

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

รู้ตำบลดถนนปลอดภัย

ร่วมสร้างวัฒนธรรมวินัยจราจร

ถอดบทเรียนโครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่ตำบลดถนนปลอดภัย

สสส
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ

สนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.)

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ปรึกษาโครงการ

1. นายแพทย์วีระพันธ์	สุพรรณไชยมาตย์	ผู้ทรงคุณวุฒิ สสส.
2. นายแพทย์อนุชา	เศรษฐเสถียร	ผู้ทรงคุณวุฒิ สสส.
3. คุณกัศณีย์	ศิลปบุตร	กรรมการบริหารแผนคณะที่ 6 สสส.
4. ผศ.เยี่ยมลักษณ์	อุดมการ	คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
5. คุณศิริกุล	กุลเสียบ	แผนงานสนับสนุนการป้องกันอุบัติเหตุจราจร (สอจร.)
6. คุณสุรสิทธิ์	ศิลปะงาม	มูลนิธิเมาไม่ขับ
7. ดร.อัญญณัน	บุญเชื้อ	นักวิชาการอิสระ
8. คุณวัญริกษ์	แม้งตระกูล	สื่อมวลชน

บรรณาธิการ

คุณพรทิพภา สุริยะ ผู้จัดการโครงการฯ

ผู้เขียน เรียบเรียงถอดบทเรียน

(1) คุณเจิมวงษ์	ศรีสวัสดิ์	นักวิชาการโครงการ
(2) คุณกชกร	ชินะวงศ์	หัวหน้าโครงการภาคเหนือ
(3) ผศ.(พิเศษ) กาญจนา	ทองแก้ว	หัวหน้าโครงการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
(4) คุณอรอุมา	ชูแสง	หัวหน้าโครงการภาคใต้

จัดทำโดย : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

พิมพ์ครั้งที่ 1 : เมษายน 2566

จำนวน : 500 เล่ม

ออกแบบ/พิมพ์ที่ : หจก.วนิดาการพิมพ์

14/2 หมู่ 5 ตำบลสันผีเสื้อ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300
โทรศัพท์ 0 5311 0503-4

คำนำ

การสร้างวินัยจราจร ต้องอาศัยการปลูกจิตสำนึกตั้งแต่วัยเด็ก เพื่อให้เมล็ดพันธุ์แห่งความปลอดภัยเจริญเติบโตงอกงาม ติดตัวไปจนกลายเป็นอุปนิสัยถาวร ที่ผ่านมารวมองข้ามเรื่องวินัยจราจรจนกลายเป็นความคุ้นชิน หยั่งรากฝังลึกและให้เหตุผลเข้าข้างตนเองเสมอกับคำว่า “ไม่เป็นไร” “ไปใกล้ ๆ แค่นี้ ไม่เป็นไร” “ย่อนศรแค่นี้ไม่เป็นไร” “หมวกกันน็อกไม่ต้องสวม เข็มขัดไม่ต้องคาดหรอกไม่เป็นไร” “จอดรถแป๊บเดียวเอง ไม่เป็นไร” และเหตุผลอีกมากมายที่ชี้ให้เห็นว่า เรามองข้ามความปลอดภัย ไม่ตระหนักถึงภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ความคิดและพฤติกรรมเหล่านี้ส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุทางถนนไม่เว้นแต่ละวัน จากข้อมูลกองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค ระบุว่าคนไทยตายจากอุบัติเหตุปีละเกือบ 20,000 คน บาดเจ็บ พิการ รวมปีละกว่า 100,000 คน ซึ่งเป็นความสูญเสียมหาศาล แต่คนไทยก็ยังมองข้ามความปลอดภัยในการเดินทาง

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจึงเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างวินัย ปลูกจิตสำนึกที่ดี ให้มีความรู้ มีทักษะการเอาตัวรอดในการเดินทางให้ปลอดภัย เพราะวินัยต้องเริ่มสร้างตั้งแต่วัยเด็ก ถึงแม้จะต้องใช้เวลาแต่เป็นจุดเริ่มต้นที่เราต้องช่วยกันสร้าง โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่ตำบลถนนปลอดภัย ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ให้ดำเนินงานสร้างวินัยจราจรให้เกิดตำบลขับขี่ปลอดภัย โดยใช้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและชุมชนเป็นฐาน เพื่อร่วมกันสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนให้เกิดขึ้นในชุมชน สังคม ซึ่งเปรียบเสมือนการสร้างวัคซีนป้องกันภัยทางถนน โดยดำเนินการใน 3 ภูมิภาค 9 จังหวัด 16 อบต. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 35 แห่ง

รูปแบบการสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนน มีกระบวนการเรียนรู้ ร่วมกันจัดการ 3 ด้าน คือ การจัดการจุดเสี่ยง การจัดการพฤติกรรมเสี่ยง การจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมตามช่วงวัย โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของคุณครู ผู้ปกครอง และคณะทำงานศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนท้องถิ่น (ศปถ.อปท.) **ผลลัพธ์ความสำเร็จที่เกิดขึ้น** คือ 1) เกิดพฤติกรรมการขับขี่ที่ปลอดภัย มีวินัยจราจรทั้งครู ผู้ปกครอง ชุมชน สวมหมวกนิรภัย 100% 2) เกิดสื่อการสอน สื่อออนไลน์ และแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสร้างจิตสำนึกฯ 11 หน่วยเรียนรู้ 22 แผน 6 กิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย 3) เกิดการจัดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยเอื้อกับการเรียนรู้ใน อปท.ทุกแห่ง 4) เกิดเครือข่ายครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั่วประเทศ มีครูแม่ข่ายให้คำปรึกษา แนะนำการจัดทำกิจกรรมสร้างวินัยจราจร 5) เกิดความร่วมมือของท้องถิ่น ชุมชน ครู ผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมสร้างการเปลี่ยนแปลงทำให้เกิดความปลอดภัยทางถนนในระดับตำบล ส่งผลให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เข้าร่วมโครงการฯ ไม่เกิดอุบัติเหตุ (เป็นศูนย์) และมีพฤติกรรมที่ขับขี่ปลอดภัย

ทางคณะทำงานโครงการฯ ได้รวบรวมเนื้อหาสาระไว้ในหนังสือเล่มนี้ สุดท้ายขอขอบพระคุณคณะทำงาน ผู้ทรงคุณวุฒิ ทีมงานทั้ง 9 จังหวัด ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ร่วมแรง ร่วมพลัง ร่วมสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนน สร้างพื้นที่ต้นแบบเป็นแหล่งเรียนรู้ “วินัยจราจร” ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

สารบัญ

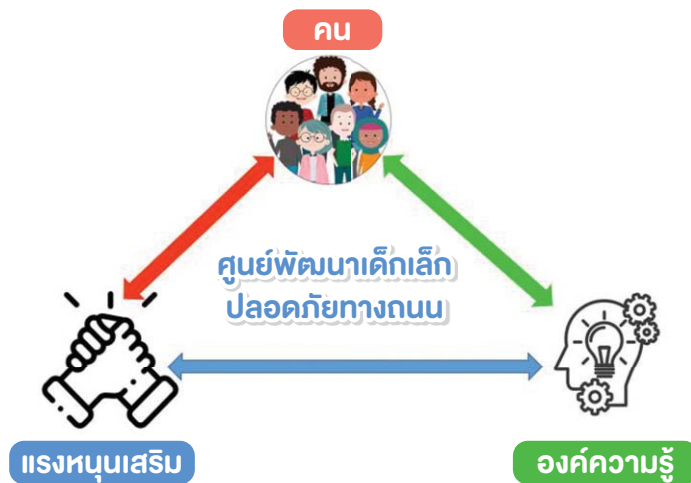

บทที่ 1	รู้จักศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบ	1
	ด้านความปลอดภัยทางถนน	
บทที่ 2	กว่าจะมาเป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบ	11
	• กระบวนการสำคัญ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ร่วมสร้างวัฒนธรรมวินัยจราจร	13
	◦ การสร้างทีม พัฒนาศักยภาพ	13
	◦ การจัดเก็บ สำรวจข้อมูล	25
	◦ ร่วมคิดวิเคราะห์ ร่วมแก้ปัญหา ร่วมสร้างความปลอดภัย	28
	◦ ติดตาม กระตุ้น ชื่นชม เสริมพลัง	33
บทที่ 3	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กปลอดภัยทางถนน สู่ตำบลถนนปลอดภัย	41
	• จากสภาพปัญหาสู่การจัดการ ความปลอดภัยทางถนน 3 ด้าน	60
	• ผลลัพธ์ ความสำเร็จจากการดำเนินงาน	74
	• ผลงานเด่นที่เกิดขึ้น	76
	• ผลงาน...ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่ตำบลถนนปลอดภัย	81
	• ความต่อเนื่อง ยั่งยืนที่ต้องร่วมกันสานต่อ	83
บทที่ 4	แหล่งเรียนรู้และครูแม่ข่าย	89
	• แหล่งเรียนรู้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบ	89
	• ครูแม่ข่ายด้านความปลอดภัยทางถนน	96
	• ตัวอย่างแบบฟอร์ม เครื่องมือการเก็บข้อมูล	107

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนน คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีกระบวนการใช้ข้อมูล ความรู้ และการมีส่วนร่วมของชุมชน สร้างให้เกิดรูปธรรมความเปลี่ยนแปลงในมิติความปลอดภัยทางถนนที่เด่นชัดครอบคลุมอย่างน้อย 3 ด้าน คือ ด้านการจัดการจุดเสี่ยง ด้านการเสริมสร้างพฤติกรรมการเดินทางที่ปลอดภัย และด้านการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละช่วงวัย ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถเกิดขึ้นได้จากองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน ได้แก่

๑ **คน** เป็นกลไกสำคัญในการดำเนินงาน โดยต้องเป็นคนที่ใส่ใจ เห็นความสำคัญของการสร้างความปลอดภัยทางถนนให้เกิดขึ้น

• **ครู** คือ คนที่สำคัญ ที่สามารถสร้างความปลอดภัยทางถนนให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาได้ นอกจากจะเป็นครูที่เห็นว่า อุบัติเหตุทางถนนเป็นภัยคุกคามสำหรับเด็กของตน ไม่ได้มองว่าอุบัติเหตุเป็นเรื่องไกลตัว ชั่วๆ ไม่ใช่ นอกจากนี้ยังต้องเป็นคนที่พร้อมจะเรียนรู้ เปิดกว้าง และนำศักยภาพที่มีในตัว มาสร้างสิ่งดี ๆ เต็มใจที่จะทำงานนอกรั้วสถานศึกษา

• **ผู้นำและเจ้าหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น** ซึ่งเป็นต้นสังกัดของ

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียน นอกจากจะสนับสนุนโดยการเปิดโอกาสให้ดำเนินกิจกรรมในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนในสังกัดแล้ว การที่ผู้นำและเจ้าหน้าที่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินกิจกรรมยังทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ มีเป้าหมายร่วมกันในการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนน และสามารถหนุนเสริมการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการหนุนเสริมองค์ความรู้ วัสดุอุปกรณ์ และแก้ไขจุดเสี่ยงที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ การนำเอาแนวทางการทำงานไปบรรจุเป็นนโยบาย หรือเทศบัญญัติเพื่อสนับสนุนงบประมาณ การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่สิ่งที่สถานศึกษาดำเนินการอยู่ให้กับชุมชนได้รับทราบ แล้วเข้ามาร่วมลงมือทำ

• **พี่เลี้ยง นักวิชาการ** เป็นอีกกลุ่มคนสำคัญที่ขาดไม่ได้ เพราะมีส่วนสนับสนุน

ในการขับเคลื่อนงาน ทั้งให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ กระตุ้นติดตาม สนับสนุนองค์ความรู้ เชื่อมประสานผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามาร่วมขบวนการขับเคลื่อน และเสริมพลังกำลังใจตลอดการดำเนินงาน

• **ผู้ปกครอง แกนนำชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษา** เป็นกลุ่มคนสำคัญ

ที่สามารถร่วมผลักดันให้เกิดความปลอดภัยทางถนนในสถานศึกษาและชุมชนได้ ทำให้เกิดการขับเคลื่อนที่เป็นรูปธรรมและขยายผลไปอย่างรวดเร็ว ไม่จะเป็นการลงมือสร้างความปลอดภัยของตนเอง คนในครอบครัว ชุมชน โดยการสนับสนุนให้ความร่วมมือในการดำเนินงาน อาทิ การสำรวจจุดเสี่ยง การแก้ไขจุดเสี่ยง เป็นตัวอย่างในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เช่น การสวมหมวกนิรภัย การคาดเข็มขัดนิรภัย

ซึ่งเมื่อคนที่มีใจเหล่านี้ได้เข้ามาร่วมมือกันผ่านการดำเนินงาน โดยใช้กระบวนการงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น ครูและกลุ่มคนเหล่านี้ก็จะกลายเป็น **“นักวิจัย”** ที่มีทักษะในการค้นหา รวบรวมข้อมูล และลงมือปฏิบัติการ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ของตนเองได้ ส่งผลให้เกิดงานวิจัยเชิงปฏิบัติการที่สามารถแก้ปัญหาได้จริงด้วยพลังความร่วมมือของชุมชน

๑ **องค์ความรู้** การดำเนินงานเพื่อแก้ปัญหาจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องมีองค์ความรู้ที่จะนำมาใช้ในการแก้ปัญหา ซึ่งองค์ความรู้ที่สำคัญ ได้แก่

1. ความรู้เกี่ยวกับงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น (Community Based Research : CBR) ที่เน้น “คาถา 3 ข้อ กระบวนการ 7 ขั้นตอน” คือ 1) โจทย์ต้องมาจากชุมชน 2) ชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลมาสู่การตัดสินใจแก้ปัญหา 3) ต้องลงมือปฏิบัติการ และกระบวนการ 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การแสวงหาตัวนักวิจัย 2) การพัฒนาโจทย์วิจัย 3) การออกแบบการวิจัย 4) การทำความเข้าใจร่วม 5) การจัดการข้อมูล 6) การใช้ประโยชน์จากข้อมูล และ 7) การถอดและสรุปบทเรียน

ในการดำเนินงานจึงมีกระบวนการที่สำคัญ ได้แก่

- การบริหารจัดการโครงการ
- การจัดเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
- การถอดบทเรียน/สรุปบทเรียน

2. ความรู้ แนวคิด เครื่องมือ ด้านความปลอดภัยทางถนน และการจัดการให้เกิดความปลอดภัยทางถนน

- ข้อมูลสถานการณ์อุบัติเหตุทางถนน สถิติการเกิดอุบัติเหตุ การบาดเจ็บ เสียชีวิต ทั้งในระดับพื้นที่ตำบล อำเภอ จังหวัด ประเทศไทย เพื่อทราบถึงสถานการณ์ปัญหา บริบท และกลุ่มเสี่ยง

- สาระสำคัญและความจำเป็นในการสร้างความปลอดภัยทางถนนในสถานศึกษา
- เครื่องมือในการเก็บสำรวจ วิเคราะห์ข้อมูล เช่น ต้นไม้ปัญหา แผนที่จุดเสี่ยง แผนที่เดินดิน แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม แบบฟอร์มการเก็บข้อมูลเชิงพฤติกรรม การสำรวจการสวมหมวกนิรภัย สำรวจพฤติกรรมการเดินทาง/การใช้นานพาหนะ

- ความรู้เกี่ยวกับการจัดการจุดเสี่ยง จุดอันตรายในชุมชน
- แนวทางและเครื่องมือในการปรับพฤติกรรมเสี่ยง อาทิ นโยบาย “ตำบล ขับขี่ปลอดภัย” มาตรการองค์กร มาตรการชุมชน/สังคม ธรรมเนียมชุมชน กฎหมายจราจร พระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือการสื่อสาร สร้างกระแสที่ส่งผลต่อการปรับพฤติกรรม

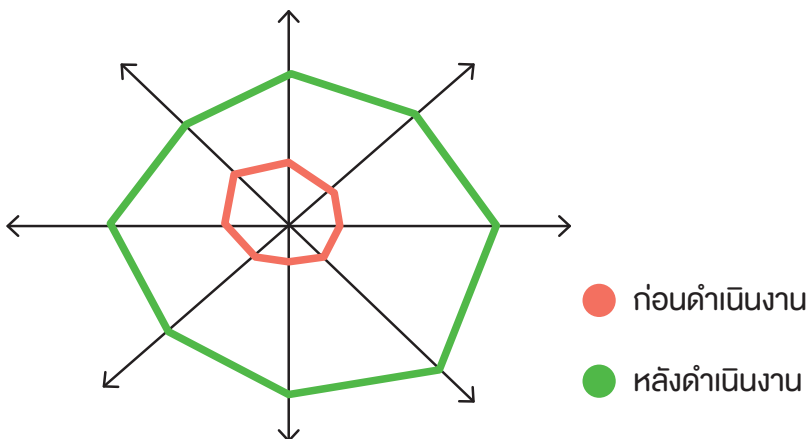
3. ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ในกลุ่มเด็กปฐมวัย ตามแต่ละช่วงวัย

- การเขียนแผนประสบการณ์ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางถนน

- การจัดทำสื่อเรื่องความปลอดภัยทางถนน
- การจัดกระบวนการเรียนรู้แบบ Active learning, Executive Functions : EF

4. ความรู้เกี่ยวกับประเมินเสริมพลัง

ผ่านการจัดทำแผนผังใยแมงมุม ด้วยการให้คะแนน 1-5 คะแนนในแต่ละด้าน เพื่อเปรียบเทียบกระบวนการทำงานก่อนและหลังเข้าร่วมดำเนินงาน การประเมินด้วยการใช้ใยแมงมุมนี้จะช่วยให้คนทำงานได้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นมาจากกระบวนการดำเนินงานด้านใด ด้วยวิธีการอย่างไร ซึ่งเป็นการประเมินเสริมพลังเป็นการประเมินผลด้วยตนเองจะทำให้ทราบจุดแข็ง ข้อจำกัด และสิ่งที่ต้องปรับปรุงพัฒนาต่อไป

๑ **พลังสนับสนุน หรือแรงหนุนเสริม** เป็นกลไกสำคัญที่จะผลักดันให้การทำงานด้านความปลอดภัยทางถนนในสถานศึกษาเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง

หน่วยงาน	แนวทางสนับสนุน
1. พี่เลี้ยง/นักวิชาการ	• หนุนเสริมพัฒนาศักยภาพให้กับครูผ่านกระบวนการอบรม • สนับสนุนให้คำปรึกษา แนะนำข้อเสนอแนะ กำลังใจเสริมพลัง • ประสานกับหน่วยงานภายนอก อาทิ ประสานกับนักวิชาการในการเข้ามาเติมความรู้ ประสานกับหน่วยงานที่ทำงานด้านความปลอดภัยทางถนนในการเชื่อมโยงข้อมูล หาแนวทางในการจัดการความปลอดภัยทางถนน • สนับสนุนสื่อเอกสาร ข้อมูลความรู้สำคัญต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความปลอดภัยทางถนน • เก็บเกี่ยวความสำเร็จ ยกตัวอย่าง แนวทางปฏิบัติเพื่อเผยแพร่และสื่อสารผลงานเด่นที่เกิดขึ้น

หน่วยงาน	แนวทางสนับสนุน
2. เครือข่ายที่ทำงานด้านความปลอดภัยทางถนน (ภาคีในโครงสร้าง สปก. อปท. สปก.อำเภอ สปก. จังหวัด และภาคีที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานสาธารณสุข จังหวัด สำนักงานแรงงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักงานขนส่ง จังหวัด บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ มูลนิธิเมาไม่ขับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ แผนงาน สอจร. เป็นต้น)	• สรุปข้อมูล 3 ส่วน และคืนข้อมูลเกี่ยวกับอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่ และความต้องการของพื้นที่ • แสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา และแก้ไขจุดเสี่ยงที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ • ส่งต่อข้อมูลไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง • สนับสนุนเครื่องมือ อุปกรณ์ เช่น หมวกนิรภัย สื่อสัญญาณจราจร • สนับสนุนองค์ความรู้ด้านความปลอดภัยทางถนน การจัดการเรียนการสอน การจัดทำสื่อ การจัดการจุดเสี่ยง • สนับสนุนการประชาสัมพันธ์การทำงานให้หน่วยงานหรือพื้นที่อื่นได้รับทราบ ให้รางวัลชื่นชม สร้างแรงจูงใจ
3. หน่วยงานต้นสังกัด อาทิตศบาล อบต. สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน	• สนับสนุนให้ดำเนินกิจกรรมในสถานศึกษา และอนุญาตให้บุคลากรในสังกัดเข้าร่วมการอบรม/กิจกรรมที่จัดขึ้น • สนับสนุนอุปกรณ์การจัดการจุดเสี่ยง จุดอันตราย สนามจำลองจราจร ป้ายจราจร • นำผลงานที่เกิดขึ้นไปเผยแพร่ สื่อสารต่อสาธารณะ

นอกจากนี้ ยังพบว่าการมีนโยบายในระดับประเทศ ระดับจังหวัด เป็นการสนับสนุนสำคัญให้เกิดการขับเคลื่อนความปลอดภัยทางถนนให้เกิดขึ้นในพื้นที่ คือ

1. นโยบายของกระทรวงมหาดไทย มีนโยบายให้ท้องถิ่นดำเนินงาน “ตำบลขับเคลื่อนความปลอดภัย” สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางถนน โดยสร้างการมีส่วนร่วมและขับเคลื่อนการลดอุบัติเหตุทางถนนในชุมชนให้เกิดผลเป็นรูปธรรม มีตัวชี้วัดในการดำเนินงานใน 4 ประเด็นหลัก คือ 1) ผลักดันให้เพิ่มการสวมหมวกนิรภัย 100% ขณะขับและซ้อนรถจักรยานยนต์ เพื่อลดจำนวนผู้เสียชีวิตจากรถจักรยานยนต์ให้ลดลงมาเหลือร้อยละ 20 2) ผลักดันให้เกิดถนนปลอดภัย (ถนน 3 ดาว) พร้อมการจัดการจุดเสี่ยง 3) พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนเพื่อความปลอดภัยทางถนน และ 4) การตั้งด่านสกัดพฤติกรรมเสี่ยง ด้านชุมชนป้องกันอุบัติเหตุทางถนน

2. นโยบายจังหวัด มีมาตรการให้ประชาชนสวมหมวกนิรภัยทั้งผู้ขับขี่และผู้ซ้อน 100% เป็น “วาระจังหวัด” เพื่อตอบสนองต่อประกาศของรัฐบาลที่กำหนดให้ปัญหาอุบัติเหตุทางถนนเป็น “วาระแห่งชาติ” โดยเน้นย้ำให้ทุกหน่วยงานทั้งภาคราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำชับให้ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างในการปฏิบัติตามกฎหมาย ตามนโยบายความปลอดภัยทางถนน พร้อมทั้งรณรงค์ให้ทุกภาคส่วนและประชาชนทั่วไป สวมหมวกนิรภัยทุกครั้งขณะขับขี่รถจักรยานยนต์

3. แผนแม่บทความปลอดภัยทางถนนฉบับที่ 5 ที่เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงาน ด้านความปลอดภัยทางถนนของประเทศ โดยศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน ร่วมกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อมุ่งเป้าลดอัตราการเสียชีวิตลง 12 ต่อแสนประชากร ภายในปี 2570

4. มาตรการโครงการ และตัวชี้วัดของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อาทิ มาตรการ ป้องกันอุบัติเหตุทางถนน จากกรณีรถจักรยานยนต์ชนคนบริเวณทางข้าม โครงการ 1 ท้องถิ่น 1 ถนนปลอดภัย มาตรการสวมหมวกนิรภัย การประเมินประสิทธิภาพของ อปท. (LPA) ตัวชี้วัดที่ 154 การส่งเสริมความปลอดภัยในการสวมหมวกนิรภัยของเด็กปฐมวัย และผู้ปกครองในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตัวชี้วัดที่ 159 การส่งเสริมความปลอดภัยในการสวมหมวกนิรภัยของเด็กปฐมวัย และผู้ปกครองในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรการเหล่านี้ส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นต้นสังกัดของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้เห็นโอกาสในการสนับสนุนให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นฐาน ในการสร้างความปลอดภัยทางถนนให้เกิดขึ้นในชุมชนต่อไป ซึ่งเมื่อดำเนินการแล้ว พบว่าเกิดผลลัพธ์ ทั้งต่อตัวเองและสังคมรอบข้าง ดังนี้

1. ส่วนบุคคล

- เด็กนักเรียนเดินทางมาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียนอย่างปลอดภัย
- เด็กนักเรียนมีวินัยในตนเอง เกิดทักษะการเรียนรู้ความปลอดภัย สร้าง EF ให้เกิดขึ้น
- ผู้ปกครองที่มารับส่งลูกหลานปลอดภัย มีวินัยจราจร สวมหมวกนิรภัย/ คาดเข็มขัดนิรภัย
- ครูได้สร้างสรวค์นวัตกรรมการเรียนรู้ใหม่ ๆ ออกแบบการเรียนรู้ในหมวดคมนาคม การเดินทาง
- ครูสามารถนำผลงานด้านความปลอดภัยทางถนน ไปขอวิทยฐานะและ เลื่อนวิทยฐานะวิชาชีพ

2. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/โรงเรียน

- มีการจัดบริบทสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่และปลอดภัยมากขึ้น มีสนามจำลองป้ายจราจร
- ครูมีศักยภาพในการทำวิจัยเพื่อท้องถิ่น และมีองค์ความรู้เกี่ยวกับการสร้างความปลอดภัยทางถนน
- เกิดแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนน และการบูรณาการเรื่องความปลอดภัยทางถนนเข้าไปในสาระวิชาต่าง ๆ
- เด็กนักเรียนมีความเข้าใจ มีวินัยจราจร มีทักษะการเดินทางที่ปลอดภัยบนท้องถนน
- ผู้ปกครองให้ความร่วมมือสร้างความปลอดภัยทางถนนให้เกิดขึ้นกับบุตรหลานและตนเอง
- เกิดมาตรการร่วมในการจัดระเบียบเรื่องความปลอดภัยทางถนน ซึ่งเป็นมาตรการที่เกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมระหว่างคุณครูและผู้ปกครอง และเกิดข้อตกลงในการสวมหมวกนิรภัยมาส่งบุตรหลานทุกครั้งระหว่างผู้ปกครองและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- ได้ทำงานร่วมกับหน่วยงาน องค์กรภาคีที่เกี่ยวข้อง ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับจังหวัด ในการสร้างความปลอดภัยทางถนน โดยเฉพาะรูปธรรมที่เด่นชัดคือการแก้ไขจัดการจุดเสี่ยงในชุมชน

3. ชุมชน

- ชุมชนได้รู้สถานการณ์ความปลอดภัยในพื้นที่ตนเอง
- ได้เรียนรู้การทำงานร่วมกันด้านความปลอดภัยทางถนน
- ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการสร้างความปลอดภัย แก้ไขพฤติกรรม และจุดเสี่ยงในพื้นที่ตนเอง
- ได้สภาพแวดล้อมปลอดภัย แนวโน้มการเกิดอุบัติเหตุทางถนนลดลง จากการแก้ไขจุดเสี่ยงและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ได้สร้างให้เกิดความปลอดภัยทางถนนในพื้นที่ของตนเอง
- ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์การเกิดอุบัติเหตุ พฤติกรรมเสี่ยง จุดเสี่ยงในพื้นที่ของตนเอง
- ได้ตอบตัวชี้วัดของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (PLC) ที่เป็นหน่วยงานต้นสังกัด

- ได้แนวทางการทำงานเพื่อความปลอดภัยทางถนนอย่างเป็นรูปธรรม สามารถนำไปบรรจุในเทศบัญญัติได้ นำงบประมาณมาดำเนินการตามแผนฯ ได้อย่างต่อเนื่อง
- เกิดความเชื่อมั่นจากผู้ปกครองในพื้นที่ในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน รับคำชื่นชมจากชุมชน
- ได้ร่วมกันสร้างชุมชนปลอดภัยตามนโยบายของภาครัฐ
- ได้เครือข่ายการทำงานด้านความปลอดภัยทางถนน ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับประเทศ

5. จังหวัดและประเทศ

- ตอบสนองต่อแผนแม่บทความปลอดภัยทางถนนฉบับ 5 ว่าจะลดจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนให้เหลือ 12 ต่อแสนประชากร ซึ่งแต่ละจังหวัดได้ถูกกำหนดเป้าหมายว่าจะต้องลดจำนวนปริมาณเท่าใด
- ตอบสนองต่อวาระจังหวัดไนให้สวมหมวกนิรภัยทั้งผู้ขับขี่และผู้ซ้อน 100%

กิจกรรม สร้างวัฒนธรรมวินัยจราจร ● ● ●

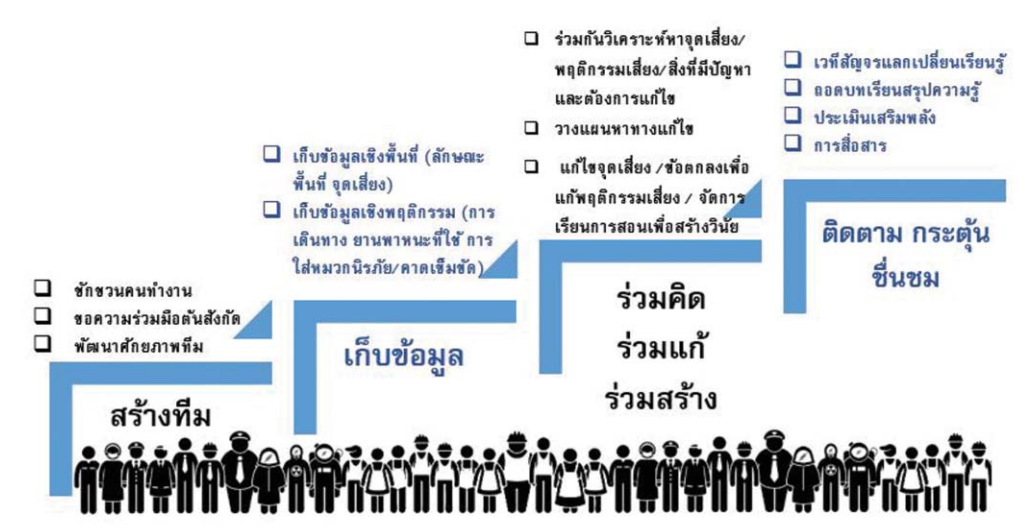
การจะทำให้เกิดศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนน ต้องอาศัย องค์ประกอบทั้ง 3 อย่าง ได้แก่ คน องค์ความรู้ และแรงสนับสนุน ซึ่งทั้ง 3 องค์ประกอบ ต้องมีการทำงานสนับสนุนร่วมกันอย่างต่อเนื่อง โดยมีวิธีการ 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. การสร้างทีม เตรียมความพร้อมของทีม รวมถึงแสวงหาแนวร่วมในการทำงาน การสนับสนุนจากพื้นที่

2. การเก็บข้อมูล ด้วยการใช้เครื่องมือต่าง ๆ เพื่อให้ทราบข้อมูลที่แท้จริงทั้ง เชิงกายภาพและเชิงพฤติกรรม

3. ร่วมคิด ร่วมแก้ ร่วมสร้าง ร่วมรับประโยชน์ โดยนำข้อมูลที่ได้มาร่วมกันวิเคราะห์ หาจุดเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยง และวางแผน เพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน จนไปสู่การจัดการ ปัญหา เกิดผลสำเร็จได้

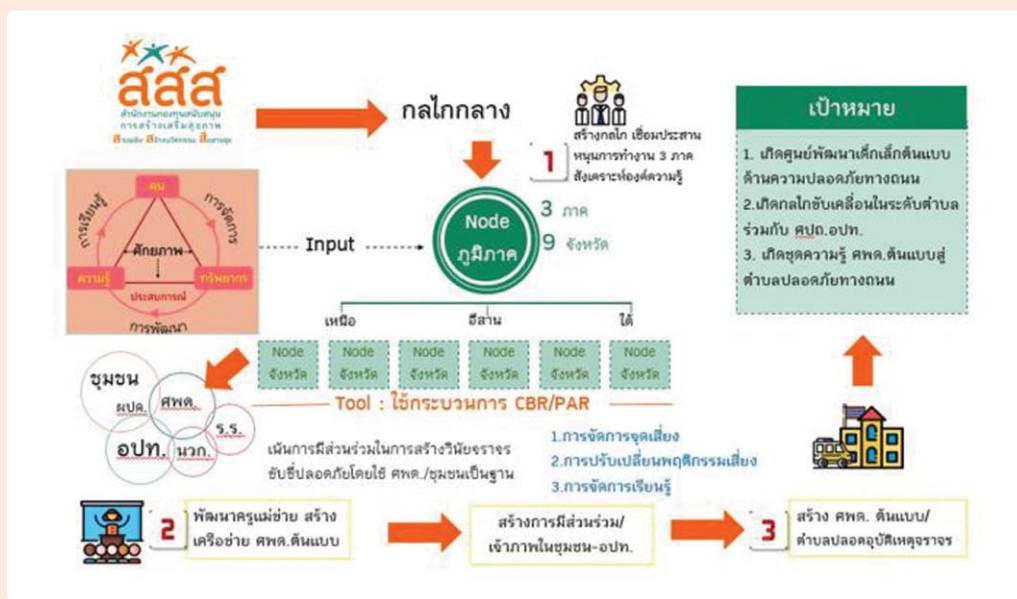
4. มีการติดตามผล การดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งกระตุ้น ติดตาม เสริมพลัง ชื่นชม เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสู่ตำบลปลอดภัย

1) เกิดศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนนเพิ่มขึ้นในทุกพื้นที่เป้าหมาย

3) เกิดชุดความรู้ เรื่องศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่ตำบลถนนปลอดภัย

1) **ทักกลาง** เพื่อเชื่อมประสาน สนับสนุนให้เกิดกลไกขับเคลื่อนการทำงานทั้ง

12

2) ทีมภาค เพื่อหนุนเสริม พัฒนาศักยภาพกลุ่มเป้าหมาย ครู ท้องถิ่น หน่วยงานในพื้นที่ โดยพัฒนาศักยภาพสร้างครูพี่เลี้ยงให้ช่วยพัฒนางานขยายพื้นที่ รวมทั้งสร้างทีมแกนนำในระดับพื้นที่ ผ่านการอบรมกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วม และเรียนรู้จากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เป็นแหล่งเรียนรู้ที่เกิดจากโครงการเฟสที่ 1-2 โดยเน้นการสร้างเครือข่ายครูพี่เลี้ยง และขยายพื้นที่ต้นแบบจนสามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ต่อไปได้

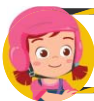
3) ทีมพื้นที่ เพื่อสร้างรูปธรรมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใน 3 ประเด็นหลัก คือ 1) การจัดการจุดเสี่ยง 2) การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยง 3) การจัดการเรียนรู้ในพื้นที่ระดับตำบล โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน พ่อแม่ผู้ปกครอง จนเกิดตำบลขับขี่ปลอดภัยขึ้น

กระบวนการสำคัญ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ร่วมสร้างวัฒนธรรมวินัยจราจร

การดำเนินงานเริ่มต้นจากการค้นหา “ทีมพื้นที่” เพื่อการสร้างทีมในการสร้างความปลอดภัยทางถนน เพื่อดำเนินการในระดับพื้นที่ โดยใช้กระบวนการวิจัยเพื่อท้องถิ่น เพื่อให้มีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมแก้ปัญหา และร่วมสร้างความปลอดภัยทางถนนให้เกิดขึ้น โดยระหว่างทางมีการติดตาม กระตุ้น สนับสนุน ชื่นชม จากทีมกลางและทีมภาคเป็นระยะ โดยมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างทีม พัฒนาศักยภาพ

การสร้างทีม ถือเป็นการสร้างองค์ประกอบแรกของการทำงานด้านความปลอดภัยทางถนน ที่จะต้องมี “คน” ที่มีใจเดียวกัน เข้ามาทำงานร่วมกันก่อน ซึ่งแต่ละพื้นที่มีบริบทการได้มาซึ่งคนทำงานแตกต่างกันไป จากการทำงานของโครงการฯ พบว่ามีการสร้างทีมงาน 2 รูปแบบ คือ

1) กุญแจเดิม ทีมพื้นที่เป็นผู้เสนอตัวเข้ามาเข้าร่วมโครงการ เป็นผลมาจากการดำเนินงานที่ผ่านมาในโครงการเฟส 1 และเฟส 2 รวมถึงการสื่อสารกันระหว่างเครือข่ายครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ทำให้พื้นที่อื่น ๆ เกิดความสนใจ ต้องการมาเรียนรู้ และเมื่อทราบว่ามีโครงการฯ จึงได้ติดต่อขอเข้าร่วมโครงการ

2) ค้นหากุญแจใหม่ ทีมงานพี่เลี้ยงระดับภาคมองหาทีมพื้นที่โดยพี่เลี้ยงทั้ง 3 ภูมิภาคมองหาคนในพื้นที่เป้าหมาย และชักชวนเข้ามาร่วมเป็นคณะทำงาน ด้วยวิธีการ ดังนี้

- ใช้ประสบการณ์ตรงของพี่เลี้ยง/ทีมภาค มองหาคนที่มีความประสงค์ทำงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นและสนใจประเด็นความปลอดภัยทางถนน โดยเข้าไปทำความเข้าใจชี้แจงถึงประโยชน์ที่ทางพื้นที่จะได้รับ กระบวนการทำงาน เพื่อชักชวนให้เข้าร่วมโครงการ โดยมุ่งเน้นไปที่กลุ่มผู้บริหารฯ ผู้ปฏิบัติการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้บริหาร อปท. ผอ.กองการศึกษา ปลัด ครู ผู้ปกครองที่เป็นแกนนำชุมชน

- ทีมภาค พี่เลี้ยงได้สอบถามจากเครือข่ายคนทำงานในพื้นที่ อาทิ เจ้าหน้าที่สาธารณสุขอำเภอ เครือข่ายสำนักงาน สปปช. อสม. พี่เลี้ยงแผนงานสนับสนุนการป้องกันอุบัติเหตุจราจร (สอจร.) เพื่อชี้เป้าหมาย ตัวคนทำงาน เพื่อเข้าไปพูดคุยกับผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่ เพื่อประเมินความเป็นไปได้และเชิญชวนให้มาเป็นทีมปฏิบัติการในพื้นที่

นอกจากนี้ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังมีกระบวนการสร้างทีม โดยเริ่มต้นจากการสร้างทีมนักวิชาการก่อน เพื่อให้เป็นสื่อกลางในการเชื่อมโยงระหว่างคนทำงานในพื้นที่กับทีมภูมิภาค โดยมองหาทีมนักวิชาการจากที่เคยทำงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นและร่วมงานกันมาก่อน ตั้งแต่การดำเนินโครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบความปลอดภัยทางถนน ระยะที่ 1-2 (ปี 2560-2563) แล้วจึงสร้างความเข้าใจ ชี้แจงเป้าหมายของการทำงาน เพื่อให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วม ซึ่งนักวิชาการเหล่านี้ได้ช่วยสร้างความมั่นใจและลดภาระ ความกังวลให้กับคนทำงาน คุณครู ในระดับพื้นที่

เตรียมความพร้อม

เมื่อได้คนทำงานในระดับพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมของคณะทำงานมีหลักดำเนินการ ดังนี้

1. ประสานขอความร่วมมือ จากหน่วยงานต้นสังกัด เนื่องด้วยการทำงานสร้างความปลอดภัยทางถนนในระดับตำบลโดยใช้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นฐาน มีการดำเนินงาน 3 ประเด็นหลัก คือ การจัดการจุดเสี่ยง การปรับพฤติกรรมเสี่ยง และการจัดการเรียนการสอนด้านความปลอดภัยทางถนน ดังนั้นกลุ่มคนทำงานในพื้นที่ที่สำคัญ คือ “คุณครู” และบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจกับผู้บริหารของหน่วยงานต้นสังกัดให้เข้าใจ เพื่อให้ครูหรือบุคลากรในหน่วยงานเข้าร่วมโครงการด้วยวิธีการ ดังนี้

- การทำความเข้าใจกับผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน
- การทำความเข้าใจกับหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ ผู้อำนวยการกองการศึกษาฯ ปลัด อปท. หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- การติดต่อประสานงานผ่านทางแกนนำพื้นที่ ผู้นำชุมชน

2. การพัฒนาศักยภาพคนทำงานโดยการอบรมให้ความรู้ เมื่อได้พื้นที่ดำเนินงานและทีมงานแล้ว ทีมงานในพื้นที่เหล่านี้จะเข้าร่วมดำเนินงานโดยใช้กระบวนการงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น ครูและกลุ่มคนนี้จะกลายเป็น “นักวิจัย” “คณะทำงาน” ที่ต้องเติมทักษะในการค้นหารวบรวมข้อมูล และลงมือปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ของตนเอง การพัฒนาศักยภาพของคนทำงานให้เป็น “นักวิจัย” ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ซึ่งมีแกนความรู้หลักในการพัฒนาศักยภาพให้คณะทำงาน ทีมวิจัย ดังนี้

(1) กิจกรรมสร้างความตระหนักและเติมความรู้เกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัย

ทางถนน การสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการความปลอดภัยทางถนนผ่านการฟังบรรยายจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ เน้นให้ทราบถึงสถานการณ์อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นหากไม่ได้มีการดำเนินการ รวมถึงให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์กับท้องถิ่นและคุณครูให้ลุกขึ้นมาเป็นแกนนำในการสร้างความปลอดภัยทางถนน นอกจากนี้จะได้ประโยชน์กับชุมชนแล้วยังได้ประโยชน์กับตนเองและหน่วยงานในการตอบเกณฑ์ตัวชี้วัดของหน่วยงาน และการทำวิทยฐานะของครูด้วย ซึ่งกิจกรรมอบรมเครื่องมือ ความรู้ ที่นำมาอบรม คือ

(1.1) อบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อเรียนรู้เครื่องมือวิเคราะห์สถานการณ์ความปลอดภัยทางถนน ได้แก่

1. แผนที่จุดเสี่ยง เป็นเครื่องมือที่ใช้ทบทวนสถานการณ์ความปลอดภัยทางถนนของพื้นที่ โดยการนำข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุที่ผ่านมา ระบุ/บันทึกในแผนที่ของชุมชน ซึ่งแผนที่จุดเสี่ยงจะทำให้เห็นภาพลักษณะ ความถี่ของพื้นที่ที่เกิดอุบัติเหตุได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

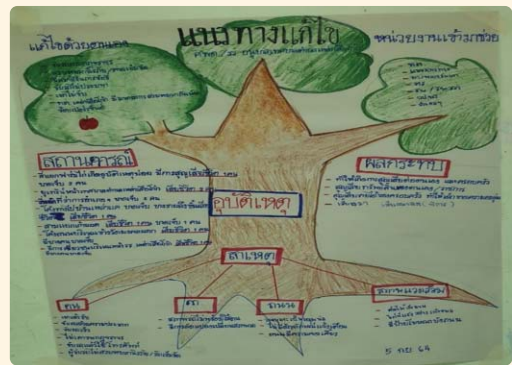
2. ต้นไม้ปัญหา เพื่อให้ทราบถึงปัญหา สาเหตุของปัญหา ผลกระทบของปัญหาในประเด็นเรื่องความปลอดภัยทางถนน องค์ประกอบของต้นไม้ปัญหาก็ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงตั้งแต่ส่วนลำต้นที่หมายถึง ปัญหาที่เห็นร่วมกันว่ามีความสำคัญ ส่วนของรากที่หมายถึงสาเหตุของปัญหา ส่วนของผลไม้มองถึงผลกระทบที่เกิดจากปัญหา และส่วนของใบที่หมายถึงแนวทางการแก้ไข ต้นไม้ปัญหาจะช่วยให้ทราบถึงปัญหาที่ชัดเจน ช่วยจัดลำดับความสำคัญของปัญหา เชื่อมโยงปัญหา-สาเหตุ-ผล ทำให้เห็นแนวทางในการดำเนินการแก้ไขปัญหา

3. กุญแจชุมชน 5 ด้าน เป็นเครื่องมือช่วยวิเคราะห์ต้นทุนต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชน ซึ่งประกอบด้วย **1) กุญแจทางสังคม** หมายถึง บุคคล กลุ่มบุคคล องค์กร และหน่วยงานที่จะช่วยสนับสนุนการดำเนินโครงการ **2) กุญแจความรู้** หมายถึง ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น ที่สะท้อนให้เห็นถึงความร่วมแรงร่วมใจหรือความสามัคคีของชุมชนที่จะเข้าร่วมกับการดำเนินงานได้ **3) กุญแจเศรษฐกิจ** หมายถึง สภาพพื้นที่ กลุ่มอาชีพ และสถานที่สำคัญ

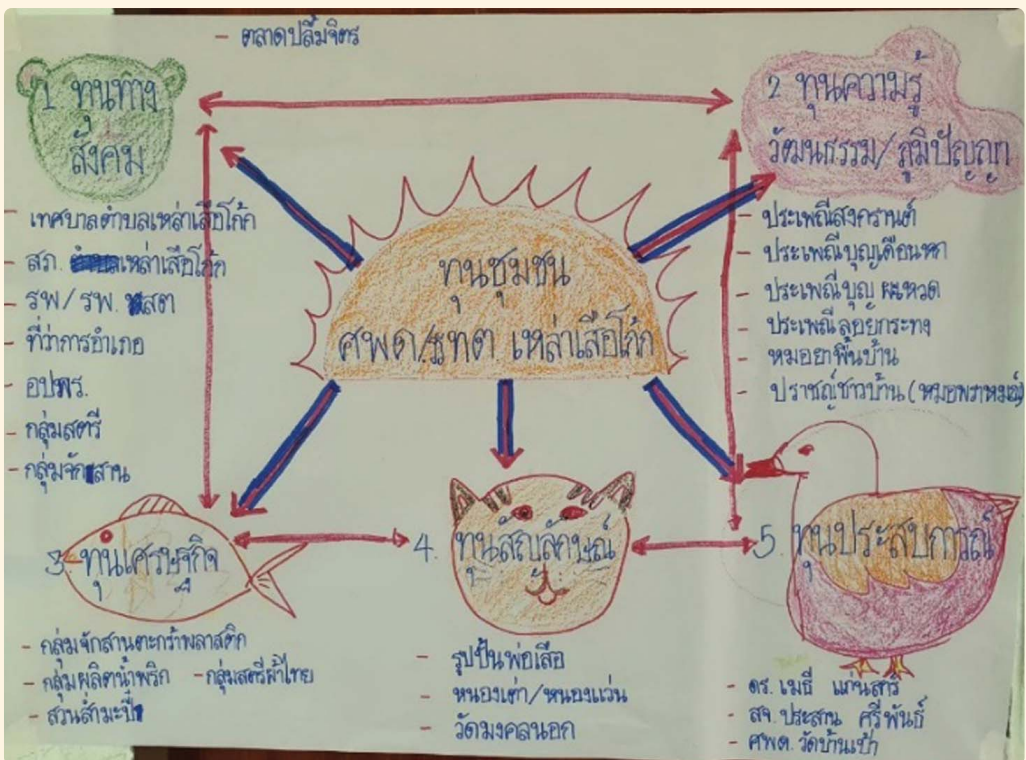
ของชุมชน 4) **ทุนประสบการณ์** หมายถึง คนดี คนเก่ง ที่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ หรือ กลุ่มกิจกรรมที่มีผู้มีจิตอาสา และมีแรงผลักดันมากพอที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในชุมชน จนสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการขับเคลื่อนโครงการได้ และ 5) **ทุนสัญลักษณ์** หมายถึง สิ่งที่บอกความเป็นตัวตนของชุมชนได้อย่างชัดเจน เมื่อทราบข้อมูลต้นทุนเดิมแล้ว จะสามารถนำมาใช้ในการออกแบบกิจกรรมช่วงการดำเนินการ เพื่อให้ทราบว่าการทำ กิจกรรมควรจะประสานกับใคร มีใครเป็นแหล่งข้อมูล ต้องการความร่วมมือจากใคร รวมถึง รูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสม

แผนที่จุดเสี่ยง ● ● ●

ต้นไม้ปัญหา ● ● ●

ทุนชุมชน ● ● ●

(1.2) การอบรมเชิงปฏิบัติการสร้างเครื่องมือการเก็บข้อมูล เพื่อร่วมกัน

ออกแบบและเรียนรู้ความสำคัญของการเก็บข้อมูลด้านพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนของคนในชุมชน โดยมีเป้าหมายในการนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมตามบริบทพื้นที่ เครื่องมือในการเก็บข้อมูลที่ใช้นอกจากจะแผนที่จุดเสี่ยง ต้นไม้ปัญหา และทุนชุมชน 5 ด้าน ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลแบบมีส่วนร่วมแล้ว ยังมีการเก็บข้อมูลโดยการสำรวจผ่านเครื่องมือแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบสำรวจ โดยมีเป้าหมายที่ต้องการทราบสถานการณ์และพฤติกรรมของเด็ก ผู้ปกครอง คนในชุมชน ในการเดินทางและใช้รถใช้ถนน

(2) กิจกรรมศึกษาดูงานการจัดการความปลอดภัยทางถนน เพื่อให้เห็นรูปธรรม

การทำงาน จึงได้มีการจัดการศึกษาดูงาน พื้นที่ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านความปลอดภัยทางถนน เพื่อให้เข้าใจถึงการทำงานทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ การจัดการจุดเสี่ยง การปรับพฤติกรรมเสี่ยง และการจัดการเรียนรู้โดยจัดการศึกษาดูงานในแหล่งเรียนรู้ต้นแบบที่เป็นพื้นที่ต้นแบบ เช่น เทศบาลตำบลป่าสัก อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลขุนหาญ อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ

ผลจากการศึกษาดูงานนอกจากจะได้เห็นรูปธรรม สร้างแรงบันดาลใจแล้ว ยังเกิดเป็นเครือข่ายศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับการสร้างความปลอดภัยทางถนนในระดับพื้นที่ เมื่อมีปัญหาหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติมสามารถปรึกษาและให้คำแนะนำซึ่งกันและกันได้ เกิดเป็นกลไกทำงานแนวระนาบที่เข้มแข็ง

(3) กิจกรรมเติมเต็มความรู้ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยผู้เชี่ยวชาญและครูแม่ข่าย

(3.1) การอบรมการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ด้านความปลอดภัยทางถนน และการผลิตสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ เป็นการเพิ่มเติมทบทวนความรู้ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญและมีครูแม่ข่ายที่ผ่านการเข้าร่วมโครงการในเฟส 1 และเฟส 2 เข้าร่วมเป็นผู้ช่วยวิทยากร และมาร่วมจัดบูธแสดงรูปธรรมจากการทำงาน โดยเฉพาะในเรื่องของแผนการจัดการเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนนที่เหมาะสมสำหรับเด็กระดับปฐมวัย ส่งผลให้ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เข้าร่วมโครงการเฟสนี้ได้เห็นรูปธรรมของงาน เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และมีการเชื่อมประสานความสัมพันธ์ระหว่างครูแม่ข่ายและครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เข้าร่วมโครงการในปัจจุบัน ซึ่งการจัดแผนการเรียนรู้สามารถทำได้ 3 รูปแบบ ได้แก่

รูปแบบที่ 1 จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องความปลอดภัยทางถนนแบบบูรณาการ หมายความว่า นำเอาเรื่องความปลอดภัยทางถนนมาบูรณาการเข้าไปอยู่ใน 6 กิจกรรมหลัก โดยเริ่มตั้งแต่กิจกรรมการเคลื่อนไหว กิจกรรมเสริมประสบการณ์ กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมกลางแจ้ง กิจกรรมเสรี กิจกรรมเกมการศึกษา ซึ่งการจัดในรูปแบบนี้ยังคงกิจกรรมประจำวัน ยึดโยงอยู่กับหลักสูตรแกนกลางของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ถ้าบูรณาการครบทั้ง 6 กิจกรรมก็ถือว่าเต็มรูปแบบ หรืออาจจะบูรณาการได้เพียง 2 หรือ 3 กิจกรรม

รูปแบบที่ 2 จัดทำเป็นหลักสูตรการสร้างจิตสำนึก เรื่องการสร้างความปลอดภัยทางถนนสำหรับเด็กปฐมวัย ในรูปแบบคล้ายกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น โดยสถานศึกษา/ผู้รับผิดชอบร่วมกันกำหนดปรัชญาความคิดรวบยอดจุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อประกอบกิจกรรม การจัดและประเมินผลคู่มือการใช้หลักฐานชิ้นมา และกำหนดเวลาในการจัดกิจกรรม ซึ่งอาจจะมีช่วงเวลาเฉพาะที่กำหนดขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องบูรณาการกับ 6 กิจกรรมหลักทั้งหมดก็ได้ แต่โดยหลักการควรจะต้องอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ปุ่มเพาะวินัยจราจร และจิตสำนึกด้านความปลอดภัยทางถนน

รูปแบบที่ 3 จัดเป็นโครงการพิเศษ โดยระบุไว้ในโครงการประจำปีของโรงเรียนให้เด็ก ๆ ได้มีโอกาสเรียนรู้ทำกิจกรรมในโครงการเป็นครั้งคราวไม่ได้ต่อเนื่องหรือโรงเรียนอาจจะเลือกจัดทำเป็นโครงการ ๆ ไป เช่น โครงการรณรงค์สวมหมวกนิรภัย โครงการเรียนรู้สัญญาณจราจร เป็นต้น ซึ่งในการจัดกิจกรรมตามแต่ละโครงการขึ้นอยู่กับการที่สถานศึกษาจะเป็นผู้เลือกเวลาและรูปแบบในการจัด หรืออาจจะไปจัดร่วมกับเด็กนักเรียนระดับชั้นอื่นก็ได้ในกรณีที่โรงเรียนมีนักเรียนหลายระดับ

ทั้ง 3 รูปแบบนี้ คุณครูต้องเป็นผู้เลือกให้เหมาะสมกับบริบทของตนเองและกลุ่มเด็กในสถานศึกษา

(3.2) การติดตามนิเทศการจัดการเรียนการสอนในพื้นที่ โดยผู้เชี่ยวชาญจากคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และทีมครูแม่ข่าย เมื่อมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนแล้วนำไปปฏิบัติ ทีมภาค ผู้เชี่ยวชาญ และครูแม่ข่ายจะลงไปในพื้นที่ เพื่อให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนการสอนให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

(4) กิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการการบริหารจัดการโครงการ (Project Management) มีเป้าหมายให้ครู/ทีมวิจัยได้เรียนรู้เรื่องการบริหารจัดการโครงการ เข้าใจเป้าหมายและภาพรวมโครงการ เตรียมพร้อมสำหรับการขับเคลื่อนดำเนินโครงการ เนื้อหาประกอบด้วย 1) การบริหารจัดการโครงการ 2) ทบทวนเป้าหมายโครงการ 3) ทบทวนเงื่อนไขของโครงการ 4) วิเคราะห์ผู้เกี่ยวข้อง 5) วิเคราะห์แผนงานโครงการ

วันที่ 2 วิเคราะห์ผู้เกี่ยวข้อง

ชื่อโครงการ	วิเคราะห์		วิเคราะห์ผู้เกี่ยวข้อง (วิเคราะห์ตาม 5 มิติ)
	วิเคราะห์	วิเคราะห์	
1. ชื่อโครงการ	1. ชื่อโครงการ	1. ชื่อโครงการ	1. ชื่อโครงการ
2. ชื่อโครงการ	2. ชื่อโครงการ	2. ชื่อโครงการ	2. ชื่อโครงการ
3. ชื่อโครงการ	3. ชื่อโครงการ	3. ชื่อโครงการ	3. ชื่อโครงการ
4. ชื่อโครงการ	4. ชื่อโครงการ	4. ชื่อโครงการ	4. ชื่อโครงการ
5. ชื่อโครงการ	5. ชื่อโครงการ	5. ชื่อโครงการ	5. ชื่อโครงการ

บทนำสู่สื่อ

บทนำสู่สื่อ	บทนำสู่สื่อ	บทนำสู่สื่อ
1. บทนำสู่สื่อ	1. บทนำสู่สื่อ	1. บทนำสู่สื่อ
2. บทนำสู่สื่อ	2. บทนำสู่สื่อ	2. บทนำสู่สื่อ
3. บทนำสู่สื่อ	3. บทนำสู่สื่อ	3. บทนำสู่สื่อ
4. บทนำสู่สื่อ	4. บทนำสู่สื่อ	4. บทนำสู่สื่อ
5. บทนำสู่สื่อ	5. บทนำสู่สื่อ	5. บทนำสู่สื่อ

(5) กิจกรรมการประเมินผล การดำเนินงานโครงการมีการประเมินผลโดยใช้เครื่องมือ **“ผังใยแมงมุม”** ซึ่งเน้นให้นักวิจัย/คนทำงานในพื้นที่ ได้ประเมินตนเองภายใต้หัวข้อต่าง ๆ ที่แต่ละพื้นที่กำหนดขึ้นมาเอง เน้นให้มีการประเมินก่อนและหลังดำเนินงาน ซึ่งในบางพื้นที่มีการประเมิน 3 ครั้ง ก่อน ระหว่าง หลังการดำเนินงานด้วย

หัวข้อในการประเมินผลของแต่ละภูมิภาค

ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้
- พฤติกรรมสวมหมวกนิรภัย - ถนนปลอดภัย และการจัดการจุดเสี่ยง - มาตรการและข้อตกลงของตำบล ด้านความปลอดภัยทางถนน - ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสามารถเป็นต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนน	- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้าน Road Safety - ครูต้นแบบด้าน Road Safety - มีกลไกการทำงานด้าน Road Safety - เกิดเครือข่ายครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/โรงเรียน ขับเคลื่อน Road Safety	- ผู้นำองค์กรและกลไกการทำงาน - สถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นและการแก้ไขปัญหา - ความสัมพันธ์และความร่วมมือของครู ผู้ปกครอง อบท. ศพด. และชุมชน - พฤติกรรมด้านความปลอดภัยทางถนนของเด็กเล็ก/นักเรียน

ภาคเหนือ

5. การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชน
6. การเชื่อมโยงกับ สปท.ท้องถิ่น และ ภาคีเครือข่ายงานความปลอดภัยทางถนน
7. สถานการณ์การเกิดอุบัติเหตุทางถนน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5. ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผู้ปกครอง ชุมชน มีพฤติกรรม Road Safety
6. เกิดตำบลขึ้นที่ปลอดภัยอย่างมีส่วนร่วม

ภาคใต้

5. การเรียนการสอน/คู่มือ/หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการสร้างวินัยจราจร/ความปลอดภัยทางถนน
6. เทคนิคพิเศษที่มีใน ศพด./โรงเรียน เช่น ที่วางหมวกสนามจำลอง ป้ายสัญญาณจราจร
7. การจัดเก็บข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุ/จำนวนครั้ง ลักษณะการเดินทางของนักเรียน
8. การเชื่อมภาคีเครือข่ายหน่วยงานในชุมชนหรือเกี่ยวข้องมาทำกิจกรรม

อบต.จานลาน

ตัวอย่างการประเมินผลตนเอง ผ่านเครื่องมือผังใยแมงมุม ● ● ●

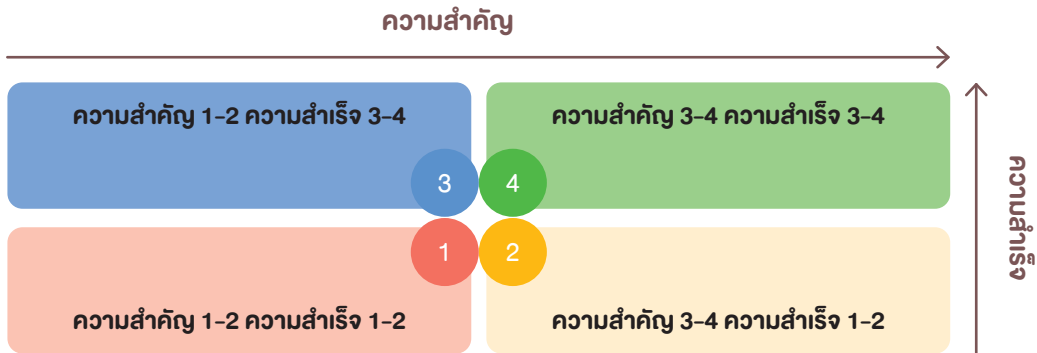
นอกจากนี้ยังมีการทบทวนผลการดำเนินงานที่ผ่านมา โดยใช้**เครื่องมือ Time Line** มีการกำหนดช่วงเวลาใน 3 ประเด็น คือ

1. กิจกรรมที่ดำเนินการ ระบุวันที่ และสถานที่
2. วิธีการดำเนินกิจกรรม
3. ผลที่เกิดขึ้นจากกิจกรรม

ซึ่งเครื่องมือ Time Line นี้จะช่วยทำให้เกิดการทบทวนการทำงานที่ผ่านมา ทำให้เห็น**ต้นทุน**ในการดำเนินงานทั้งคน ความรู้ การบริหารจัดการ ทรัพยากร เห็น**บทเรียน**การทำงานที่จะปรับปรุงแก้ไข พัฒนาให้ดีขึ้นและเห็น**แนวทาง**การดำเนินงานต่อไป

การประเมินกิจกรรมยังใช้**เครื่องมือตาราง Matrix** เพื่อดูว่ากิจกรรมที่ดำเนินการนั้น สำคัญเพียงใด และส่งผลต่อความสำเร็จของการทำงานมากน้อยเพียงใด โดยให้คะแนน แต่ละกิจกรรม 1-4 แบ่งเป็นความสำคัญและความสำเร็จ

ความหมายของแต่ละข้อ

1. สำคัญน้อย สำเร็จน้อย : ไม่ควรจะทำกิจกรรมนี้อีกต่อไป
2. สำคัญมาก สำเร็จน้อย : เป็นกิจกรรมที่ดี สำคัญ ต้องหาจุดบกพร่องเพื่อให้ดีกว่าเดิมหรือหาวิธีการใหม่
3. สำคัญน้อย สำเร็จมาก : อาจจะเป็นการทำการกิจกรรมเพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้ทำต่อไป
4. สำคัญมาก สำเร็จมาก : ต้องถอดมาเป็นความรู้และยกระดับขยายผลให้ต่อเนื่อง

นอกจากกิจกรรมแกนหลักแล้ว ทีมพี่เลี้ยงแต่ละภาคยังได้จัดกิจกรรมเพิ่มเติมตามความต้องการของพื้นที่ เช่น

- **อบรมเชิงปฏิบัติการการเก็บข้อมูล** ด้วยการใช้ application Epic collect 5 ซึ่งเป็นโปรแกรมสำเร็จรูปที่ทางโครงการขยายผลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบในการสร้างกลไก ปกป้องคุ้มครองทางสังคมผ่านงานความปลอดภัยทางถนน โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนภาคกลางและภาคตะวันออกได้พัฒนาขึ้นมา แล้วนำมาแลกเปลี่ยนกับภาคอื่น ๆ ทางพี่เลี้ยงภาคเหนือได้เล็งเห็นประโยชน์ดังกล่าวจึงได้อบรมการใช้ application ดังกล่าวส่งผลให้ครูสามารถพัฒนาวิธีการในการเก็บข้อมูลที่มากกว่าการใช้แบบสอบถามหรือแบบสัมภาษณ์ สามารถพัฒนาและปรับใช้กับการเก็บข้อมูลในมิติอื่น ๆ ได้ด้วย

- **อบรมเชิงปฏิบัติการการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม** (Active Learning) เพื่อการประยุกต์ใช้ในการจัดการความปลอดภัยทางถนน เป็นการอบรมที่พี่เลี้ยงภาคเหนือจัดขึ้น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้การทำงานเป็นทีม การทำงานอย่างมีส่วนร่วม ผ่านการเรียนรู้ผ่านเกม รวมถึงเรียนรู้หลักการของบันไดผลลัพท์ และทดลองเขียนแผนตำบลขับเคลื่อนความปลอดภัยเพื่อนำไปสู่แผนปฏิบัติการได้จริง

- **อบรมการเป็นวิทยากรกระบวนการ** และทักษะการพูดการนำเสนองาน เป็นการอบรมเพื่อเพิ่มทักษะด้านการสื่อสารให้กับทีมพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีเป้าหมายเพื่อให้สามารถสื่อสารสิ่งที่ทำอยู่ให้กับคนอื่นได้รับทราบ รวมไปถึงการเป็นวิทยากรกระบวนการในการทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลของคนในชุมชน การอบรมดังกล่าวเป็นการเพิ่มทักษะเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับคณะทำงานให้สามารถนำเสนองานของตนเอง และทำให้ข้อมูลมีพลังได้จากการสื่อสาร

- **อบรมการผลิตสื่อมัลติมีเดีย** ในยุคสมัยที่การสื่อสารออนไลน์มีอิทธิพลกับทุกช่วงวัย การที่ครุมีทักษะด้านการผลิตสื่อจะช่วยให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้จัดอบรมการผลิตสื่อมัลติมีเดียขึ้น ให้คณะทำงานพื้นที่ได้เรียนรู้การเขียนสคริปต์ ถ่ายทำ ตัดต่อ ทำคลิปวิดีโอเพื่อการสื่อสารและสอนนักเรียน จากทีมผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตสื่อด้วยวิธีจับมือพาทำ ผลของการอบรมพบว่าคณะทำงานพื้นที่สามารถถ่ายภาพ ตัดต่อคลิปส่งเข้าประกวดในโครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่ตำบลถนนปลอดภัย ปี 2564-2565 จนได้รับรางวัล ทำให้เกิดความมั่นใจและรักในการผลิตสื่อ มาจัดทำสื่อการเรียนการสอนและส่งเข้ากลุ่มผู้ปกครองเพื่อใช้ผลงาน

แสวงหาแนวร่วม

นอกจากหาทีมทำงานในพื้นที่แล้ว ยังมีการแสวงหาแนวร่วมมาดำเนินการเพิ่มเติมอีกด้วย นอกเหนือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นเจ้าของพื้นที่ การค้นหาแนวร่วมนี้พบว่า มีทั้งแนวร่วมที่เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่โดยตรง หรือเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยทางถนน ประกอบด้วย

(1) หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงกับการเดินทางปลอดภัย อาทิ แขวงทางหลวง แขวงทางหลวงชนบท สำนักงานขนส่ง บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ รวมถึงคณะทำงาน ศปถ.ท้องถิ่น

(2) หน่วยงานอื่น ๆ ที่อาจจะไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเดินทาง แต่มีส่วนเกี่ยวข้องป้องกันการเกิดอุบัติเหตุทางถนน อาทิ ตำรวจ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ร้านค้าเอกชน สถานศึกษา กลุ่มเยาวชน เป็นต้น

การมองหาหน่วยงานเหล่านี้ต้องอาศัยการชี้เป้าจากคณะทำงานในพื้นที่ รวมถึงการวิเคราะห์ทุนชุมชน เมื่อทราบหน่วยงานหรือคนที่ต้องการให้มาเป็นแนวร่วมแล้ว ต้องอาศัยการสื่อสารเป้าหมายของการทำงานให้ทราบ เพื่อให้เข้าใจตรงกันและนำมาร่วมวางแผนการทำกิจกรรมร่วมกันต่อไป

2. การจัดเก็บสำรวจข้อมูล

ข้อมูลถือเป็นหัวใจสำคัญของการทำงานสร้างความปลอดภัยทางถนน ด้วยการใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการในระดับท้องถิ่น การมีข้อมูลที่ถูกต้องทำให้สามารถช่วยวางแผนการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะการจัดการจุดเสี่ยงและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

1. เครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล จากการอบรมการสร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูล พบว่าเครื่องมือในการเก็บข้อมูลที่ใช้นอกจากแผนที่จุดเสี่ยง ด่านไม้ปัญหา และทุนชุมชน 5 ด้าน ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลแบบมีส่วนร่วมแล้ว ยังมีการเก็บข้อมูลโดยการสำรวจผ่านเครื่องมือแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบสำรวจ โดยมีเป้าหมายที่ต้องการทราบสถานการณ์การเกิดอุบัติเหตุจราจร และพฤติกรรมทางของเด็ก ผู้ปกครอง คนในชุมชน

ตัวอย่างแบบสำรวจ แบบสัมภาษณ์ การเดินทางและการสวมหมวกนิรภัย

แบบสำรวจการใช้ยานพาหนะในการรับ-ส่ง นักเรียน

และพฤติกรรมความปลอดภัยทางถนน

☐ ก่อนดำเนินการ

☐ หลังดำเนินการ

ชื่อนักเรียน ผู้ปกครอง

1. ยานพาหนะที่ใช้ในการรับ-ส่งนักเรียน

☐ รถยนต์

☐ รถจักรยานยนต์

☐ รถจักรยาน

2. พฤติกรรมการสวมใส่หมวกนิรภัย/คาดเข็มขัดนิรภัย

นักเรียน

☐ ใส่ ☐ ไม่ใส่

ผู้ปกครอง

☐ ใส่ ☐ ไม่ใส่

นักเรียน

☐ คาด ☐ ไม่คาด

ผู้ปกครอง

☐ คาด ☐ ไม่คาด

แบบบันทึกการสวมหมวกนิรภัยและคาดเข็มขัดนิรภัย

ตามโครงการพัฒนา "ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบ" ในการจัดการความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน

ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดแม่จาง

ประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๖๕

ที่	ชื่อ - สกุล																																
		พ.๑	พ.๒	พ.๓	พ.๔	พ.๕	พ.๖	พ.๗	พ.๘	พ.๙	พ.๑๐	พ.๑๑	พ.๑๒	พ.๑๓	พ.๑๔	พ.๑๕	พ.๑๖	พ.๑๗	พ.๑๘	พ.๑๙	พ.๒๐	พ.๒๑	พ.๒๒	พ.๒๓	พ.๒๔	พ.๒๕	พ.๒๖	พ.๒๗	พ.๒๘	พ.๒๙	พ.๓๐		
๑	ค.ญ. พิมพ์า เขตต์วัง	เข้า																															
๒	ค.ญ. โชติกา โจชาว	เข้า		X																													
๓	ค.ญ. ธนัทธณ์ เรืองเปิง	เข้า																															
๔	ค.ญ. จารวรรณ ปัญญาสุ	เข้า																															
๕	ค.ญ. วรัญญา มานะลัก	เข้า																															
๖	ค.ช. พรหมสกุล สุธาแก้ว	เข้า																															
๗	ค.ช. กิรพล เต็มแบบ	เข้า																															
๘	ค.ช. ปัญญพนต์ พงษ์ศักดิ์	เข้า																															
๙	ค.ช. วีรภัทร ชำมยอง	เข้า																															
๑๐	ค.ญ. กิรศนียา เขตต์วัง	เข้า																															
๑๑	ค.ญ. เกวลิน ยะอนันต์	เข้า																															

หมายเหตุ

○

= กรณีรถยนต์ (ไม่คาดเข็มขัดนิรภัยมา)

×

= กรณีรถจักรยานยนต์ รถซาเล้ง และรถจักรยาน (ไม่สวมหมวกนิรภัยมา)

-

= ไม่มาเรียน

□

= คาดเข็มขัดนิรภัย/สวมใส่หมวกนิรภัย

2. วิธีการจัดเก็บข้อมูล วิธีการเก็บข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่

(2.1) การจัดเก็บข้อมูลแบบมีส่วนร่วม เป็นการเก็บข้อมูลที่เชิญผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง/มีส่วนได้ส่วนเสียมาร่วมกันระดมความคิด นำข้อมูลที่มีมาใส่ในแผนภาพ แผนผังตามประเด็นคำถาม ซึ่งการเก็บข้อมูลลักษณะนี้จะเป็นการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลไปพร้อม ๆ กัน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลรูปแบบนี้ได้แก่ เครื่องมือทุนชุมชน 5 ด้าน ต้นไม้ปัญหา และแผนที่จุดเสี่ยง

เครื่องมือที่สร้างการมีส่วนร่วมและทำให้ผู้เกี่ยวข้องเห็นภาพตรงกันคือ “แผนที่จุดเสี่ยง” ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลเชิงพื้นที่ ทำให้ทราบถึงลักษณะของพื้นที่ จุดที่เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง จุดเสี่ยง/จุดอันตรายในพื้นที่

(2.2) การจัดเก็บข้อมูลโดยการสำรวจ เป็นการเก็บข้อมูลเชิงพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย (ครู นักเรียน ผู้ปกครอง) ผ่านเครื่องมือแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบสำรวจ ซึ่งทีมคุณครูจะเป็นผู้ดำเนินการ ในบางพื้นที่อาจจะมีความร่วมมือกับ อสม. ผู้ปกครอง ในพื้นที่ช่วยสำรวจเพิ่มเติม ทำให้เห็นถึงสถานการณ์ พฤติกรรมจริงที่เกิดขึ้น

การสำรวจข้อมูลนี้เป็นข้อมูลรายบุคคล จะต้องมีการรวบรวมเพื่อให้เห็นภาพรวมอีกครั้ง แล้วนำมาวางแผนจัดกิจกรรมให้เหมาะสม ข้อมูลบางอย่างยังนำมาใช้ในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานได้อีกด้วย ได้แก่ จำนวนผู้สวมหมวกนิรภัย การคาดเข็มขัดนิรภัย

3. ร่วมคิดวิเคราะห์ ร่วมแก้ปัญหา ร่วมสร้างความปลอดภัย

เมื่อได้ข้อมูลในพื้นที่มาแล้ว สิ่งที่ต้องทำ คือ การนำข้อมูลนั้นมาเป็นเครื่องมือในการสร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ให้มาร่วมคิดวางแผน ร่วมแก้ปัญหา และร่วมสร้างความปลอดภัยทางถนนให้เกิดขึ้นด้วยกัน โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. จัดเวทีค้นหาข้อมูลสู่ชุมชนหรือกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ข้อมูลมีพลัง ชวนชุมชนขับเคลื่อนสร้างความปลอดภัยทางถนน โดยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลมาส่งต่อ คั้นข้อมูลให้กับชุมชนได้รับทราบ รวมถึงมีการตรวจทาน ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลให้ตรงตามความเป็นจริง คือ

- **ข้อมูลทางกายภาพ** คั้นข้อมูลสู่ชุมชนผ่านทาง “แผนที่จุดเสี่ยง” เพื่อแสดงข้อมูลลักษณะทางกายภาพของชุมชน จุดที่เกิดอุบัติเหตุ ความร้ายแรงของอุบัติเหตุ (บาดเจ็บเล็กน้อย/บาดเจ็บสาหัส/เสียชีวิต) แล้วให้ชุมชนช่วยกันตรวจทานว่าข้อมูลถูกต้องหรือไม่ ต้องการเพิ่มเติมประเด็นใดบ้าง

- **ข้อมูลทางพฤติกรรม** คั้นข้อมูลสู่ผู้ปกครองในการประชุมประจำปีหรือประชุมผู้ปกครอง เพื่อให้ผู้ปกครองได้รับทราบถึงข้อมูลยานพาหนะที่รับส่งนักเรียน อัตราการสวมหมวกนิรภัย การคาดเข็มขัดนิรภัย รวมถึงการให้สถิติการเกิดอุบัติเหตุ และข้อมูลจุดเกิดเหตุ และสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในพื้นที่ด้วย

2. ร่วมกันวิเคราะห์หาจุดเสี่ยง/พฤติกรรมเสี่ยง/ปัญหาที่พบและสิ่งที่ต้องการ

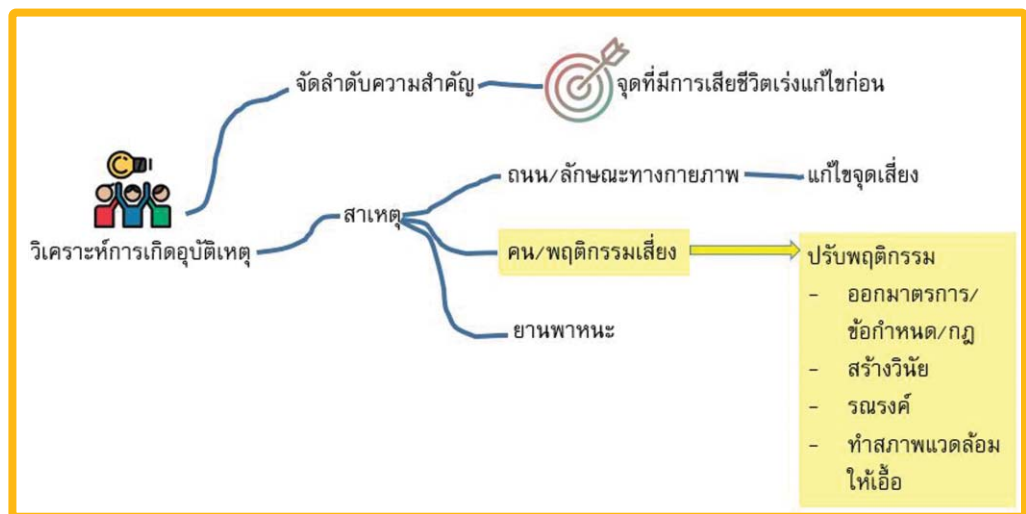
แก้ไข เมื่อรับทราบข้อมูลแล้ว มีการร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น ในบางพื้นที่อาจจะมีการวิเคราะห์ “ต้นไม้ปัญหา” เข้ามาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงการใช้คลิป เรื่องเล่า ข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญของการร่วมกันสร้างความปลอดภัยทางถนนให้เกิดขึ้นในชุมชน และเห็นพฤติกรรมการขับขี่ที่ไม่ปลอดภัยต่อตนเองและลูกหลานในชุมชน

วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาและความคาดหวัง หรือความต้องการในการแก้ไขปัญหา เพื่อจะนำสิ่งที่วิเคราะห์ได้มากำหนดเป็นแผนการดำเนินงานหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาต่อไป ซึ่งสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุทางถนน พบสาเหตุสำคัญ คือ สาเหตุจากสภาพภาพของสภาพแวดล้อม ถนน ซึ่งเป็นจุดเสี่ยงในพื้นที่ ดังนี้

- ทางแยกไม่มีป้ายเตือน ไม่มีกระจกโค้ง
- ถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ มีต้นไม้บริเวณข้างทางบดบังทัศนวิสัยการมองเห็น
- ไม่มีจุดจอดรถรับส่งนักเรียน
- ไม่มีทางม้าลายให้เด็กข้าม สืบบนผิวถนน สีขอบฟุตบาทไม่ชัดเจน

สาเหตุที่สำคัญอีกประการ คือ พฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ เช่น การขับรถเร็ว ขับรถย้อนศร จอดรถไม่เป็นระเบียบ ไม่สวมหมวกนิรภัย พฤติกรรมเสี่ยงนี้ได้นำมาวางแผนแก้ไขต่อไป

กระบวนการวิเคราะห์ได้เน้นการสร้างการมีส่วนร่วม เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายรู้สึกถึงการเป็นเจ้าของปัญหาเพื่อร่วมกันวางแผนหาทางแก้ไขปัญหานั้น ๆ

3. วางแผน หาแนวทางแก้ไข การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ได้มีการวางแผนร่วมกัน โดยกำหนดแนวทางในการจัดการกับสาเหตุที่พบ ดังนี้

(1) สาเหตุจากกายภาพถนนหรือจุดเสี่ยงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ดำเนินการแก้ไขจุดเสี่ยง โดย

- นำจุดเสี่ยงทั้งหมดมาพิจารณาว่าอยู่ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานใด และต้องทำการแก้ไขอย่างไร
- หากจุดเสี่ยงอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการแก้ไข หรือบรรจุเข้าแผนฯ ท้องถิ่น
- จุดเสี่ยงที่อยู่นอกเหนือพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คณะทำงานพื้นที่ส่งข้อมูลต่อไปยังหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ ในบางพื้นที่นำเข้าที่ประชุม ศปถ.ท้องถิ่น ศปถ.อำเภอ เพื่อหาแนวทางแก้ไขต่อไป
- การแก้ไขจุดเสี่ยง มีทั้งใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง ซึ่งเป็นงบประมาณบำรุง บางพื้นที่มีการนำวัสดุเหลือใช้ เช่น ถาดอาหารเก่า โต๊ะเก่ามาทาสี ทำเป็นป้ายจราจรในชุมชน
- การดำเนินการแก้ไขจุดเสี่ยงอาศัยความร่วมมือจากคนในชุมชน ในการลงแรงช่วยดำเนินการ ซึ่งนอกจากจะแก้ไขทางกายภาพแล้ว ยังสร้างการมีส่วนร่วมเป็นการกระตุ้นให้เห็นความสำคัญของความปลอดภัยทางถนนด้วย มีการจัดการต้นไม้ สิ่งบดบังการมองเห็นบริเวณรอบบ้านตนเอง บางพื้นที่จัดหาพื้นที่ว่างเปล่าเป็นจุดจอดรถเพื่อป้องกันรถมาจอดบนผิวถนน
- ติดตามผลการแก้ไขจุดเสี่ยง ว่าเมื่อแก้ไขแล้วยังเกิดอุบัติเหตุอีกหรือไม่

(2) สาเหตุจากพฤติกรรมเสี่ยง ดำเนินการ 2 รูปแบบ ได้แก่

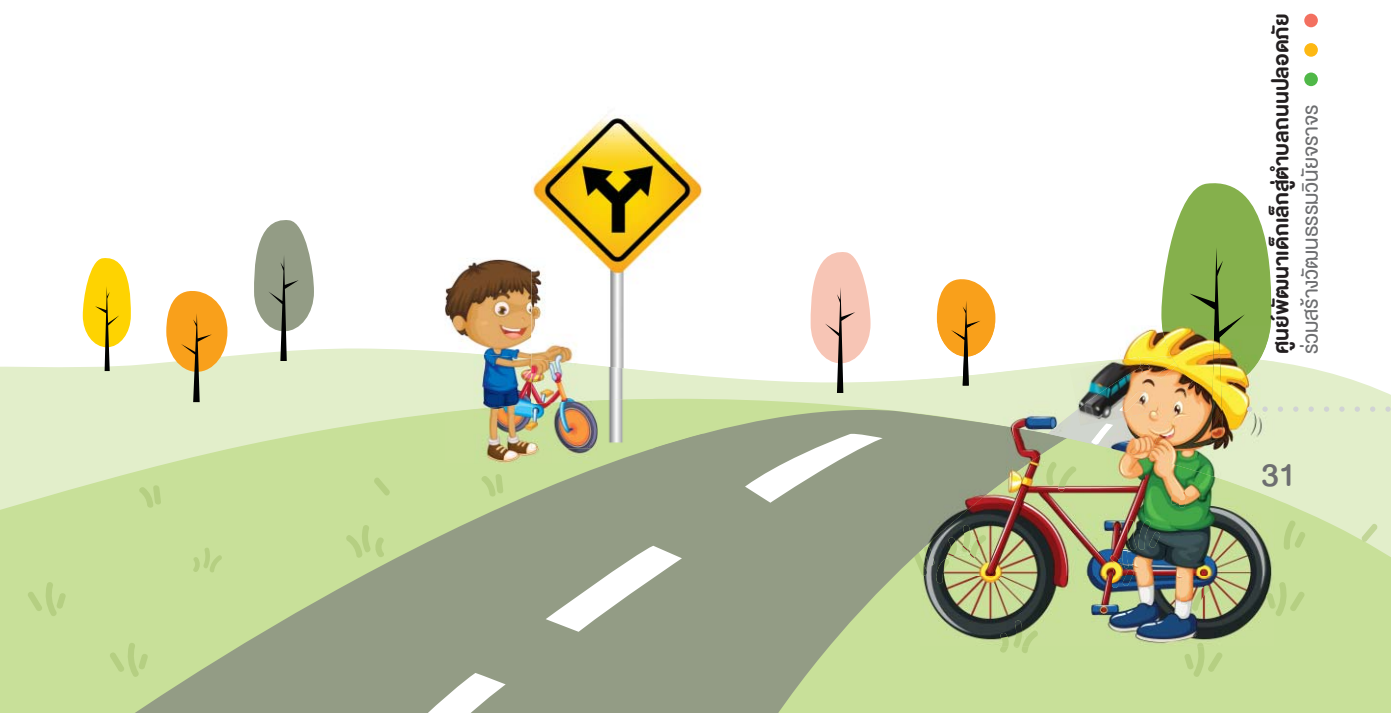
(2.1) การปรับพฤติกรรมเสี่ยง มีเป้าหมายเพื่อสร้างพฤติกรรมการขับขี่ที่ปลอดภัย เน้นการสวมหมวกนิรภัยทั้งคนขับและคนซ้อน โดยมีกิจกรรม/กระบวนการต่าง ๆ ตามบริบทของแต่ละพื้นที่ ดังนี้

- การจัดทำแนวทางปฏิบัติ/มาตรการสำหรับการรับส่งนักเรียน โดยกำหนดให้ต้องใส่หมวกนิรภัยหรือคาดเข็มขัดนิรภัยเมื่อมาส่งนักเรียน บางพื้นที่มีการขยายจากผู้ปกครองไปสู่คนในชุมชนโดยการจัดทำข้อตกลง MOU กับหน่วยงานราชการต่าง ๆ เพื่อให้สวมหมวกนิรภัยทั้งคนขับและซ้อน เมื่อเข้ามาในสถานที่ราชการ สถานศึกษา
- ทำความเข้าใจกับกลุ่มผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มเป้าหมายผ่านการประชุม เพื่อให้ทราบถึงแนวทางปฏิบัติ/มาตรการที่กำหนดขึ้น

- เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางปฏิบัติ/มาตรการในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามว่าจะมีวิธีการอย่างไร บางพื้นที่มีการปรับเงินหากพบว่าไม่สวมหมวกนิรภัยมาส่งบุตรหลาน
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจัดสร้างที่เก็บหมวกนิรภัยให้กับเด็ก เพื่ออำนวยความสะดวกให้เด็กเมื่อสวมมาโรงเรียน บางพื้นที่จัดทำธนาคารหมวกกันนิรภัย
- จัดกิจกรรมสร้างกลไกสนับสนุนให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม อาทิ การจัดหาหมวกนิรภัยให้กับเด็ก การให้รางวัลเด็กที่สวมหมวกนิรภัยมาทุกครั้ง มีการถ่ายรูปและโพสต์ตัวอย่างเด็กและผู้ปกครองที่สวมหมวกนิรภัยลงในสื่อ social
- เก็บบันทึกสถิติการสวมหมวกนิรภัยและการคาดเข็มขัดนิรภัย

(2.2) การสร้างพฤติกรรมที่เหมาะสม โดยเน้นที่นักเรียนผ่านการจัดการเรียนการสอนด้านความปลอดภัยทางถนน กิจกรรมนี้ดำเนินการโดยครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/โรงเรียน ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนการสอน ด้านความปลอดภัยทางถนนที่ได้กำหนดไว้ ดังนี้

- นำเอาหลักสูตรเดิมมาวิเคราะห์ว่ามีเรื่องความปลอดภัยทางถนนมากน้อยเพียงใด มีการสอนในรูปแบบใด
- จัดทำแผนการสอนด้านความปลอดภัยทางถนน
- จัดทำสื่อการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนน
- ทดลองนำแผนการสอนไปสอนให้กับเด็กนักเรียน
- ประเมินสิ่งที่เด็กนักเรียนได้เรียนรู้จากแผนการสอนแต่ละกิจกรรม แล้วนำมาปรับปรุงแผนการสอน

สร้างวินัยจราจร ปรับเสริมพฤติกรรมที่เหมาะสมให้ปลอดภัยทางถนน ● ● ●

4. ติดตาม กระตุ้น ชื่นชม เสริมพลัง

การมีเพื่อนที่ปรึกษาระหว่างการทำงานทำให้คนทำงานไม่รู้สึกโดดเดี่ยว โดยเฉพาะการทำงานด้านความปลอดภัยทางถนนซึ่งเป็นงานที่ยาก มีปัจจัยเกี่ยวข้องหลายรูปแบบ อีกทั้งยังเป็นงานที่ไม่มีที่สิ้นสุด ต้องทำอย่างต่อเนื่อง การทำงานของโครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่ตำบลถนนปลอดภัย ปี 2564-2565 จึงมีกลไกในการติดตาม กระตุ้น ชื่นชม เสริมพลัง ทั้งจากคณะทำงานที่มกกลาง ผู้ทรงคุณวุฒิ และทีมพี่เลี้ยงภูมิภาค เพื่อสร้างพลังใจ ความมั่นใจและเผยแพร่การทำงานในพื้นที่ให้สังคมได้รับทราบ

1) เวทีสัญจรและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นเวทีที่เปิดโอกาสให้คณะทำงานพื้นที่ได้นำเสนอผลการดำเนินงานของตนเอง รวมถึงแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน ๆ นักวิจัย คณะทำงานจากพื้นที่อื่น ๆ โดยมีเวที 2 ระดับ ได้แก่

(1) เวทีสัญจรระดับภาค เป็นการสัญจรไปต่างพื้นที่ระดับภาค โดยเลือกพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเป็นเจ้าภาพในการสัญจร เปิดโอกาสให้พื้นที่อื่นได้มีโอกาสไปเยี่ยมชมการดำเนินงาน รวมถึงเปิดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำเสนอผลการดำเนินงานของแต่ละพื้นที่ ซึ่งนอกจากทีมพี่เลี้ยงภาค คณะทำงานของแต่ละพื้นที่แล้ว ทีมกลางยังได้ชักชวนผู้ทรงคุณวุฒิจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) สื่อมวลชน และภาคีเครือข่ายงานความปลอดภัยทางถนนในพื้นที่มาร่วมสัญจร ให้ข้อเสนอแนะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเวทีดังกล่าวด้วย

(2) เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระดับประเทศ เป็นการดำเนินการโดยทีมกลาง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้คณะทำงานพื้นที่ได้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิธีการทำงาน กระบวนการขับเคลื่อนงานและผลที่เกิดขึ้น เพื่อนำไปสู่เป้าหมายตำบลถนนปลอดภัย โดยใช้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นฐานในการสร้างการมีส่วนร่วม เพื่อให้ครู ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงหน่วยงานในพื้นที่เห็นความสำคัญ เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ และรู้สึกเป็นเจ้าของงาน เพื่อนำไปขยายผลต่อไปในพื้นที่ของตนเอง

เวทิดังกล่าวดำเนินงานโดยทีมกลางร่วมกับโครงการขยายผลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบ ในการสร้างกลไกปกป้องคุ้มครองทางสังคมผ่านงานความปลอดภัยทางถนน โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชนภาคกลางและภาคตะวันออก ดำเนินการในภาคกลางและภาคตะวันออก ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนการทำงานทั้ง 4 ภูมิภาค ในงานดังกล่าวยังได้รับเกียรติจากผู้บริหาร ผู้ทรงคุณวุฒิจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และผู้บริหาร ผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) สื่อมวลชน เข้าร่วมในเวทีดังกล่าวด้วย

เวทีสัญจรและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งสองระดับ ส่งผลให้คนทำงานพื้นที่ได้มีโอกาสเผยแพร่สิ่งที่ตนเองได้ดำเนินการด้านความปลอดภัยทางถนน ได้เรียนรู้สิ่งที่พื้นที่อื่นดำเนินการ เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูล เกิดเป็นเครือข่าย 4 ภูมิภาค เป็นแรงบันดาลใจให้กลับไปทำในพื้นที่ของตนเอง นอกจากนี้การได้รับกำลังใจ คำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้บริหารระดับสูง ยังเป็นการตอกย้ำว่าสิ่งที่กำลังดำเนินการอยู่เป็นสิ่งที่ดี ทำแล้วมีคนเห็นคุณค่าเป็นประโยชน์ รวมไปถึงการมีทีมสื่อมวลชนมานำเสนอข่าวยังเป็นการสร้างการรับรู้ให้กับคนในพื้นที่ สร้างชื่อเสียง ความภาคภูมิใจให้กับคณะทำงานพื้นที่อีกด้วย

2) ถอดบทเรียนและสรุปการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการขึ้นเพื่อถอดบทเรียนวิธีการทำงาน เพื่อให้ได้ความรู้และบทเรียนจากการดำเนินงาน ซึ่งสามารถนำบทเรียนส่งต่อไปยังพื้นที่อื่นได้ร่วมเรียนรู้และขยายผลต่อไปได้ ที่สำคัญยังทำให้คณะทำงานเห็นจุดเด่น จุดด้อย และแนวทางที่จะพัฒนางานความปลอดภัยทางถนนให้มีความต่อเนื่องและยั่งยืนต่อไป แม้ว่าโครงการจะสิ้นสุดระยะเวลาทำงานลงไป แต่ความเป็นเจ้าของที่ก่อเกิดทำให้ยังคงต้องทำงานนี้ต่อไป ซึ่งการถอดบทเรียนและประเมินผลการดำเนินโครงการ ได้ใช้เครื่องมือ Time Line ตาราง Matrix และผังใยแมงมุม

3) ประเมินเสริมพลัง โดยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประเมิน การประเมินดังกล่าว

กระบวนการที่ส่งเสริมให้บุคคล และผู้เกี่ยวข้องร่วมมือกัน ประเมินตนเองใน 4 ประเด็น ได้แก่

- (1) ทบทวนเป้าหมายโครงการ
- (2) กำหนดผลลัพธ์ที่สำคัญ
- (3) ประเมินตนเอง
- (4) วางแผนอนาคต

โดยผู้เชี่ยวชาญจะทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก เป็นครู เป็นเพื่อนของ คณะทำงานพื้นที่และทีมภาค มีเป้าหมายเพื่อให้คณะทำงานพื้นที่มีการพัฒนาตนเอง และปรับปรุงการดำเนินงานในโครงการของตนเองอย่างต่อเนื่อง

ผลจากการประเมินเสริมพลังทั้ง 3 ภาค พบว่าการดำเนินงานโดยการมี คณะทำงานโครงการฯ ทั้งทีมพี่เลี้ยงภาคและทีมกลางของโครงการ เข้าไปร่วมสร้าง กระบวนการทำงาน ให้เครื่องมือกับครู ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางถนน โดยการอบรมเครื่องมือเกี่ยวกับการจัดการ ความปลอดภัยทางถนน การจัดการเรียนการสอน การจัดทำสื่อ การพาไปดูงานในพื้นที่ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างภาค เป็นกิจกรรมที่สำคัญที่ทำให้พื้นที่ได้รับความรู้ เกิดความเข้าใจแรงกระตุ้นในการดำเนินการในพื้นที่ของตนเอง

เมื่อได้รับการสนับสนุนให้องค์ความรู้ต่าง ๆ แล้ว พบว่าเครื่องมือหรือกลวิธี ในการดำเนินงานเพื่อสร้างความปลอดภัยทางถนนที่สำคัญในพื้นที่ ได้แก่

- (1) แผนที่จุดเสี่ยง ทำให้ชุมชนได้เห็นภาพพื้นที่ร่วมกัน สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือประสานขอความร่วมมือเพื่อแก้ไขจุดเสี่ยงได้
- (2) กิจกรรมกระตุ้นให้เด็กสวมหมวกนิรภัยมาโรงเรียน มีกิจกรรมการจัดหา หมวกนิรภัยให้กับเด็ก เช่น โครงการผ้าป่าหมวกกันน็อก โครงการเปลี่ยนขยะเป็น หมวกกันน็อกให้ละอ่อนน้อย โครงการธนาคารหมวกกันน็อก เป็นต้น
- (3) การมีมาตรการหรือข้อตกลงการขับขี่ปลอดภัยระหว่างโรงเรียน ศูนย์พัฒนา เด็กเล็กกับผู้ปกครอง
- (4) การทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครู และแกนนำชุมชน เกิดเป็นพลังเครือข่ายการทำงานด้านความปลอดภัยทางถนนขึ้นใน ภาพระดับตำบล

โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำการประเมินเสริมพลังให้มีข้อเสนอแนะ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการสร้างความปลอดภัยทางถนนในพื้นที่ ดังนี้

(1) การอบรมเครื่องมือสำหรับดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางถนน เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำเนินงาน โดยเฉพาะแผนที่จุดเสี่ยง หากสามารถเพิ่มความรู้เรื่องการจัดการจุดเสี่ยงด้วยจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานได้ดียิ่งขึ้น

(2) อบรมเพิ่มทักษะให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมโครงการฯ ให้สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง อาทิ การหาแหล่งงบประมาณ และการเขียนขอรับสนับสนุนงบประมาณ การนำกองทุนสุขภาพตำบล/สปสช. มาดำเนินการ และการแก้ไขจุดเสี่ยงตามหลักความปลอดภัยทางถนน การใช้สื่อและการสื่อสารสาธารณะ

(3) ระยะเวลาในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความต่อเนื่อง เพื่อให้เป็นการฝึกทักษะของเด็กจนติดตัวกลายเป็นนิสัยประจำ (วินัยของตนเอง)

4. การสื่อสาร เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยติดตาม กระตุ้น ให้กำลังใจเสริมพลัง และเผยแพร่การทำงานความปลอดภัยทางถนน การสื่อสารแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่

(1) การสื่อสารภายในโครงการ เป็นการสื่อสารระหว่างทีมกลาง ทีมพี่เลี้ยงภาค และคณะทำงาน เน้นหนักในการติดตาม กระตุ้น ให้กำลังใจทีมงานพื้นที่ โดยมีวิธีการ ดังนี้

- ทีมพี่เลี้ยงภาคลงพื้นที่ติดตามงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อชวนคณะทำงานพื้นที่ มาร่วมแลกเปลี่ยนพัฒนาการของการทำงานในแต่ละระยะ โดยมีแผนการดำเนินกิจกรรมของแต่ละพื้นที่ช่วยกำกับทิศทางการขับเคลื่อนงาน

- การประสานผ่าน application Line กลุ่มของทีมงาน และ Line ของแต่ละพื้นที่เพื่อใช้ในการกระตุ้นการทำงานของพื้นที่ นัดหมายประสานงานต่าง ๆ รวมถึงเป็นช่องทางในการสื่อสารข้อมูลความรู้ที่ได้รับจากทีมกลาง ตลอดจนเป็นพื้นที่ในการแลกเปลี่ยน เผยแพร่กิจกรรมการดำเนินงานของแต่ละพื้นที่

- การใช้เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเป็นเครือขายของคณะทำงานพื้นที่ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ทุกพื้นที่ได้มีโอกาสแนะนำเสนอกิจกรรม การดำเนินงานและแลกเปลี่ยนกลวิธีการทำงานซึ่งกันและกัน

(2) การสื่อสารต่อบนเวทีโครงการ เป็นการสื่อสารผลการดำเนินงาน เพื่อให้คนภายนอกได้รับทราบ รวมไปถึงการสื่อสารข้อมูลที่ค้นพบจากการดำเนินโครงการ ดังนี้

- การสื่อสารในเวทีการประชุม ศปถ.ท้องถิ่น ศปถ.อำเภอ และ ศปถ.จังหวัด ซึ่งการประชุมดังกล่าวเป็นกลไกของการทำงานด้านความปลอดภัยทางถนนที่ทางภาครัฐจัดขึ้น การที่โครงการได้เข้าไปร่วมประชุม ส่งต่อข้อมูลต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ส่งผลให้เกิดการรับรู้การร่วมกันแก้ปัญหาโดยเฉพาะปัญหาจุดเสี่ยงในพื้นที่

- การสื่อสารผ่านการประชุมของสถานศึกษา อาทิ การประชุมปฐมนิเทศนักเรียน การประชุมผู้ปกครอง รวมถึงการประชุมชี้แจงโครงการ มีเป้าหมายเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับผู้ปกครองเกี่ยวกับความสำคัญของการสร้างความปลอดภัยทางถนนให้เกิดขึ้นกับนักเรียนและชุมชน ข้อมูลพฤติกรรมเสี่ยง รวมไปถึงข้อตกลงหรือมาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

- การสื่อสารผ่านทาง Social Network ผ่านทาง application Facebook เป็นการเผยแพร่กิจกรรมต่าง ๆ ของแต่ละพื้นที่ รวมถึงกิจกรรมที่จัดในระดับภาคและระดับประเทศ โดยมี Facebook หลักคือ “ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนน” และมี Facebook ของภาคใต้ คือ www.facebook.com/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขับเคลื่อนปลอดภัยภาคใต้

- การสื่อสารผ่านทางสื่อกระแสหลัก ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ วิทยุ สำหรับสื่อโทรทัศน์ออกสื่อในรูปแบบของข่าว สกู๊ป โดยทางทีมกลางเป็นผู้ประสานงานเชื่อมกับสื่อมวลชน นำเสนอประเด็นที่น่าสนใจของพื้นที่ ส่วนวิทยุนอกจากจะเป็นการสัมภาษณ์ประเด็นที่น่าสนใจเป็นครั้ง ๆ แล้ว ในภาคใต้ยังมีการสื่อสารงานความปลอดภัยทางถนนในรายการเวทีชาวบ้าน ประเด็นเด็กและเยาวชน ทุกวันอาทิตย์ เวลา 17.10–18.00 น. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย สวท.สุราษฎร์ธานี FM 89.75 MHz

ซึ่งการสื่อสารทั้ง 2 รูปแบบนี้ มีส่วนช่วยเสริมให้การทำงานในพื้นที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมไปถึงการสร้างความรู้ความภูมิใจ การยอมรับจากชุมชนหรือสังคมภายนอกให้กับคณะทำงานอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้ออกสื่อกระแสหลักที่ผู้สื่อข่าวเป็นผู้ดำเนินการ

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้าน
ความปลอดภัยทางถนน

ส่งข้อความ

สวัสดี! สวัสดีค่ะ

หน้าหลัก วีร โสโก ปุณท เทนเม

ถูกใจ

ค้นหา

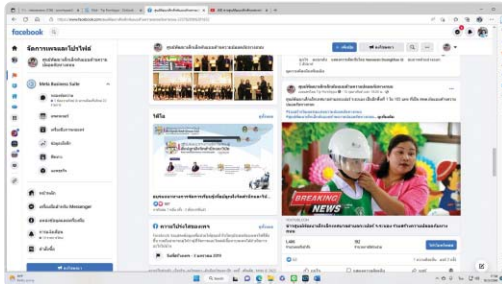
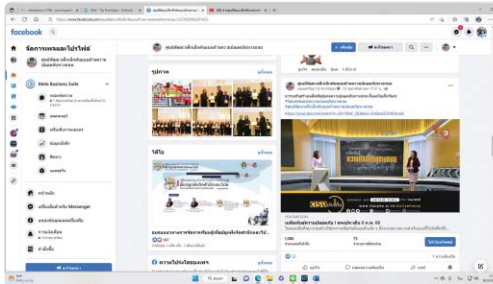

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ชับซิปลดภัย
ภาคใต้

เพื่อน 266 คน · 2 ชั่วโมง

ส่งข้อความ

เพื่อน

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนน ได้แพร่ภาพสด
เผยแพร่โดย Veerawan Duangkhae · 18 กุมภาพันธ์ เวลา 09:04 น.

อบรมแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกและวินัยด้านความปลอดภัยทางถนน

วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2566 เวลา 09.00-12.00 น.

#ชมผ่านทาง Facebook : ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนน และ Facebook: สร้างสรรค์ปัญญา Creative Intelligence

**เวทีอบรมแนวทางการจัดการเรียนรู้
เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกและวินัย**
ด้านความปลอดภัยทางถนน สำหรับเด็กปฐมวัย 18 กุมภาพันธ์ 2566

**สร้างสรรค์
ปัญญา**

**เวทีอบรมแนวทางการจัดการเรียนรู้
เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกและวินัย**
ด้านความปลอดภัยทางถนน สำหรับเด็กปฐมวัย 18 กุมภาพันธ์ 2566

กำหนดการ

09.00 - 09.30 น.
แจ้งการพิจารณาและกำหนด
การดำเนินการจัดการเรียนรู้

คุณหญิงกษมา วรวรรณ
ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
ต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนน

09.30 - 09.35 น.
กระบวนการพัฒนาแนวทางการ
จัดการเรียนการสอน

นางสาวสุภาวดี สุวรรณ
ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
ต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนน

09.40 - 11.30 น.
องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้
เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกและวินัย
ด้านความปลอดภัยทางถนน
สำหรับเด็กปฐมวัย

09.40 - 11.30 น.
แลกเปลี่ยนเรียนรู้

15,212
จำนวนคนที่เข้าถึง

17,940
จำนวนการมีส่วนร่วม

โปรโมทโพสต์

1987

ความคิดเห็น 1.8 พัน รายการ แชร์ 302 ครั้ง

ถูกใจ

แสดงความคิดเห็น

แชร์

บทที่ 2

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสู่ตำบลถนนปลอดภัย
ร่วมสร้างวัฒนธรรมวินัยจราจร

การดำเนินงานโครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่ตำบลถนนปลอดภัย ปี พ.ศ. 2564-2565 ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องในระยะที่ 3 มีพื้นที่ดำเนินงานใน 3 ภูมิภาค 9 จังหวัด **เกิดผลลัพธ์ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ** คือ

- (1) เกิดศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก-โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 35 แห่ง
- (2) เกิดครูที่ผ่านกระบวนการพัฒนาศักยภาพ เป็นทีมวิจัยขับเคลื่อนงาน จำนวน 185 ราย
- (3) ผู้บริหาร บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมดำเนินงาน จำนวน 168 ราย
- (4) ผู้ปกครอง แกนนำชุมชน และภาคีเครือข่ายเข้าร่วมขับเคลื่อนงาน จำนวน 1,116 ราย
- (5) เด็กเล็ก นักเรียน ที่ผ่านกระบวนการในโครงการฯ จำนวน 1,818 ราย

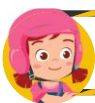
ภาค	จังหวัด (๓แห่ง)	อปท. (๓แห่ง)	ศพด./โรงเรียน (๓แห่ง)	ครู/ทีมวิจัย (ราย)	บุคลากรอปท. (ราย)	ภาคี/ชุมชน/ผู้ปกครอง (ราย)	เด็กเล็กในโครงการ (ราย)
เหนือ	3	3	6	33	9	295	279
ตะวันออก	3	5	18	82	78	243	868
ใต้	3	8	11	70	81	578	671
รวม	9	16	35	185	168	1,116	1,818

ทั้งนี้การทำงานของโครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่ตำบลถนนปลอดภัย ปี 2564-2565 มี 16 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 32 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 3 โรงเรียน เข้าร่วมดำเนินงานสร้างความปลอดภัยทางถนน โดยมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียนเป็นฐานในการสร้างความร่วมมือของชุมชน ประกอบด้วย

อปท.	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/โรงเรียน
1. องค์การบริหารส่วนตำบล สบเปิง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่	1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลสบเปิง 2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลสบเปิง สาขาผาแตก
2. เทศบาลตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน	3) ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดแม่แรง 4) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองเงือก
3. เทศบาลตำบลไม้ยา อำเภอพญา เม็งราย จังหวัดเชียงราย	5) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลไม้ยา 1 6) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลไม้ยา 2
4. เทศบาลตำบลอุบล อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี	7) โรงเรียนอนุบาลศรีวนาไล 8) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลอุบล
5. เทศบาลเมืองแฉะแม่ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี	9) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่าบ่อ 10) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเมืองแฉะแม่ 11) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองจาน
6. เทศบาลตำบลเหล่าเสือโก้ก อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี	12) โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเหล่าเสือโก้ก 13) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเหล่าเสือโก้ก 14) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดมงคลใน
7. องค์การบริหารส่วนตำบล จานลาน อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ	15) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสัว้อย 16) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดโพธิ์ศรี 17) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสว่าง 18) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กศรีมงคล 19) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.จานลาน
8. องค์การบริหารส่วนตำบล กระแซง อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ	20) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกระแซงใหญ่ 21) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเขวาเหนือ 22) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนสูง 23) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกระแซงเมืองใหม่ 24) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านระโยง
9. องค์การบริหารส่วนตำบล มะลวน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	25) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลมะลวน 26) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองสินทอง
10. องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านท่าเนียบ อำเภอกีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	27) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแสงอรุณ

อปท.	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/โรงเรียน
11. เทศบาลตำบลเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	28) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงสระ
12. เทศบาลตำบลบ้านส้อง อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	29) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านส้อง
13. เทศบาลตำบลกะเปอร์ อำเภอ กะเปอร์ จังหวัดระนอง	30) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลกะเปอร์
14. องค์การบริหารส่วนตำบล กะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง	31) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบล กะเปอร์
15. องค์การบริหารส่วนตำบล ทุ่งใหญ่ อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช	32) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองใหญ่
16. องค์การบริหารส่วนตำบล กุหาระ อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช	33) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านจุฬารัตน์พัฒนา 3 34) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านจุฬารัตน์พัฒนา 4 35) โรงเรียนอนุบาลองค์การบริหารส่วนตำบลกุหาระ

ในการดำเนินงานโครงการฯ ได้มีการวิเคราะห์บริบทและทุนเดิมของพื้นที่ ซึ่งทำให้สามารถประเมินความเสี่ยง และความน่าจะเป็นของความสำเร็จในการดำเนินงานได้ จากการดำเนินงานพบว่า องค์ประกอบสำคัญของการสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสู่ตำบล ถนนปลอดภัยนั้น คือ คณะทำงานขับเคลื่อนโครงการฯ และสภาพพื้นที่ ต้นทุนเดิม ความเสี่ยง ดังนี้

1) เทศบาลตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน

สภาพพื้นที่ ต้นทุน และความเสี่ยงที่มี : ประกอบด้วย 11 หมู่บ้าน 4 โรงเรียน 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (อายุ 2-5 ปี) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ (1) ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดแม่แรง (2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองเงือก ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์วัดแม่แรง เคยเข้าร่วมโครงการการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่การจัดการความปลอดภัยทางถนนเมื่อปี 2560-2561 ส่งผลให้เกิดการขับเคลื่อนงานในพื้นที่ ได้แก่ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านการสวมหมวกกันน็อก มีการสร้าง

สนามจำลองให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้เรื่องการขับขี่อย่างปลอดภัย และเกิดชุมชนต้นแบบ คือ บ้านแม่แรง หมู่ที่ 2 ที่ชุมชนเข้ามาร่วมในการจัดการแก้ไขจุดเสี่ยงในชุมชน และขยายต่อไปยังโรงเรียนบ้านหนองเงือกที่มาเข้าร่วมโครงการขยายผลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่โรงเรียน เพื่อความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชน ในปี 2562-2563 ซึ่งทำให้เทศบาลตำบลแม่แรงมีต้นทุนด้านความปลอดภัยทางถนนที่เข้มแข็งในพื้นที่

เทศบาลตำบลแม่แรงอยู่ในพื้นที่ของเมืองหัตถกรรมทอผ้า ย้อมผ้า ผ้าบาติก มีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมบ้านดอนหลวงหมู่ที่ 7 ซึ่งเป็นหมู่บ้านวัฒนธรรมล้านนาเพื่อการท่องเที่ยว บ้านหนองเงือกหมู่ที่ 5 พิพิธภัณฑ์ไทยของบ้านหนองเงือก แหล่งผลิตผ้าบาติกและมัดย้อมบ้านกองงามหมู่ที่ 1 เหล่านี้ ส่งผลให้การใช้รถใช้ถนนในเขตเทศบาลตำบลแม่แรง มีทั้งคนในชุมชนและคนจากต่างพื้นที่ จากการเข้าร่วมโครงการที่ผ่านมาทำให้มีการแก้ไขจุดเสี่ยงในชุมชนหลายจุด แต่ประชาชนยังมีพฤติกรรมเสี่ยงขับรถจักรยานยนต์ยังสวมหมวกนิรภัยน้อย

คณะทำงาน :

เทศบาล	เลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลแม่แรง นักวิชาการการศึกษา สมาชิกสภาเทศบาล
ชุมชน	ผู้ใหญ่บ้าน อสม.
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ครูศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดแม่แรง ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองเงือก ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองเงือก

ภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมดำเนินการ

- 1) โรงเรียนบ้านหนองเงือก ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน
- 2) โรงเรียนบ้านดอนตอง ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน
- 3) โรงเรียนบ้านดอนหลวง ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน

2) เทศบาลตำบลสบเปิง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

สภาพพื้นที่ ต้นทุน และความเสี่ยงที่มี : ประกอบด้วย 13 หมู่บ้าน 4 โรงเรียน 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (อายุ 2.5–6 ปี) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ (1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลสบเปิง (2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลสบเปิง สาขาผาแตก เป็นพื้นที่ที่เคยมีฐานประสบการณ์ทำงานในประเด็น เหล้า-บุหรี่ ที่เชื่อมโยงกับเรื่องอุบัติเหตุจราจร โดยใช้กระบวนการงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลสบเปิงตั้งอยู่ในเขตชุมชน ซึ่งมีเส้นทางถนนที่มีความคดโค้งและเป็นเนินสูง ในขณะที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลสบเปิง สาขาผาแตก เป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ตั้งอยู่บนดอย มีเส้นทางที่คดโค้ง และสูงชัน มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุสูง

คณะทำงาน : ช่วงแรกของการดำเนินงานทางพี่เลี้ยงภาคเหนือได้เข้าไปหารือร่วมกับแกนนำชุมชน ผู้อำนวยการกองการศึกษา ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม และเข้าชี้แจงโครงการกับคณะผู้บริหาร อบต.สบเปิง จนกระทั่งได้เริ่มต้นทำงานร่วมกัน แต่มีสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในพื้นที่ มีการเปลี่ยนทีมผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสบเปิง และผู้อำนวยการกองการศึกษาย้ายไปประจำที่อื่น จึงต้องมีการประชุมหารือและปรับรูปแบบการดำเนินงานใหม่ทั้งหมด พร้อมทั้งวางเป้าหมายเพื่อไม่ให้เป็นการกดดันคณะทำงานมากเกินไป จึงเริ่มต้นทำงานกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อน เน้นกลุ่มเป้าหมายหลักไปที่ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เด็กนักเรียน และผู้ปกครอง จากนั้นจึงหาแนวทางการขยายผลต่อไปในระดับชุมชนต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบล	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสบเปิง รองนายกฯ นักวิชาการศึกษา ผู้อำนวยการกองการศึกษา ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ สมาชิกสภา อบต.
ชุมชน	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.สบเปิง ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.สบเปิง สาขาผาแตก

ภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมดำเนินการ

- 1) โรงเรียนวัดท่าข้าม ตำบลแม่แตง อำเภอสบเปิง จังหวัดเชียงใหม่
- 2) โรงเรียนสบเปิงวิทยา ตำบลแม่แตง อำเภอสบเปิง จังหวัดเชียงใหม่
- 3) โรงเรียนเชียงใหม่มัธยม ตำบลแม่แตง อำเภอสบเปิง จังหวัดเชียงใหม่

3) เทศบาลตำบลไม้ยา อำเภอพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย

สภาพพื้นที่ ต้นทุน และความเสี่ยงที่มี : ประกอบด้วย 18 หมู่บ้าน 4 โรงเรียน 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ (1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลไม้ยา 1 (2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลไม้ยา 2 เป็นพื้นที่ที่ผู้อำนวยการกองการศึกษา (ณ ขณะนั้น) เห็นความสำคัญของงานความปลอดภัยทางถนน ที่สามารถเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องของ EF หรือ Executive Function คือ ความสามารถที่เกิดจากการทำงานของสมองส่วนหน้า ที่นำมาใช้ในการยับยั้งชั่งใจ การควบคุมความคิด อารมณ์ และพฤติกรรม จึงมีการบูรณาการใช้หลักการของ EF เข้ามาในกระบวนการจัดการเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีการขับเคลื่อนงานร่วมกับโรงพยาบาลพญาเม็งราย และโรงเรียนในพื้นที่อยู่บ้างแล้ว ทำให้การทำงานในพื้นที่ที่มีแกนนำที่สำคัญ คือ กองการศึกษาเทศบาลตำบลไม้ยา

ลักษณะพื้นที่ของเทศบาลตำบลไม้ยามีความคดโค้งและลาดชันของเส้นทางพื้นที่ภายในชุมชนมีลักษณะเป็นตรอกซอยคอกซอยเล็ก ๆ ค่อนข้างมาก ทำให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทั้งในถนนสายหลักและถนนสายรอง โดยเฉพาะในช่วงเวลาเย็นที่คนในชุมชนเลิกจากการทำไร่ทำสวน หรือในช่วงเวลาเร่งด่วนที่ผู้ปกครองต้องมารับมาส่งลูกหลานที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหรือโรงเรียนในตำบล ยานพาหนะที่ใช้ส่วนใหญ่คือรถจักรยานยนต์ และมีบางส่วนที่ให้เด็ก ๆ ขี่จักรยานไปโรงเรียน ซึ่งเด็กนักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่สวมหมวกนิรภัย แต่คนในชุมชนมองเป็นเรื่องไกลตัว ไม่ตระหนักถึงอันตรายหรือผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากอุบัติเหตุทางถนน

คณะทำงาน :

เทศบาล

นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ผู้อำนวยการกองการศึกษา หัวหน้าฝ่ายกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม นักวิชาการศึกษานักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สมาชิกสภาเทศบาล

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ครู ผู้ดูแลเด็ก พนักงาน

ภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมดำเนินการ

- 1) โรงเรียนบ้านห้วยก้างราษฎร์ ตำบลไม้ยา อำเภอพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย
- 2) โรงเรียนบ้านห้วยก้างรัฐประชาสงเคราะห์ ตำบลไม้ยา อำเภอพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย
- 3) โรงเรียนบ้านไม้ยามิตรภาพที่ 168 ตำบลไม้ยา อำเภอพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย
- 4) โรงพยาบาลพญาเม็งราย อำเภอพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย

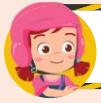
4) เทศบาลตำบลอุบล อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

สภาพพื้นที่ ต้นทุน และความเสี่ยงที่มี : ประกอบด้วย 7 ชุมชน 1 โรงเรียน 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ได้แก่ (1) โรงเรียนอนุบาลศรีวนาไล (2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลอุบล

เทศบาลตำบลอุบลตั้งอยู่ใกล้สถานีขนส่งจังหวัดอุบลราชธานี ทำให้ปริมาณรถค่อนข้างมาก การจราจรหนาแน่น ประกอบกับบริเวณถนนสายงูที่เป็นถนนเส้นหลักของจังหวัดอุบลราชธานี กำลังดำเนินการก่อสร้างทางลอดอุโมงค์ ทำให้ถนนรอบ ๆ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนอนุบาลศรีวนาไล ที่ตั้งอยู่ติดกับสำนักงานเทศบาลกลายเป็นเส้นทางเลี่ยงจากการก่อสร้าง ส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุรถเฉี่ยวชนกันเป็นประจำวันละ 1-2 ครั้ง โดยเฉพาะในช่วงเช้าและช่วงเย็น ซึ่งถือว่าเป็นเวลาเร่งด่วนที่ประชาชนออกเดินทางมาทำงาน มาโรงเรียน ภายในโรงเรียน/ศูนย์ฯ ไม่มีจุดสำหรับผู้ปกครองจอดรอรับ-ส่งนักเรียนที่ปลอดภัย ส่งผลให้ผู้ปกครองจะจอดรอรับ-ส่งนักเรียนบริเวณด้านหน้าโรงเรียน

คณะทำงาน :

เทศบาล	นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี เลขานุการนายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล รองปลัดฯ กองการศึกษา กองช่าง ฝ่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ชุมชน	ผู้ปกครองนักเรียน
สถานศึกษา	ผู้อำนวยการโรงเรียน ครู ครูผู้ช่วย ผู้ดูแลเด็ก ภารโรง

5) เทศบาลเมืองแฉะแหม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

สภาพพื้นที่ ต้นทุน และความเสี่ยงที่มี : ประกอบด้วย 10 หมู่บ้าน 3 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ (1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่าบ่อ (2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเมืองแฉะแหม (3) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองจาน

เทศบาลเมืองแฉะแหม มีลักษณะชุมชนเป็นทั้งสังคมเมือง กึ่งเมืองกึ่งชนบท และชนบท พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นชุมชนชานเมืองที่รองรับการขยายตัวของเทศบาลนครอุบลราชธานี มีถนนเลียบเมือง 8 เลนตัดผ่านชุมชน มีห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล แม็คโคร บิ๊กซี จึงทำให้มีการสัญจรของรถมากมาย รวมถึงคอนโดและบ้านจัดสรรที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลแฉะแหมจำนวนมาก ทำให้มีอุบัติเหตุรถเฉี่ยวชนกันเป็นประจำ โดยเฉพาะช่วงเทศกาลต่าง ๆ ที่มีการจราจรหนาแน่น

คณะทำงาน :

เทศบาล	นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล รองปลัดเทศบาล กองการศึกษา กองช่าง ฝ่ายป้องกันและรักษาความปลอดภัย นักวิชาการศึกษา นักสันชนาการ สมาชิกสภาเทศบาล
ชุมชน	ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน รองประธานกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
ภาครัฐ	รพ.สต. กศน.ตำบลแฉะแหม
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

6) เทศบาลตำบลเหล่าเสือโก้ก อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี

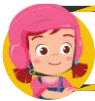
สภาพพื้นที่ ต้นทุน และความเสี่ยงที่มี : ประกอบด้วย 12 หมู่บ้าน 1 โรงเรียน 3 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ (1) โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเหล่าเสือโก้ก (2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเหล่าเสือโก้ก (3) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดมงคลใน (4) โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเหล่าเสือโก้ก

เทศบาลตำบลเหล่าเสือโก้กมีลักษณะเป็นชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบท มีถนนสายหลักสัญจรไปอำเภอเศรษฐกิจ และแหล่งท่องเที่ยวชายแดนไทย-ลาว จำนวน 5 อำเภอของจังหวัดอุบลราชธานี ถนนมีสภาพเป็นเนินสูงประมาณ 1 เมตร ซึ่งทำให้วิสัยทัศน์การมองเห็นไม่ชัดเจนในกรณีที่มีรถสวนทางมา รวมทั้งพบว่ารถหลายชนิดที่ใช้เส้นทางนี้โดยเฉพาะรถขนาดใหญ่ เช่น รถพ่วง รถสิบล้อ ฯลฯ จะวิ่งสวนทางไปมาอยู่ตลอดเวลา และวิ่งด้วยความเร็วสูง บริเวณทางเข้าหมู่บ้าน หน้าโรงเรียนมีเส้นทางถนนสามแยก

ที่ตัดจากถนนหลักเข้าหมู่บ้าน ไม่มีสัญลักษณ์ที่ชัดเจนให้ผู้สัญจรไปมาได้เห็นในกรณีที่รถวิ่งสวนทางกันเข้าไปในหมู่บ้าน เส้นทางทางเข้าหมู่บ้านแคบ มีทางแยกจำนวนมาก ไม่มีเครื่องหมายจราจรให้ระมัดระวังเวลารถเข้า-ออก และถนนสายรองในหมู่บ้านพบการเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง บาดเจ็บเล็กน้อยจนถึงสาหัส

คณะทำงาน :

เทศบาล	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล กองการศึกษา กองช่าง สมาชิกสภาเทศบาล
ชุมชน	กำนัน
ภาครัฐ	รพ.สต.
สถานศึกษา	ครู ครูผู้ช่วย ครูผู้ดูแลเด็ก

7) อบต.จานลาน อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ

สภาพพื้นที่ ต้นทุน และความเสี่ยงที่มี : ประกอบด้วย 18 หมู่บ้าน 5 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ (1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสร้อย (2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดโพธิ์ศรี (3) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสว่าง (4) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กศรีมงคล (5) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลจานลาน

อบต.จานลานมีพื้นที่อยู่ในเขตชนบท ถนนส่วนใหญ่ในชุมชนเป็นถนนสายรองที่ชุมชนใช้สัญจรด้วยความเร็วและส่วนใหญ่ไม่สวมหมวกนิรภัย เนื่องจากความคึกคักและรู้สึกว่ายอยู่ในชนบทไม่มาก ขับขี่ปลอดภัย จากการสำรวจร่วมกันของคณะทำงานในพื้นที่พบลักษณะจุดเสี่ยงที่จะทำให้เกิดอุบัติเหตุในชุมชน แบ่งออกเป็น 6 ลักษณะ คือ 1) มีผิวถนนไม่เรียบ ขรุขระ เป็นคลื่น 2) ถนนเป็นหลุม เป็นบ่อกว้าง 3) ทางแยก 4) ไหล่ทางถนนมีสิ่งบดบังทัศนวิสัย 5) มีมุมมืด แสงสว่างน้อย 6) ถนนมีลักษณะเป็นทางโค้ง

คณะทำงาน :

องค์การบริหารส่วนตำบล	นายก อบต. รองนายก เลขานุการ กองช่าง กองการศึกษา ผู้ช่วยเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน พนักงานจ้างเหมาบริการ คนงานทั่วไป
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ครู ผู้ดูแลเด็ก

8) อบต.กระแซง อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

สภาพพื้นที่ ต้นทุน และความเสี่ยงที่มี : ประกอบด้วย 20 หมู่บ้าน 5 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ (1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกระแซงใหญ่ (2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเขว้าเหนือ (3) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านระยอง (4) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกระแซงเมืองใหม่ (5) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนสูง

อบต.กระแซงเป็นตำบลขนาดใหญ่ ห่างจากอำเภอกันทรลักษ์ประมาณ 5 กิโลเมตร ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของจังหวัดศรีสะเกษ สาเหตุของปัญหาอุบัติเหตุทางถนนตำบลกระแซงพบว่า ยานพาหนะที่เกิดอุบัติเหตุมากที่สุด คือ รถจักรยานยนต์ ถนนที่เกิดเหตุมากที่สุด คือ ถนนในหมู่บ้าน/ชุมชน จุดเกิดเหตุบ่อยครั้ง คือ บริเวณสี่แยกการช่าง เวลาที่เกิดเหตุมากที่สุด คือ เวลา 16.00–20.00 น. พฤติกรรมเสี่ยงมากที่สุด คือ ไม่สวมหมวกนิรภัย ขับรถเร็ว และเมาแล้วขับ ส่วนผลกระทบจากอุบัติเหตุทางถนน ด้านสุขภาพพบว่า มีผู้เสียชีวิตในปีที่ผ่านมา 7 คน ต้องส่งโรงพยาบาล 280 คน นอนโรงพยาบาล 123 คน ส่งต่อไปโรงพยาบาลขนาดใหญ่ 26 คน ด้านสังคมมีผู้พิการจากการเกิดอุบัติเหตุ 8 คน ซึ่งเป็นผู้ป่วยติดเตียง 3 คน มีคดีความจากการเกิดอุบัติเหตุ 35 ครั้ง ด้านเศรษฐกิจเสียค่าใช้จ่ายในการรักษา ประมาณ 1,500,000 บาท

คณะทำงาน :

องค์การบริหารส่วนตำบล	นายก อบต. ปลัด อบต. กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กองช่าง ฝ่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การเงิน บัญชี พัสดุ พนักงานขับรถยนต์ คนงาน
ชุมชน	กรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ครู ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก ผู้ดูแลเด็ก

9) อบต.มะลวน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สภาพพื้นที่ ต้นทุน และความเสี่ยงที่มี : ประกอบด้วย 9 หมู่บ้าน โรงเรียน 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ (1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลมะลวน (2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองสินทอง

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลมะลวน มีความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยทางถนนในหลายด้าน เช่น บริเวณเส้นทางถนนมายังศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ไม่มีป้ายเขตโรงเรียน ไม่มีป้ายเส้นทางเข้าออกที่ชัดเจน ไม่มีสัญญาณไฟจราจร ทำให้ผู้ใช้รถใช้ถนนบางคนยังขับรถเร็ว นอกจากนี้ยังพบว่า ไม่ได้จัดระเบียบกลุ่มแม่ค้าที่เข้ามาขายสินค้าบริเวณริมถนน ล้นไหล่ทาง ทำให้เกิดความไม่สะดวกไม่ปลอดภัยในกลุ่มผู้ที่ต้องใช้รถใช้ถนนในบริเวณนั้น ผู้ปกครองโดยส่วนใหญ่ขับรถมาส่งบุตรหลาน โดยใช้รถยนต์ 70% รถจักรยานยนต์ 30% ซึ่งพบว่าโดยส่วนใหญ่จะไม่คาดเข็มขัดนิรภัยให้บุตรหลาน ไม่สวมหมวกนิรภัยทั้งผู้ปกครองเองและบุตรหลาน โดยให้เหตุผลว่า ไม่สะดวกในการขับขี่ บางคนบอกว่าไม่มีหมวกนิรภัยให้ลูกหลาน บางคนบอกว่าเส้นทางจากบ้านมาที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีระยะทางไม่ไกล ไม่น่าจะเกิดอันตราย จึงไม่สวมหมวกนิรภัย เป็นต้น และยังพบปัญหาในเรื่องสภาพรถไม่พร้อม เนื่องจากผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นคนในชุมชนประกอบอาชีพทำสวน จึงนำรถที่ใช้ในสวนมารับส่งบุตรหลานด้วย ซึ่งรถจักรยานยนต์บางคนไม่มีไฟสัญญาณ ไม่มีป้ายทะเบียน เป็นต้น

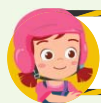
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองสินทอมีสภาพถนนเป็นเส้นทางโค้ง ไม่มีสัญญาณไฟจราจร ไม่มีป้ายเตือนทางจราจรให้ทราบถึงเส้นทางเข้า-ออก ทำให้ผู้ใช้รถใช้ถนนบางคนที่มาจากต่างพื้นที่ขับรถเร็ว เนื่องจากไม่ทราบว่าเส้นทางนี้เป็นเขตศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บางคนขับรถใช้ความเร็วเกินที่กฎหมายกำหนด ทำให้เกิดความเสี่ยงกับคนในพื้นที่ สำหรับกลุ่มผู้ปกครองที่มารับส่งบุตรหลาน โดยส่วนใหญ่มีพฤติกรรมไม่สวมหมวกนิรภัยทั้งตนเองและบุตรหลาน

คณะทำงาน :

องค์การบริหารส่วนตำบล	นายก อบต. รองนายก อบต. ปลัด อบต. กองการศึกษา กองช่าง
ภาครัฐ	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านห้วยกรวด
ชุมชน	เครือข่ายผู้ปกครอง
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ครู ครูผู้ดูแลเด็ก

ภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมดำเนินการ

- 1) เครือข่ายสร้างเสริมสุขภาพเยาวชน (ขสย.) ร่วมสนับสนุนกิจกรรมจัดการจุดเสี่ยงภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อให้เกิดพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็กและเยาวชน
- 2) เครือข่ายองค์กรงดเหล้าภาคใต้ตอนบน (สคส. ใต้บน) สนับสนุนสื่อการเรียนรู้สำหรับเด็กและข้อมูลสถานการณ์ผลกระทบการดื่มเหล้า

10) อบต.บ้านทำเนียบ อำเภอกีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สภาพพื้นที่ ดันทุบ และความเสี่ยงที่มี : ประกอบด้วย 9 หมู่บ้าน 5 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแสงอรุณ อบต.บ้านทำเนียบมีประชากรอาศัยอยู่ 1,237 คน มีบ้านเรือนประชากร 335 ครัวเรือน มีโรงเรียนประถมศึกษา และหน่วยงานราชการ รวมทั้งโรงโม่หินตั้งอยู่ใกล้เคียงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแสงอรุณ ทำให้มีการใช้รถใช้ถนนในบริเวณนี้คับคั่ง โดยเฉพาะรถจักรยานยนต์ของนักเรียนและนักศึกษาของสถานศึกษาต่าง ๆ รถบรรทุกหินของโรงโม่หิน และรถยนต์ส่วนบุคคลของหน่วยงานราชการต่าง ๆ การเดินทางของครูเด็กนักเรียน และผู้ปกครอง จากบ้านมายังศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีการเดินทางโดยรถจักรยานยนต์ รถยนต์ส่วนตัว ผ่านเส้นทางถนนสายหลักและถนนสายรองระหว่างหมู่บ้าน มีถนนบริเวณรอบ ๆ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตัดผ่านหลายเส้นทาง อีกทั้งมีการก่อสร้างสะพานยกระดับข้ามทางรถไฟ ทำให้สภาพถนนมีความเสี่ยงจากอุปกรณ์เครื่องจักรถนนเกิดความชำรุดเสียหายเป็นหลุมเป็นบ่อ และมีถนนลาดยาง ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และถนนดินลูกรังที่เชื่อมต่อกับถนนผ่านหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแสงอรุณ

คณะทำงาน :

องค์การบริหารส่วนตำบล นายก อบต. รองนายก อบต. กองช่าง

ชุมชน เครือข่ายผู้ปกครอง อสม.

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครูผู้ดูแลเด็ก

ภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมดำเนินการ

1) สถานีตำรวจภูธรคีรีรัฐนิคม เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาช่วยเป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้ในเรื่องความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน กฎหมายจราจร รณรงค์สร้างจิตสำนึก ขับขี่ปลอดภัยให้ความรู้เด็กเล็กและคุณครู

2) โรงเรียนนวมราชบ้นแสงอรุณ รณรงค์ขยายผลร่วมกันเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยบนท้องถนนให้กับนักเรียนในพื้นที่

11) เทศบาลตำบลเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สภาพพื้นที่ ต้นทุน และความเสี่ยงที่มี : ประกอบด้วย 5 หมู่บ้าน 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงสระ ซึ่งตั้งอยู่หมู่ที่ 2 ตำบลบ้านล้อง อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จัดการเรียนรู้อยู่ในระดับอนุบาล 1 ถึง อนุบาล 3

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงสระมีพื้นที่อยู่ติดกับชุมชนหน้าสถานีรถไฟ ส่งผลต่อความปลอดภัยต่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในพื้นที่ นอกจากนี้ยังพบปัญหาหลัก 3 เรื่อง คือ

1) ผู้ปกครองในพื้นที่ส่วนใหญ่ใช้รถจักรยานยนต์ในการรับส่งนักเรียน ส่วนใหญ่ไม่สวมหมวกนิรภัยทั้งตนเองและบุตรหลาน พบผู้ปกครองบางคนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วมารับส่งบุตรหลาน ในพื้นที่ยังพบพฤติกรรมขับรถเร็วในกลุ่มวัยรุ่น จากการพูดคุยกับกลุ่มผู้ปกครองพบว่า เหตุผลที่ขับรถจักรยานยนต์แล้วไม่สวมหมวกนิรภัยให้บุตรหลานเนื่องจากหมวกนิรภัยที่มีขนาดเหมาะสมกับเด็กเล็กนั้นหายาก และมีราคาแพงทำให้ไม่สามารถซื้อหาได้ นอกจากนี้บางคนสะท้อนว่าไม่สวมหมวกนิรภัยเพราะเส้นทางจากบ้านมาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นเส้นทางใกล้ ๆ และเป็นถนนในชุมชน ไม่คิดว่าจะมีอุบัติเหตุเพราะขับรถด้วยความระมัดระวังอยู่แล้ว

2) รถของผู้ปกครองบางคนที่มาส่งบุตรหลานมีสภาพไม่พร้อมในการใช้งาน เช่น บางคนมาส่งด้วยรถพ่วงข้างที่ใช้บรรทุกทำการเกษตร รถจักรยานยนต์บางคนไม่มีไฟท้าย ไม่มีไฟเลี้ยว ไม่มีป้ายทะเบียน ไม่มี พ.ร.บ. ไม่มีประกันภัย สำหรับสภาพรถที่ไม่พร้อมใช้งานนี้มีความเสี่ยงมากในการให้สัญญาณเตือนในขณะเลี้ยวรถ มีความเสี่ยงในเรื่องอุบัติเหตุค่อนข้างมาก

3) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงสระ ขาดป้ายสัญญาณเตือนหรือป้ายสัญญาณบอกเส้นทางที่ชัดเจน ทำให้ผู้ปกครองและผู้ใช้รถใช้ถนนในพื้นที่ไม่ทราบแน่ชัดว่าต้องใช้เส้นทางไหน ควรจอดรถบริเวณไหน ทำให้ต่างคนต่างใช้เส้นทางที่ตนเองสะดวก ทำให้เกิดความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ

คณะทำงาน :

เทศบาล	นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี กองการศึกษา สมาชิกสภาเทศบาล
ชุมชน	เครือข่ายผู้ปกครอง
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ครู ครูผู้ดูแลเด็ก

ภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมดำเนินการ

- 1) สถานีตำรวจภูธรเวียงสระ เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาช่วยเป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้เด็กเล็กเรื่องความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน บรรยายให้ความรู้คนในชุมชนเรื่องกฎหมายจราจร และรณรงค์สร้างจิตสำนึกขับขี่ปลอดภัยสวมหมวกนิรภัย 100%
- 2) ตัวแทนชุมชนบ้านคิลปินหนังเล็ดศิลป์ กิ่งทอง (นายหนังตะลุง) เข้ามาช่วยจัดการเรียนการสอนให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนน และใช้สื่อพื้นบ้านหนังตะลุงช่วยรณรงค์การสวมหมวกนิรภัย 100%

12) เทศบาลตำบลบ้านส้อง อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สภาพพื้นที่ ต้นทุน และความเสี่ยงที่มี : ประกอบด้วย 18 หมู่บ้าน 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านส้อง เปิดสอนในระดับเตรียมอนุบาลถึงอนุบาล 3

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านส้อง ตั้งอยู่ในเขตชุมชน มีโรงเรียนประถมศึกษาและหน่วยงานราชการ รวมทั้งเหมืองแร่ตั้งอยู่ใกล้เคียง ทำให้การใช้รถใช้ถนนในบริเวณนี้มีจำนวนมาก โดยเฉพาะรถจักรยานยนต์ของนักเรียนและนักศึกษาของสถานศึกษาต่าง ๆ รถบรรทุกพ่วงของเหมืองแร่ และรถยนต์ส่วนบุคคลของหน่วยงานราชการต่าง ๆ มีถนนตัดผ่านหลายเส้นทาง ทั้งถนนลาดยาง ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และถนนดินลูกรังผ่านหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก รวมถึงมีการก่อสร้างสะพานยกระดับข้ามทางรถไฟ ทำให้สภาพถนนมีความเสี่ยงจากอุปกรณ์เครื่องจักร ถนนเกิดความชำรุดเสียหายเป็นหลุมเป็นบ่อ ส่งผลให้มีความเสี่ยงก่อให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง

คณะทำงาน :

เทศบาล	นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี หัวหน้ากองการศึกษา กองช่าง
ชุมชน	เครือข่ายผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ครูผู้ดูแลเด็ก

ภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมดำเนินการ

- 1) สำนักงานขนส่งเวียงสระ วิทยาลัยการอาชีพเวียงสระ สำนักงานเกษตรอำเภอ โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเวียงสระ สถานศึกษาระดับประถมศึกษาบริเวณใกล้เคียง เป็นภาคีเครือข่ายให้ความร่วมมือและร่วมรณรงค์การสวมหมวกนิรภัย 100%

2) สถานีตำรวจภูธรอำเภอเวียงสระ เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาช่วยเป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้เด็กเล็กเรื่องความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน และร่วมรณรงค์สร้างจิตสำนึกขับที่ปลอดภัยสวมหมวกนิรภัย 100%

13) เทศบาลตำบลกะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง

สภาพพื้นที่ ดันทุน และความเสี่ยงที่มี : ประกอบด้วย 2 หมู่บ้าน 1 โรงเรียน 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลกะเปอร์ เปิดสอนระดับเตรียมอนุบาลและอนุบาล 1 (อายุ 2.6–4 ขวบ)

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลกะเปอร์ตั้งอยู่ในเขตชุมชน มีโรงเรียนประถมศึกษาและหน่วยงานราชการต่าง ๆ ตั้งอยู่ใกล้เคียง ทำให้การใช้รถใช้ถนนในบริเวณนี้มีจำนวนมาก โดยเฉพาะรถจักรยานยนต์ รถบรรทุกพ่วง และรถยนต์ส่วนบุคคล ถนนบริเวณหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีเส้นทางสายหลักทางหลวงหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ที่ใช้ในการสัญจรบริเวณทางเข้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ถนนแคบ รถขับสวนกันลำบาก เส้นทางเข้าออกของศูนย์เพียงเส้นทางเดียว ไม่มีป้ายสัญลักษณ์จราจรที่ชัดเจน ไม่มีจุดจอดรับ-ส่งเด็กนักเรียนที่ชัดเจน การจอดรถไม่เป็นระเบียบ ในช่วงชั่วโมงเร่งด่วนมีการขับขี่ยานพาหนะอย่างเร่งรีบ ขาดวินัยจราจร มีพฤติกรรมการขับย้อนศร ขับเร็ว อีกทั้งไม่สวมหมวกนิรภัย เป็นต้น

คณะทำงาน :

เทศบาล	นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ผอ.กองการศึกษา ผอ.กองสาธารณสุข ปลัดเทศบาลตำบลกะเปอร์ กองช่าง
ภาครัฐ	โรงพยาบาลกะเปอร์
ชุมชน	อปพร. เครือข่ายผู้ปกครอง
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ครู ครูผู้ดูแลเด็ก

ภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมดำเนินการ

สถานีตำรวจภูธรกะเปอร์ เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาช่วยเป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนให้กับเด็กเล็กและผู้ปกครอง และร่วมรณรงค์การสวมหมวกนิรภัย

14) อบต.กะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง

สภาพพื้นที่ ต้นทุน และความเสี่ยงที่มี : ประกอบด้วย 8 หมู่บ้าน 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กองค์การบริหารส่วนตำบลกะเปอร์ เปิดสอนระดับชั้นก่อนปฐมวัย (อายุ 2 ขวบ) และเปิดสอนระดับชั้นอนุบาล 1 (อายุ 3-4 ขวบ)

พ่อแม่และผู้ปกครองหลาย ๆ คน ไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการให้บุตรหลานสวมใส่หมวกนิรภัยขณะเดินทางด้วยรถจักรยานยนต์ หลายครอบครัวที่แม้จะสวมหมวกนิรภัยให้เด็ก แต่ไม่รู้ว่าจะเลือกใช้หมวกนิรภัยที่มีคุณภาพ มีขนาดพอดีกับศีรษะเด็ก และจะสวมใส่หมวกนิรภัยให้เด็กอย่างถูกวิธีได้อย่างไร มีพฤติกรรมการขับขี่ที่ประมาท ขาดความระมัดระวัง ชะล่าใจ ขับขี่ด้วยความเร็ว การฝ่าสัญญาณไฟ การขับขี่ในช่องจราจรที่ไม่ถูกต้อง การเปลี่ยนช่องทางจราจรโดยไม่เปิดสัญญาณไฟ

คณะทำงาน :

องค์การบริหารส่วนตำบล นายก อบต. นักพัฒนาชุมชน

ชุมชน เครือข่ายผู้ปกครอง

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครูผู้ดูแลเด็ก

ภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมดำเนินการ

สถานีตำรวจภูธรกะเปอร์ เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาช่วยเป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนให้กับเด็กเล็กและผู้ปกครอง และร่วมรณรงค์การสวมหมวกนิรภัย

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กผู้ด้อยโอกาส
ร่วมสร้างวัฒนธรรมวินัยจราจร

15) อบต.ทุ่งใหญ่ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง

สภาพพื้นที่ ดันทุน และความเสี่ยงที่มี : ประกอบด้วย 10 หมู่บ้าน 3 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองใหญ่ อบต.ทุ่งใหญ่มีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 41 (ถนนเอเชีย) ตัดผ่านพื้นที่ส่วนกลางของตำบล ด้านหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นทางโค้งอยู่ตรงข้ามกับสถานีอนามัย มีป้ายสัญญาณเตือนแต่ไม่มีไฟกะพริบ ไม่มีทางข้ามม้าลาย เด็กและผู้ปกครองในพื้นที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองใหญ่จะสวมหมวกนิรภัยน้อยมาก ส่วนหนึ่งให้เหตุผลว่าสถานศึกษาอยู่ในชุมชน ไม่ได้อยู่ข้างถนนใหญ่หรือถนนสายเอเชียไม่น่าจะอันตราย และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไม่ได้มีข้อตกลงกับผู้ปกครองเรื่องการสวมหมวกนิรภัยในการรับส่งนักเรียน ผู้ขับขี่ทั่วไปในชุมชนจะใช้รถที่มีอายุการใช้งานนาน และไม่ได้ทำการต่อทะเบียนรถ ภายใต้ความคิดของคนในชุมชนว่า รถเก่าใช้สำหรับการประกอบอาชีพ ใช้เข้าสวนไปกรีดยาง บรรทุกน้ำยาง บรรทุกแผ่นยาง บรรทุกทะลายปาล์มและผลผลิตอื่น ๆ จึงไม่จำเป็นต้องต่อทะเบียนรถ รถจักรยานยนต์พ่วงข้างใช้เดินทางไปกรีดยางไม่มีไฟหน้าไฟท้ายไฟเลี้ยว และองค์ประกอบต่าง ๆ ไม่ครบ และจอดรถในที่ห้ามจอด

คณะทำงาน :

องค์การบริหารส่วนตำบล	นายก อบต. รองนายก อบต. หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รักษาราชการแทนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล นักวิชาการศึกษา สมาชิกสภา อบต.
ภาครัฐ	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนบ้านหนองใหญ่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลทุ่งใหญ่ โรงพยาบาลทุ่งใหญ่
ชุมชน	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 2 คณะกรรมการสถานศึกษา
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ครูผู้ดูแลเด็ก

ภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมดำเนินการ

- 1) มูลนิธิศรืฐธาสำคคีอำเภอทุ่งใหญ่ ร่วมจัดกิจกรรมการจัดการจุดเสี่ยงและปรับภูมิทัศน์บริเวณศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและจุดเสี่ยงในชุมชน เพื่อช่วยลดปัญหาอุบัติเหตุทางถนน
- 2) เครือข่ายผู้ปกครองร่วมปรับภูมิทัศน์ ตัดหญ้า ตัดตังป้ายสัญลักษณ์จราจร และป้ายบอกเส้นทาง ป้ายเตือนต่าง ๆ ภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียน

16) อบต.กุหลาบ อำเภอกู่ใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

สภาพพื้นที่ ต้นทุน และความเสี่ยงที่มี : ประกอบด้วย 8 หมู่บ้าน 1 โรงเรียน 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ (1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านจุฬารัตน์พัฒนา 3 (2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านจุฬารัตน์พัฒนา 4 (3) โรงเรียนอนุบาล องค์การบริหารส่วนตำบลกุหลาบ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้งสองแห่งจัดการศึกษาระดับปฐมวัย (อายุ 2-3 ปี) ส่วนโรงเรียนอนุบาลจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเช่นเดียวกันแต่สำหรับ อายุ 4-6 ปี

สถานการณ์ความปลอดภัยทางถนนในพื้นที่พบว่ามีปัญหาเด็กแว้น เนื่องด้วย หน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านจุฬารัตน์พัฒนา 4 และโรงเรียนอนุบาลเป็นถนนสายตรง ไม่มีลูกระนาด ไม่มีป้ายสัญญาณเตือนให้ลดความเร็ว ไม่มีมีสัญญาณไฟกะพริบเตือน ดังนั้นเด็กที่ชอบขับรถมอเตอร์ไซด์ด้วยความเร็วจะไม่สวมหมวกนิรภัย หลายคนไม่มี ใบอนุญาตขับขี่ แต่งรถ ขับรถเร็วมากและใช้เสียงดังรบกวนในช่วงที่มีการเรียนการสอน จากข้อมูลพบว่าเด็กที่ชอบมาแข่งรถเป็นเด็กในชุมชนส่วนใหญ่ไม่ได้ไปเรียนหนังสือ นอกจากนี้ยังพบปัญหาในหมู่บ้านอีกส่วนหนึ่งคือกลุ่มเลี้ยงวัวที่จูงวัวข้างถนน แม้ว่าคน จูงวัวอยู่ริมถนนแต่บางครั้ง วัวเดินออกนอกเส้นถนนทำให้รถที่ขับไปมาต้องขับหลบ หากมีรถสวนมาจะทำให้เกิดอันตรายได้ ผิวถนนสายรองบางเส้นจะเป็นหลุม เป็นบ่อ

ถนนสายหลักมีรถค่อนข้างมากและขับเร็ว นอกจากนี้ยังมีรถบรรทุก เช่น บรรทุกไม้ยาง บรรทุกปาล์ม บรรทุกน้ำมัน รถบรรทุกบางคันขับเร็วเนื่องจากเป็นถนน สายหลัก ด้านสภาพรถพบว่า รถที่ผู้ปกครองมารับส่งบุตรหลาน หรือรถของคนในชุมชน บางส่วนมีสภาพไม่พร้อมใช้งาน ส่วนใหญ่เป็นรถที่ใช้ในการทำเกษตร บางคันไม่มีไฟเลี้ยว ไม่มีไฟท้าย โดยมากผู้ขับขี่จะใช้ความเคยชินเพราะใช้ขับชื้ออยู่ในชุมชนมานาน

คณะทำงาน :

องค์การบริหาร ส่วนตำบล	นายก อบต. รองนายก อบต.
ภาครัฐ	โรงพยาบาลทุ่งใหญ่
ชุมชน	เครือข่ายผู้ปกครอง
ศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก	ครู ครูผู้ดูแลเด็ก

ภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมดำเนินการ

1) ผู้อำนวยการโรงเรียนในพื้นที่ ช่วยนำความรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนนไปดำเนินงานต่อในโรงเรียน โดยการรณรงค์ให้เด็กสวมหมวกนิรภัยและจัดทำมาตรการสร้างความปลอดภัยทางถนนในโรงเรียน

2) สถานีตำรวจภูธร อำเภอทุ่งใหญ่ สนับสนุนบุคลากรร่วมให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับสถิติการเกิดอุบัติเหตุจากการจักรยานยนต์โดยไม่สวมหมวกนิรภัย รวมถึงการสนับสนุนองค์ความรู้เรื่องกฎหมายจราจรให้กับนักเรียนและผู้ปกครอง จัดให้มีตำรวจประจำหน้า ศพด. และโรงเรียนเพื่ออำนวยความสะดวกและสร้างความปลอดภัยในช่วงเลิกเรียน

3) วัด ช่วยสื่อสารขยายผลการดำเนินงาน โดยก่อนพระสงฆ์เทศนาธรรมจะเทศน์เรื่องความปลอดภัยทางถนนก่อน 5 นาที ทุกครั้ง

4) ภาคเอกชน/บริษัทเอกชน บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย (ทุ่งสง) จำกัด และสหกรณ์กองทุนสวนยางเสม็ดจวน (สกย.) สนับสนุนอุปกรณ์จราจร และงบประมาณในการปรับปรุงภูมิทัศน์จัดการจุดเสี่ยงในพื้นที่

5) เครือข่ายผู้ปกครอง ร่วมจัดทำกองทุนจัดซื้อหมวกนิรภัยและอุปกรณ์จราจร โดยการปลูกไม้เศรษฐกิจเพื่อเป็นกองทุนในการดำเนินงาน รวมถึงช่วยจัดทำพื้นที่จำลองการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนนเพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนให้นักเรียน และช่วยปรับภูมิทัศน์ ตัดหญ้า ตัดกิ่งป่ายสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียน

จากสภาพปัญหา

สู่การจัดการความปลอดภัยทางถนน 3 ด้าน

จากสภาพปัญหาของพื้นที่และบริบทที่แตกต่างกัน หลังจากวิเคราะห์สภาพปัญหา และต้นทุนความร่วมมือของคณะทำงานแล้ว ได้นำข้อมูลผลการวิเคราะห์มาออกแบบ กิจกรรม เพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้ ร่วมกันจัดการปัญหา และป้องกันอุบัติเหตุจราจร 3 ด้าน ดังนี้

1) ด้านการจัดการจุดเสี่ยง

การจัดการจุดเสี่ยงในพื้นที่จะดำเนินการใน 2 ระดับ คือ

1. ในระดับชุมชน
2. ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/โรงเรียน

ทั้งนี้ก่อนจะทำการแก้ไขต้องมีการเก็บข้อมูลก่อน เพื่อให้ได้ข้อมูลระดับพื้นที่ ที่เป็นจริงและเป็นปัจจุบัน ซึ่งข้อมูลจุดเสี่ยงที่ได้ ได้จากแหล่งข้อมูล เช่น โรงพยาบาล ส่งเสริมสุขภาพตำบล ตำรวจ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ มีการจัดเก็บข้อมูลการเกิด อุบัติเหตุ การบาดเจ็บ และการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน

• **การเก็บข้อมูลของชุมชน** ที่สร้างการมีส่วนร่วมจะใช้ “แผนที่จุดเสี่ยง” เป็นเครื่องมือหลักโดยคณะทำงานจะทำแผนที่ชุมชนขึ้นมาก่อน แล้วจัดเวทีประชุม เชิงปฏิบัติการให้คนในชุมชน ทั้งผู้ปกครอง รพ.สต. ตำรวจ กรมทางหลวงชนบท แกนนำชุมชน อสม. ฯลฯ ได้มีส่วนในการให้ข้อมูลเพิ่มเติม โดยการติดสติ๊กเกอร์ 3 สีเพื่อชี้จุดเกิดเหตุ ที่ชัดเจนมีเงื่อนไข คือ ติดสติ๊กเกอร์ **สีแดง** หมายถึงจุดที่มีการเสียชีวิต ติด **สีเหลือง** หมายถึง จุดที่มีการบาดเจ็บสาหัส และติด **สีเขียว** หมายถึงจุดที่มีได้รับบาดเจ็บเล็กน้อย

ทำให้ได้แผนที่จุดเสี่ยงที่เป็นปัจจุบัน ในบางพื้นที่มีการกำหนดบ้านของเด็ก ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กลงไปในแผนที่ด้วย ทำให้ทราบว่าเด็กแต่ละคนจะต้องเดินทางผ่าน จุดเสี่ยงใดบ้าง ในการเดินทางมาเรียน

• **การแก้ไขจุดเสี่ยง** ในระดับชุมชนดำเนินการโดยหลายหน่วยงาน ซึ่งมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าภาพในการเชิญหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่มาปรึกษาหารือดำเนินการร่วมกัน มีขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์จุดเสี่ยงทั้งหมดจากข้อมูลในพื้นที่ แล้วจัดลำดับความสำคัญ โดยจุดเกิดเหตุที่ทำให้เกิดการเสียชีวิตจะเป็นจุดเสี่ยงเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการแก้ไข

2. วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้จุดนั้นเป็นจุดเสี่ยง ว่าเกิดจากสภาพทางกายภาพหรือยานพาหนะ หรือคน

3. ในกรณีที่เป็นปัญหาจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพ จะช่วยกันหาแนวทางแก้ไขแล้วพิจารณาว่าต้องจัดการ ดำเนินการอย่างไร แล้วหน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ

4. ในกรณีที่เป็นจุดเสี่ยงที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทางท้องถิ่นจะดำเนินการแก้ไข โดยใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีกองช่างเป็นแม่งานหลัก หากไม่มีงบประมาณในรอบปีนั้น ทางท้องถิ่นก็จะนำเข้าแผนงบประมาณในปีต่อไป หรือพบว่าเป็นกรณีเร่งด่วนก็จะขออนุมัติงบฉุกเฉินแล้วชุมชนเข้ามาเป็นแรงงานร่วม

5. จุดเสี่ยงที่อยู่นอกเหนือพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คณะทำงานจะส่งต่อข้อมูลต่อไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง ในบางพื้นที่นำข้อมูลเข้าที่ประชุม ศปถ.อปท. เพื่อหาแนวทางแก้ไข

6. การแก้ไขจุดเสี่ยง มีการดำเนินงานหลายวิธี อาทิ

(1) ติดป้ายเตือน โค้งอันตราย ทางแยก ชะลอความเร็ว ขับช้า ๆ เขตโรงเรียน ระวังรถ ป้ายเหล่านี้สามารถนำวัสดุเหลือใช้ในชุมชน เช่น ถาดเหล็ก ไม้ตะเกียบมาทาสีใหม่และทำเป็นป้ายเตือนได้

(2) ติดกระจกโค้งเพื่อให้สามารถมองเห็นรถที่มาจากฝั่งตรงข้ามได้

(3) ตัดแต่งกิ่งไม้ที่บดบังทัศนวิสัยข้างทาง ตัดหญ้าบริเวณไหล่ทาง

(4) ทาสีตีเส้นให้ชัดเจน ทั้งทางข้าม (ทางม้าลาย) ขอบฟุตบาท

(5) บริเวณชุมชน เช่น ตลาดสด ได้ขอความร่วมมือเจ้าของตลาดและผู้ให้บริการตลาดให้มีการจัดระเบียบแผงขายของ และจัดรถจักรยานยนต์ให้เป็นระเบียบไม่ให้จอดเกินขอบถนน

7. การดำเนินการแก้ไขจุดเสี่ยงอาศัยความร่วมมือจากคนในชุมชนในการลงแรงช่วยดำเนินการ ซึ่งนอกจากจะแก้ไขสภาพทางกายภาพแล้วยังสร้างการมีส่วนร่วมเป็นการกระตุ้นให้เห็นความสำคัญของความปลอดภัยทางถนนด้วย อาทิ ขอสนับสนุนภาคเอกชน วัด ทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สีและอุปกรณ์ทาสี คนในชุมชน/ผู้ปกครอง/นักเรียน ช่วยกันลงสีทำป้าย และติดตั้งป้าย

การแก้ไขจุดเสี่ยงในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหรือโรงเรียน โดยทั่วไปพบจุดเสี่ยงที่สำคัญในสถานศึกษา คือ การไม่กำหนดจุดรับ-ส่งนักเรียนที่แน่นอน จุดจอดรถรับ-ส่งคับแคบ หรือไม่มีจุดจอดรถ และไม่มีกำหนดเส้นทางเดินรถภายในสถานศึกษา ดังนั้นการแก้ไขจุดเสี่ยงในสถานศึกษามีครูเป็นแกนนำหลัก โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดเป็นแรงหนุนเสริม พร้อมทั้งขอความร่วมมือจากผู้ปกครองมาร่วมกันลงแรง โดยมีการแก้ไขจุดเสี่ยงในสถานศึกษา ดังนี้

- การกำหนดเส้นทางเข้าออกสถานศึกษา
- การกำหนดจุดจอดรถรับ-ส่งนักเรียน ที่ช่องจอดรถจักรยานยนต์
- การทำทางม้าลายหน้าสถานศึกษา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลกะเปอร์ จังหวัดระนอง จัดทำตัวม้าลายหน้าศูนย์เด็กเล็ก โดยวาดให้เป็นรูปม้าลาย ทำให้เด็ก ๆ สนใจและใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนได้อีกด้วย

2) ด้านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

การปรับพฤติกรรมเป็นกระบวนการที่ยากแต่มีความสำคัญมาก เพราะต้องทำอย่างต่อเนื่องและอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย กระบวนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเริ่มต้นจากการสวมหมวกนิรภัยก่อน เนื่องจากสถิติการเกิดอุบัติเหตุมักเกิดกับรถจักรยานยนต์มากที่สุด และหากมีการสวมหมวกนิรภัยจะช่วยลดการบาดเจ็บที่ศีรษะและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ได้

การดำเนินงานของโครงการฯ เน้นการมีส่วนร่วมของคนที่เกี่ยวข้อง โดยอาศัยข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมต่าง ๆ มาแนะนำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบ และชี้ให้เห็นถึงความสำคัญ ร่วมกันหาข้อตกลงในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมซึ่งมีการดำเนินการ ดังนี้

(1) การทำข้อตกลง ระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/โรงเรียนร่วมกับผู้ปกครอง ให้สวมหมวกนิรภัยทั้งตนเองและบุตรหลานทุกครั้งเวลามารับและมาส่ง ตลอดจนคาดเข็มขัดนิรภัยทุกครั้งกรณีที่นั่งรถยนต์

(2) การสร้างแรงจูงใจให้กับเด็ก ผ่านทางกิจกรรมเสริม ตัวอย่างจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบเปิง จังหวัดเชียงใหม่ มี “โครงการหนูน้อยนักสะสมแต้ม” ถ้าเด็ก ๆ และผู้ปกครองสวมหมวกนิรภัยมาโรงเรียนก็จะได้แต้มที่น่ารัก ๆ ติดไว้ในสมุดส่วนตัว เมื่อครบตามจำนวนที่กำหนดจะได้ของรางวัลจากคุณครู

(3) จัดเตรียมสภาพแวดล้อม สถานที่ให้เหมาะสมกับการสวมหมวกนิรภัย โดยจัดทำที่เก็บหมวกนิรภัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อให้เด็กที่สวมใส่หมวกนิรภัยมาแล้ว มีที่เก็บ ไม่เกะกะ และไม่เป็นการให้พ่อแม่ผู้ปกครองต้องนำกลับไป

(4) การสนับสนุน จัดหาหมวกนิรภัยให้กับเด็กเล็ก แต่ละศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก-โรงเรียน มีวิธีแตกต่างกันไป โดยนำไปบูรณาการกับโครงการอื่น ๆ ในพื้นที่ เช่น

- คณะทำงานเทศบาลตำบลแม่แรงร่วมกับเทศบาลแม่แรงและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจัดทำ “โครงการกองทุนขยะเพื่อหมวกกันน็อกละอ่นของแม่แรง” โดยการให้เด็กและผู้ปกครองนำ ขวดพลาสติก กระดาษ และขวดแก้ว นำมาบริจาคในทุกวันที่ 1 และ 16 ของทุกเดือน เพื่อนำเงินที่ได้จากการขายขยะมาเป็นทุนในการจัดซื้อหมวกนิรภัยให้แก่เด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ซึ่งเป็นการบูรณาการกับโครงการไทยองถิ่นน่าเยือน เอือนน่าอยู่ ที่มีการนำเรื่องความปลอดภัยในท้องถิ่นมาเป็นเกณฑ์ประเมิน

- เทศบาลตำบลไม้ยา จังหวัดเชียงราย นำวิธีการแบบเทศบาลตำบลแม่แรงไปดำเนินการ จึงได้จัดทำ “โครงการเปลี่ยนขยะเป็นหมวกนิรภัย” เพื่อสนับสนุนการหาหมวกนิรภัยให้กับเด็กเล็กและคนในชุมชนด้วยเช่นกัน

- องค์การบริหารส่วนตำบลกุหลาบ จังหวัดนครศรีธรรมราช จัดทำ “กองทุนเพื่อความปลอดภัยทางถนน” โดยปลูกไม้เศรษฐกิจในพื้นที่ที่ได้รับบริจาค เพื่อนำเงินที่ได้จากการปลูกมาเป็นงบประมาณในการจัดซื้อหมวกนิรภัย อุปกรณ์จราจร และทำสื่อการเรียนการสอนเรื่องความปลอดภัยทางถนน

- องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นประสานขอการสนับสนุนหมวกนิรภัยจากภาคีเครือข่าย อาทิ เทศบาลตำบลอุบล โดยผู้บริหารเห็นความสำคัญได้ประสานขอหมวกนิรภัยภาคเอกชน

- ทางโครงการฯ ทีมกลาง ได้ประสานรับการสนับสนุนหมวกนิรภัยจากมูลนิธิเมาไม่ขับ

(5) การขยายผลจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/โรงเรียน เข้าไปในชุมชน ตำบล อาทิ

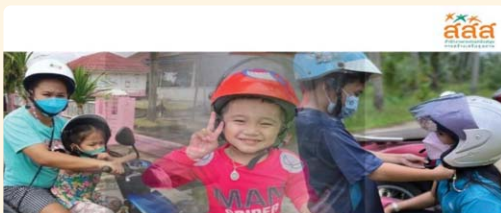
- เทศบาลตำบลไม้ยา จังหวัดเชียงราย เทศบาลตำบลแม่แรง จังหวัดลำพูน มีนโยบายให้มีการสวมหมวกนิรภัยทุกครั้งเมื่อมาติดต่อราชการ รพ.สต.แม่แรงจัดทำข้อตกลงการสวมหมวกนิรภัยเมื่อมาติดต่อ โดยกำหนดให้ อสม.เป็นตัวอย่างในการสวมหมวกนิรภัย
- เทศบาลตำบลเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี ได้กำหนดเป็นธรรมเนียมตำบล เพื่อนำไปสู่ “ตำบลขี่ปลอดภัย”
- นายก อบต.กระแซง กำหนดให้พนักงาน อบต.ทุกคน ต้องสวมหมวกนิรภัยทุกครั้งที่ใช้ขี้อจักรยานยนต์ หากพบจะมีมาตรการลงโทษตั้งแต่ขั้นเบาไปหาหนักตามลำดับ ส่งผลให้เจ้าหน้าที่ อบต.มีการสวมหมวกนิรภัย 100%
- มีการกำหนดเขตสวมหมวกนิรภัย 100% และติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์การสวมหมวกนิรภัย ไม่ขับรถเร็ว ตีไม้ขับ

(6) การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ผ่านทางเสียงตามสายในหมู่บ้าน ในงานกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน เพื่อสร้างความตื่นตัวและทำให้เป็นกระแสการสวมหมวกนิรภัยในชุมชน

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านส้อง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้จัดกิจกรรมให้เด็กไปรณรงค์การสวมหมวกนิรภัย ขับขี่ปลอดภัยให้กับหน่วยราชการต่าง ๆ ในเขตเทศบาล

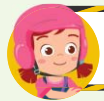
- องค์การบริหารส่วนตำบลภูแพะ จังหวัดนครศรีธรรมราช ขอให้ทุกวันพระก่อนพระสงฆ์จะเทศนาธรรม จะขอให้เทศน์เรื่องความปลอดภัยทางถนนก่อนทุกครั้ง

**ขับขี่มอเตอร์ไซด์
สวมใส่หมวกกันน็อก**

FB: ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อับชีป่ลอดกัษภาคไต้

3) ด้านการจัดการเรียนการสอน

การสร้างทัศนคติด้านความปลอดภัยทางถนนให้กับเด็ก ๆ ผ่านการจัดการเรียนรู้ จนเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกด้านความปลอดภัยทางถนนให้เกิดขึ้นและติดตัวเด็ก ๆ ไปจนโตเป็นผู้ใหญ่ที่เห็นความสำคัญ มีวินัยในการใช้รถใช้ถนน การจัดการเรียนการสอน ด้านความปลอดภัยทางถนน ผ่านการจัดทำแผนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเองจะทำให้เด็ก ได้เรียนรู้และเข้าใจมากยิ่งขึ้น

มีการจัดการเรียนการสอนใน 2 รูปแบบ คือ

(1) **การจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้** เรื่องความปลอดภัยทางถนน แบบบูรณาการโดยการนำเอาเรื่องความปลอดภัยทางถนนเข้าไปอยู่ใน 6 กิจกรรมหลัก ของเด็ก ตั้งแต่กิจกรรมการเคลื่อนไหว กิจกรรมเสริมประสบการณ์ กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมกลางแจ้ง กิจกรรมเสรี กิจกรรมเกมการศึกษา ซึ่งการจัดในรูปแบบนี้ยังคงกิจกรรม ประจำวัน ยึดโยงอยู่กับหลักสูตรแกนกลางของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

(2) **การจัดทำเป็นหลักสูตร** สร้างจิตสำนึกเรื่องความปลอดภัยทางถนนสำหรับเด็กปฐมวัย ในรูปแบบคล้ายกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น โดยกำหนดปรัชญาความคิด รวบรวมจุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อประกอบกิจกรรม การจัดและประเมินผล คู่มือการใช้หลักสูตรขึ้นมา และกำหนดเวลาในการจัดกิจกรรม ซึ่งอาจจะมีช่วงเวลาเฉพาะ ที่กำหนดขึ้นมา โดยไม่จำเป็นต้องบูรณาการกับกิจกรรมใน 6 กิจกรรม ที่จัดในแต่ละวันก็ได้

การจัดการเรียนการสอนทั้ง 2 รูปแบบ ในสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ โดยมี ตัวอย่างที่น่าสนใจ ดังนี้

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลสบเปิง นำเอาความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยทางถนนไปอยู่ในกิจกรรมหลักทั้ง 6 กิจกรรมของเด็ก มีจุดเด่นที่มีการสอนแบบสองภาษา ได้แก่ ภาษาไทยและภาษาปกากะญอ รวมถึงสอดแทรกภาษาอังกฤษด้วย
- เทศบาลตำบลอุบลให้การสนับสนุนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยจัดทำแหล่งเรียนรู้ **สนามเด็กเล่นพัฒนาสมอง BBL** (Brain-Based Learning) และศูนย์การเรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางถนน ซึ่งสนาม BBL ดังกล่าวนอกจากจะใช้เรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนนยังเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านอื่น ๆ ของเด็ก อาทิ ตัวเลข ภาษาอังกฤษ อีกด้วย
- อบต.กระแซง ได้อนุมัติงบประมาณเพื่อก่อสร้างสนามพัฒนาการเด็กด้านการจัดการความปลอดภัยทางถนน **“เมืองจราชรจำลอง”** ที่ศพด.บ้านกระแซงเมืองใหม่
- การนำเอาศิลปะพื้นบ้าน **“หนังตะลุงและมโนราห์”** มาเป็นกิจกรรมการสอนด้านความปลอดภัยทางถนน โดยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านล้อง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีการสอนรำนโนราห์บทการขับขี่ที่ปลอดภัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ใช้หนังตะลุงมาเป็นสื่อการสอน **“แผนการสอนเก่งกองสอนน้อง”**
- การปรับปรุงพื้นที่ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นการวาดกำแพงที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช
- การเชิญตำรวจจราจรในพื้นที่มาให้ความรู้แก่เด็กเกี่ยวกับป้ายจราจร สัญญาณมือ การข้ามถนนที่ปลอดภัย ช่วยให้เด็กสนใจมากยิ่งขึ้น

ลานสนาม BBL ของ ศพด. ● ● ●
เทศบาลตำบลอุบล

เมืองจราชรจำลองของ ศพด. ● ● ●
บ้านกระแซงเมืองใหม่.

รำโนราห์บทการจับที่ปลอดภัย ● ● ●

แผนการสอนเท่งทองสอนน้อง ● ● ●

คุณตำรวจมาเป็นวิทยากรให้ความรู้ ● ● ●

นอกจากนี้ โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่ตำบลบ่อพลอดภัย ปี 2564-2565 ยังให้ผู้เชี่ยวชาญด้านปฐมวัย ผศ.เยี่ยมลักษณ์ อุดการ คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ดำเนินการสังเคราะห์แผนการจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัย เพื่อด้านความปลอดภัยทางถนนของทุกภูมิภาค และจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อสร้างความตระหนักรู้ด้านความปลอดภัยสำหรับเด็กปฐมวัย โดยได้รับการวิพากษ์ให้ข้อเสนอแนะร่วมต่อแผนฯ ดังกล่าว จากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เกิดเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับชั้นเตรียมอนุบาล ชั้นอนุบาล 1 ชั้นอนุบาล 2 และชั้นอนุบาล 3 ประกอบด้วยกิจกรรม 11 หน่วย 22 เรื่อง ได้แก่

สัปดาห์ที่	หน่วยการจัดประสบการณ์	เรื่อง
1	รู้ไว้ใช้ว่า	• ความปลอดภัยคืออะไร • อันตรายคืออะไร
2	ชุมชนน่าอยู่	• บ้านเราปลอดภัย (ถนนในชุมชน) • การปฏิบัติให้ปลอดภัยในการใช้ถนน
3	การเดินทางมาโรงเรียน	• มาโรงเรียนโดยวิธีใด • ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง
4	ถนนปลอดภัย (1)	• สัญลักษณ์บนถนน • ป้ายจราจร
5	ถนนปลอดภัย (2)	• ไฟจราจร • ข้ามถนนให้ปลอดภัย
6	ผู้พิทักษ์ความปลอดภัยบนท้องถนน	• ตำรวจจราจร • สัญญาณมือจราจร
7	วินัยจราจร	• การใช้รถจักรยาน • การใช้รถจักรยานยนต์และรถยนต์
8	มารยาทบนท้องถนน	• มารยาทของผู้ขับขี่ • มารยาทของผู้โดยสาร
9	จุดเสี่ยงอันตรายบนท้องถนน	• จุดเสี่ยงบนท้องถนน • วิธีการหลีกเลี่ยงจุดเสี่ยง
10	อุบัติเหตุบนท้องถนน	• สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ • วิธีป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ
11	เดินทางปลอดภัยห่างไกลอุบัติเหตุ	• จัดนิทรรศการ สำนวนเรียนรู้ • สถานการณ์จำลอง/ลงมือปฏิบัติจริง

ทั้งนี้แผนการจัดการเรียนการสอนที่ทำขึ้นดังกล่าว ในแต่ละหน่วยการจัดประสบการณ์ ได้ระบุถึงความสอดคล้องกับการสร้างเสริม EF (ทักษะพื้นฐาน ทักษะปฏิบัติ ทักษะกำกับตนเอง) และมาตรฐานและตัวบ่งชี้การเรียนรู้หลักสูตรศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 เรียบร้อยแล้ว ผู้ที่สนใจสามารถ download ได้ที่ Facebook แฟนเพจ “ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตำบลถนนปลอดภัยทางถนน”

ตัวอย่างสื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจ

เกมโยงเส้นจับคู่ภาพเหมือนป้ายจราจร

เหมาะสำหรับเด็กเล็กเพื่อเป็นการเสริมสร้างกล้ามเนื้อเล็กประสานสัมพันธ์ระหว่างมือและตา ได้เรียนรู้สัญลักษณ์บนท้องถนนที่สำคัญ

หุ่นมือ

นำมาใช้เล่นนิทาน ให้เด็กเล่น เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยของถนนในชุมชน เด็กได้คิดต่อยอด ตอบคำถามคุณครูได้ สามารถใช้เป็นการสอนชั้นนำได้เป็นอย่างดี

รถจำลอง

ทางม้าลายจำลอง เพื่อให้เด็กนำมาเสริมประสบการณ์ผ่านบทบาทสมมติ ส่งผลให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยทางถนน ได้พัฒนาร่างกายใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก-ใหญ่ได้คล่องแคล่ว ประสานสัมพันธ์กัน ได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ได้แสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสม

ผลลัพธ์ ความสำเร็จจากการดำเนินงาน

โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่ตำบลถนนปลอดภัยปี 2564-2565 ได้ดำเนินงานโครงการฯ จนเกิดผลลัพธ์ ความสำเร็จในภาพรวมทั้ง 3 ภูมิภาค ดังนี้

1. เกิดการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ที่ตอบสนองนโยบายตำบลปลอดภัยของกระทรวงมหาดไทย ครบทั้ง 16 อบต.

2. เกิดเครือข่ายศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก-โรงเรียนที่ดำเนินงานความปลอดภัยทางถนนทั่วประเทศ และเกิดศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบภายใต้โครงการในระยะที่ 3 จำนวน 35 แห่ง รวมทั้ง 3 ระยะดำเนินงานโครงการ จำนวน 105 แห่ง และมีแม่ข่ายศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน 42 แห่ง

3. เกิดรูปแบบการสร้างความปลอดภัยทางถนนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองท้องถิ่นและชุมชน และชุดความรู้พร้อมตัวอย่างการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแต่ละภูมิภาค

4. เกิดการจัดเก็บข้อมูลพฤติกรรมจราจรที่รถจักรยานยนต์ และการสวมใส่หมวกนิรภัยของพื้นที่เป้าหมาย ส่งผลให้เกิดการปรับพฤติกรรมในการสวมหมวกนิรภัยทั้งในเด็กเล็ก ผู้ปกครอง และครู เป็น 100%

5. ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนในพื้นที่เป้าหมายมีความรู้และความเข้าใจในการดำเนินโครงการ และสามารถดำเนินกิจกรรมตามแผนที่กำหนด ส่งผลให้

- ครูมีศักยภาพกลายเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านความปลอดภัยทางถนน (Change agent) จำนวน 185 คน (รวมทั้ง 3 เฟส จำนวน 882 คน)

- ครูมีทักษะการออกแบบการเรียนรู้และการจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอน เพื่อการสร้างสำนึกความปลอดภัยทางถนนให้กับเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กได้อย่างดีเยี่ยม

6. เกิดแผนการจัดการเรียนการสอนในการสร้างสำนึกความปลอดภัยทางถนนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป้าหมาย (11 หน่วยการเรียนรู้ 22 แผน 6 กิจกรรมหลัก)

7. เกิดมาตรการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ที่ชุมชนยอมรับเป็นแนวปฏิบัติร่วมกัน เช่น

- การจัดสภาพแวดล้อมบริเวณศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การจัดการจุดเสี่ยงตั้งแต่บ้านเด็กมาถึง ศพด.

- การกำหนดข้อตกลง มาตรการสวมหมวกนิรภัยในการมาส่งบุตรหลานของผู้ปกครอง

- ครูและบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สามารถนำชุดความรู้การพัฒนาศักยภาพไปใช้ในการถ่ายทอด และสามารถจัดทำแผนการเรียนการสอน สื่อ และแผนประสบการณ์ในการสวมหมวกนิรภัยให้กับเด็กเล็ก

- มาตรการองค์กรเรื่องการสวมหมวกนิรภัย 100% ในหน่วยงาน

8. เกิดกลไกการทำงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กด้านความปลอดภัยทางถนน เชื่อมโยงกับ สปท.ท้องถิ่น-อำเภอ-จังหวัด จนเกิดรูปธรรมปลอดภัยทางถนน

9. เกิดเครือข่ายและส่งต่อความรู้เรื่องการสร้าง “ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนน” ทั่วประเทศ ผ่านภาคีเครือข่าย สสส. และเปิดอบรมออนไลน์ให้แนวทางการจัดการเรียนรู้ การปลูกฝังจิตสำนึกและวินัยด้านความปลอดภัยทางถนนสำหรับเด็กปฐมวัย

10. เกิดสื่อการสอน ชุดเรียนรู้วินัยจราจรออนไลน์ (e-learning) ที่เป็นนิทานเกมส่งเสริมการเดินทาง การใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัย จำนวน 3 เรื่อง ประกอบด้วยเพื่อนร่วมทาง หมวกวิเศษของเจ้าจุก ไฟหลายสีของพี่ ก.ไก่ (ตัวอย่างการใช้สื่อการเรียนรู้ <http://www.prapakarn.co.th/linktraffic.html>)

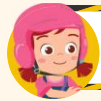

ผลงานเด่นที่เกิดขึ้น

การดำเนินงานใน 3 ภูมิภาค มีผลงานเด่นที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ ดังนี้

ภาคเหนือ

1. เกิดคณะทำงานตำบลถนนปลอดภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 3 ตำบล ซึ่งมีคณะทำงานประกอบด้วย เจ้าหน้าที่/ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แกนนำชุมชน ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและครูในโรงเรียน ทั้งนี้คณะทำงาน มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีการเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย แม้ว่าโครงการจะสิ้นสุดลงแล้ว แต่ยังคงร่วมกันดำเนินงานต่อไป

2. มีรูปแบบงานครอบคลุม 3 ประเด็นที่ชัดเจนใน 3 พื้นที่เป้าหมาย คือ การจัดการจุดเสี่ยง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม (ที่มีอัตราการสวมหมวกนิรภัยที่เพิ่มสูงขึ้นแบบก้าวกระโดด) และมีแผนการจัดการเรียนรู้และสื่อการสอน เรื่องความปลอดภัยทางถนน ที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับพัฒนาการตามวัยของเด็กระดับปฐมวัย

3. เกิดนวัตกรรมใหม่ในการจัดหาหมวกนิรภัยให้แก่เด็ก ๆ ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เช่น

(1) กองทุนขยะเพื่อหมวกกันน็อกละอ่อนของแม่แรง

(2) โครงการเปลี่ยนขยะเป็นหมวกนิรภัยของเทศบาลตำบลไม้ยา

4. เกิดการบูรณาการงานร่วมกับงานของหน่วยงานในท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาลตำบลแม่แรง จัดทำโครงการ ไทยอง ถิ่นน่าเยือน เอือนน่าอยู่ โดยเกณฑ์ประเมินของโครงการ ได้มีการนำเอาเรื่องความปลอดภัยในท้องถิ่นมาเป็นเกณฑ์ประเมิน จึงทำให้คนในชุมชนหันมาให้ความสนใจในการใส่หมวกกันน็อก และลูกขึ้นมาช่วยกันแก้ไขจุดเสี่ยงในชุมชน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลแม่แรง ได้จัดทำข้อตกลงการสวมใส่หมวกนิรภัยมารับบริการที่ รพ.สต. และอสม. เป็นแบบอย่างนำร่องในการสวมหมวกนิรภัย

5. สามารถขยายผลการทำงานเรื่องความปลอดภัยทางถนนไปสู่โรงเรียนต่าง ๆ ในพื้นที่ เช่น โรงเรียนบ้านดอนตอง โรงเรียนบ้านดอนหลวง ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน โรงเรียนบ้านห้วยก้างราษฎร์ โรงเรียนบ้านห้วยก้างรัฐประชาสงเคราะห์ โรงเรียนบ้านไม้ยามีตรภาพที่ 168 อำเภอไม้ยา จังหวัดเชียงราย โรงเรียนวัดท่าข้าม อำเภอสบเปิง จังหวัดเชียงใหม่

6. เกิดการเชื่อมงานกับนโยบายตำบลขับเคลื่อนของ สปถ.อปท. เช่น ตำบลแม่แรงมีการแต่งตั้งคณะทำงาน สปถ.ท้องถิ่น นำงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กปลอดภัยทางถนนไปขับเคลื่อนต่อ

7. เกิดการผลักดันงานความปลอดภัยทางถนนเข้าสู่เทศบาลัญัติ และแผนของ อบต. ของพื้นที่เป้าหมายในปีต่อไป

8. มีการเชื่อมประสานระหว่างพื้นที่เก่า-ใหม่ เชื่อมโยงกันในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เช่น เติมความรู้ระหว่างกันในเรื่องการเขียนแผนและการจัดทำสื่อความปลอดภัยทางถนน และครูแม่ข่ายในเฟสที่ 1 และ 2 พัฒนาตนเองขึ้นมาเป็นวิทยากร เป็นแหล่งเรียนรู้ให้แก่ครูรุ่นใหม่ เช่น กรณีของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลป่าสัก จังหวัดลำพูน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่ กลายเป็นครูแม่ข่ายให้ความรู้กับครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแห่งอื่น ๆ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ครูในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/โรงเรียนทั้ง 18 แห่งได้รับการพัฒนาศักยภาพให้มีความรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนน สามารถเขียนแผนการสอนและผลิตสื่อเพื่อการจัดการเรียนการสอนและเป็นต้นแบบ Road Safety ได้ มีการปรับปรุงทัศนียภาพและการจัดระเบียบการจราจรภายในศูนย์ฯ รวมถึงการปรับปรุง ตกแต่งพื้นที่ เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านความปลอดภัยทางถนน เช่น สนามจำลองขับขี่ปลอดภัย การจัดทำทางม้าลาย การติดตั้งป้ายจราจรภายในศูนย์ฯ และโรงเรียน

2. เกิดกลไกการทำงานความปลอดภัยทางถนน 2 ระนาบ คือ เกิดเป็นเครือข่ายครูศพด. ด้านการจัดการเรียนการสอนแผนความปลอดภัยทางถนน และการทำงานร่วมกันของภาคี สปถ.อปท.

3. เกิดการจัดการจุดเสี่ยงร่วมกันของคณะทำงานในพื้นที่ทั้งทีมครู สปถ.อปท. ทั้ง 5 พื้นที่ รวมถึงชุมชนในพื้นที่จนสามารถจัดการจุดเสี่ยงสำเร็จเกือบ 100%

4. ผู้ปกครอง ชุมชน มีการตื่นตัวและให้ความร่วมมือในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านความปลอดภัยทางถนน ให้การสนับสนุนกิจกรรมและส่งเสริมการสวมหมวกนิรภัยของบุตรหลาน

5. สปถ.อปท. สนับสนุนนำบทเรียนการขับเคลื่อนงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบความปลอดภัยทางถนนไปขยายผลในระดับพื้นที่อื่น ได้แก่ อบต.กระแซง จ.ศรีสะเกษ ได้รับรางวัลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบความปลอดภัยทางถนนระดับจังหวัด โดย สปถ.อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ มีนโยบาย 1 อปท. 1 ศพด.ต้นแบบความปลอดภัย

ทางถนน เป็นนโยบายสาธารณะในระดับอำเภอเพื่อขยายผลใน 20 อบต. ส่วน ศปถ. จังหวัดศรีสะเกษ รับทราบและนำไปขับเคลื่อนในระดับจังหวัด โดยใช้โมเดล “1 อบต. 1 ศพด.ต้นแบบความปลอดภัยทางถนน” ดำเนินงานโดยใช้งบประมาณจังหวัด ภายใต้โครงการ “ศรีสะเกษเมืองปลอดภัย/เสริมสร้างศักยภาพชุมชนด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุ”

6. โรงเรียนอนุบาลศรีวนาไล สังกัดเทศบาลตำบลอุบล ได้จัดทำแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้และสื่อการเรียนการสอนเรื่องความปลอดภัยบนทางถนน รูปแบบการบูรณาการทักษะ EF (Executive Functions) ที่ได้รับการรับรองจากนักวิชาการ/ผู้เชี่ยวชาญ และได้บรรจุแผนการจัดประสบการณ์ไว้ในหลักสูตรของสถานศึกษาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

7. มีการจัดทำคลิปวิดีโอเกี่ยวกับหน่วยความปลอดภัยทางถนนอย่างต่อเนื่อง หลังจากได้รับการฝึกอบรมแบบจับมือพาทำ จนสามารถถ่ายทำได้เอง และส่งเข้าประกวดในโครงการของทีมกลางจนได้รับรางวัลใน 3 พื้นที่ ทำให้เกิดความมั่นใจและรักในการผลิตสื่อ นำมาจัดทำเป็นอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนและส่งเข้ากลุ่มผู้ปกครองเพื่อใช้ฝึกผลงาน

8. ครูแม่ข่ายซึ่งได้ดำเนินการมาในโครงการฯ ระยะที่ 1-2 มีศักยภาพในการเป็นวิทยากร ทั้งการเขียนแผนการจัดการเรียนการสอน และการผลิตสื่อหน่วยความปลอดภัยทางถนน โดยสามารถเข้าร่วมจัดการฝึกอบรมเป็นวิทยากรร่วมกับทีมอาจารย์จากคณะครุศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างความมั่นใจกับการทำหน้าที่ในส่วนของการถ่ายทอดให้ทีมครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้เป็นอย่างดี

ภาคใต้

1. เกิดคณะทำงานด้านความปลอดภัยทางถนนใน 3 จังหวัด ระดับตำบล 11 พื้นที่ โดยมีแกนนำคือครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีการนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการทำงาน (ข้อมูลจุดเสี่ยงการเดินทางมาโรงเรียนของเด็กนักเรียน)

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการสร้างความปลอดภัยทางถนน โดยได้กำหนดเป็นภาระหน้าที่ของหน่วยงาน มีการจัดสรรงบประมาณของ อบต. ปี 2566 และงบประมาณกองทุนหลักประกันสุขภาพท้องถิ่น (งบ สปสช.) ในการปรับปรุงภูมิทัศน์ และการจัดการเรียนการสอนเรื่องความปลอดภัยทางถนน

3. เกิดข้อเสนอเชิงนโยบายต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำหลักสูตรชุดความรู้และบทเรียนการดำเนินงานความปลอดภัยทางถนนไปขยายผลให้เกิดความต่อเนื่องของการดำเนินงาน

4. เกิดการทำแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางถนน มีการนำเอาศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน (หนังตะลุงและมโนราห์) มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนทำให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีเนื้อหาและกิจกรรมที่เกี่ยวกับการสร้างความปลอดภัยทางถนนที่มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น สามารถพัฒนาเป็นนวัตกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้ และมีการจัดทำห้องแห่งการเรียนรู้ สนามจำลอง รวมถึงมีมาตรการการสวมหมวกนิรภัยที่ปฏิบัติร่วมกันทั้ง ครู ผู้ปกครอง เด็กนักเรียน

5. เกิดการขยายผลสร้างความปลอดภัยทางถนนไปในระดับต่าง ๆ อาทิ

(1) อบต.บ้านท่าเนียน นำการจัดการเรียนการสอนด้านความปลอดภัยทางถนน และณรงค์การสวมหมวกนิรภัยไปดำเนินการให้ครบทุก ศพด.

(2) พี่เลี้ยงภาคใต้รับโอกาสในการถ่ายทอดความรู้ด้วยการเป็นวิทยากร กระบวนการเรื่องความปลอดภัยทางถนนการสวมหมวกนิรภัย 100 เปอร์เซ็นต์ ให้กับโรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่สนใจเรียนรู้ เช่น ศพด.บ้านเขาปูน และศพด.ทต. เขานิพันธ์ ตำบลเขานิพันธ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โรงเรียนยาวเรศวิทยา อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคอกช้าง และโรงเรียนบ้านเขาพระอินทร์ อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี

6. เกิดการเชื่อมโยงภาคีเครือข่ายที่มีใจในการทำงานด้านความปลอดภัยทางถนน เข้ามาร่วมเรียนรู้ในกิจกรรมและให้การสนับสนุนองค์ความรู้ วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ เช่น พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกุหลาบ จัดสรรงบประมาณกองทุนหลักประกันสุขภาพท้องถิ่น (งบ สปสช.) ในการปรับปรุงภูมิทัศน์และการจัดการเรียนการสอนเรื่องความปลอดภัยทางถนน สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านเสม็ดจวน (สกย.) บริษัทปูนซีเมนต์ไทย (ทุ่งสง) จำกัด

7. เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัยขึ้น โดยมีครูเป็นต้นแบบในการสวมหมวกนิรภัย และการคาดเข็มขัดนิรภัย มีเด็กนักเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 8 แห่ง จากสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการทั้งหมด 11 แห่ง ที่สวมหมวกนิรภัย 100%

ผลงาน...ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบ สู่ตำบลถนนปลอดภัย

การดำเนินงานโครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่ตำบลถนนปลอดภัย ได้มีการดำเนินงานในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 16 แห่ง ซึ่งคณะทำงานโครงการ 3 ภูมิภาค ได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนสนับสนุนงานดำเนินงานความปลอดภัยทางถนน เพื่อตอบสนองนโยบายตำบลขับขี่ปลอดภัยของกระทรวงมหาดไทย ที่มีการประกาศเป็นวาระ ในปี 2562 ดังนี้

ภาคเหนือ

1. คณะทำงานโครงการฯ ตำบลแม่แรง ได้เข้าไปเป็นคณะกรรมการในการขับเคลื่อนงาน ศปถ.อปท.

2. เทศบาลตำบลไม้ยา นำโดยคณะผู้บริหาร และฝ่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้เข้าร่วมลงนาม MOU ในการขับเคลื่อนกลไกการจัดการความปลอดภัยทางถนนจากจังหวัดสู่อำเภอ และตำบลขับขี่ปลอดภัยขับเคลื่อนปี 2565-2566 ตามนโยบายตำบลขับขี่ปลอดภัย และการประกาศเป็นวาระจังหวัดเชียงราย ในเรื่องการสวมหมวกนิรภัย 100 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งดำเนินการโดยศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัดเชียงราย โดยมีสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย เป็นฝ่ายเลขา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ครูพี่เลี้ยงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลกระแซงได้รับการคัดเลือกเป็นคณะทำงานร่วมกับ ศปถ.อำเภอกันทรลักษ์ ในบทบาทของทีมเลขาคณะทำงาน

2. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กพระเจ้าใหญ่องค์ตื้อวัดใต้ สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี ซึ่งเป็นพื้นที่ดำเนินการในระยะที่ 1 เป็นพื้นที่ศึกษาดูงานจาก อปท.ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีการเรียนรู้หน่วยความปลอดภัยทางถนนในการจัดการเรียนการสอน และวิทยากรของสถานีดำรงจตุรจังหวัดอุบลราชธานีได้มาใช้บริการยืมสื่อการสอนด้านความปลอดภัยทางถนนไปใช้ในการอบรมทุกปี

1. พี่เลี้ยงภาคใต้ได้รับการแต่งตั้งเป็นแกนนำภาคีเครือข่าย (พี่เลี้ยง สอจร. จ.สุราษฎร์ธานี) ร่วมขับเคลื่อนความปลอดภัยทางถนน จากศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนงานความปลอดภัยทางถนนอย่างเป็นระบบ โดยมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นฐาน
2. เกิดการเชื่อมประสาน สร้างความร่วมมือ ผลักดันนโยบายตำบลขับขี่ปลอดภัย มาขับเคลื่อน เช่น เทศบาลตำบลกะเปอร์ จังหวัดระนอง
3. องค์การบริหารส่วนตำบลกุหลาบหระ ร่วมทำ “ถนนสีขาว” ตำบลปลอดภัยอุบัติเหตุ
4. เทศบาลตำบลบ้านส้อง มีแนวทางในการดำเนินการในระดับตำบลบ้านส้อง หมู่ที่ 2 การประสานประมาณเทศบาลตำบลบ้านส้อง และหน่วยจัดการระดับจังหวัด สุราษฎร์ธานี (สสส.6)
5. จังหวัดสุราษฎร์ธานี นำประเด็นการสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กด้านความปลอดภัยทางถนน เพื่อเป็นการปลูกจิตสำนึกความปลอดภัยทางถนนตั้งแต่เด็กเล็ก เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในประเด็นขับเคลื่อนงานในโครงสร้าง ศปถ.จังหวัด-อำเภอ-ตำบล

กิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกและวินัยจราจร ● ● ●

ความต่อเนื่อง ยั่งยืน ที่ต้องร่วมกันสานต่อ

จากการดำเนินงานเพื่อสร้างความปลอดภัยทางถนนโดยใช้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นฐาน ที่มีการดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะที่ 3 ปี 2564-2565 นั้น (ระยะที่ 1 = ปี 2560-2561 ระยะที่ 2 = ปี 2562-2563) ทำให้เห็นถึงแนวทางความต่อเนื่องยั่งยืนที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ หากไม่มีการสนับสนุนโครงการจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ซึ่งปัจจัยสำคัญคือการเข้ามามีส่วนร่วมเป็นคณะทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งถือเป็นเจ้าภาพหลักในพื้นที่ที่มีความพร้อมทั้งอำนาจหน้าที่และงบประมาณ การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่บุคลากรได้เข้ามารับรู้และร่วมทำตั้งแต่ต้น ทำให้เข้าใจในเป้าหมายของการทำงาน และสามารถนำเอางานความปลอดภัยทางถนนไปบรรจุในแผนเทศบัญญัติของหน่วยงานได้อีกด้วย

ทั้งนี้พบปัจจัยและแนวโน้มความยั่งยืนในแต่ละภูมิภาค ดังนี้

1. องค์ประกอบของคณะทำงานพื้นที่ มีความหลากหลายมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการแบ่งบทบาทหน้าที่ และมีแนวทางที่จะผลักดันสู่นโยบายของท้องถิ่น เช่น เกิดแนวทางการเชื่อมงานความปลอดภัยทางถนนเข้ากับงาน หรือโครงการต่าง ๆ ของหน่วยงานในท้องถิ่น เกิดการคิดค้นโครงการใหม่ ๆ ที่คณะทำงานตำบลถนนปลอดภัยสามารถบริหารจัดการได้อย่างต่อเนื่อง แม้ว่าโครงการจะสิ้นสุดลงไปแล้วก็ตาม เช่น โครงการกองทุนขยะเพื่อหมวกนิรภัยของเด็ก ๆ ของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดแม่แรง และโครงการขยะแลกหมวกนิรภัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลไม้ยา

2. รูปธรรมของงานทั้ง 3 ประเด็น มีความชัดเจนและขยายขอบเขตเพิ่มมากขึ้น มีเจ้าภาพที่ชัดเจนในแต่ละกิจกรรม เช่น **กิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดการจุดเสี่ยง** จะมีเจ้าภาพหลักเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแกนนำชุมชน มีการจัดการจุดเสี่ยงครอบคลุมในระดับตำบล **กิจกรรมเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม** จะมีเจ้าภาพที่เข้ามาเกี่ยวข้องตามบทบาทและขอบเขตความรับผิดชอบ เช่น การจัดทำข้อตกลง MOU ร่วมกับชุมชนและเทศบาลตำบลแม่แรง ในการส่งเสริมให้เกิดการสวมหมวกนิรภัยและการขับขี่ปลอดภัย โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลแม่แรง วัฒนธรรมการสวมหมวกนิรภัยทุกครั้งเวลามาติดต่อกันที่ รพ.สต. ในขณะที่ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนได้ส่งเสริมให้เด็ก ครู และผู้ปกครองสวมหมวกนิรภัยทุกครั้งเวลามารับ-ส่งบุตรหลานที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียน ตลอดจนมีการทำข้อตกลงร่วมระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับผู้ปกครองในเรื่องการสวมหมวกนิรภัย

การดำเนินงานในระดับชุมชน มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ กำชับให้ขับขี่รถด้วยความระมัดระวัง สวมหมวกนิรภัยทุกครั้ง ให้ปฏิบัติตามกฎจราจรผ่านเสียงตามสาย และการใช้ช่องทางของโซเชียลมีเดีย ในขณะที่**กิจกรรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้** มีครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นเจ้าภาพหลักทั้งในเรื่องการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และการจัดทำสื่อการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนนที่เหมาะสมกับเด็กระดับปฐมวัย

3. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และสื่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องความปลอดภัยทางถนนเข้าไปในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทุกศูนย์ที่เข้าร่วมโครงการ โดยเป็นศูนย์ที่ได้รับการรับรองและตรวจสอบแผนจากผู้เชี่ยวชาญว่าเป็นแผนที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานที่สามารถพัฒนาให้เด็กระดับปฐมวัยเกิดการพัฒนาตนเอง เป็นการปลูกฝังวินัยจราจรและเห็นการเปลี่ยนแปลงเชิงพฤติกรรมได้จริง ตลอดจนเด็ก ๆ ยังเป็นสะพานเชื่อมไปถึงผู้ปกครองและคนในครอบครัวอีกด้วย

4. มีการขยายผลงานความปลอดภัยทางถนนเข้าสู่สถานศึกษาในตำบล โดยมีการ เชื่อมประสานให้ผู้อำนวยความสะดวกโรงเรียนที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการ เพื่อให้เข้าใจ หลักคิดและสามารถนำเอารูปแบบของกิจกรรมไปบูรณาการให้สอดคล้องกับบริบทของ โรงเรียนได้

5. การจัดทำมาตรการและข้อตกลงของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับผู้ปกครอง ในการยินยอมให้บุตรหลานที่เข้าเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทุกคนต้องสวมหมวกนิรภัยมา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทุกครั้ง

6. มีการนำเอาประเด็นเรื่องความปลอดภัยทางถนน เข้าไปในวาระการประชุมของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อติดตามพัฒนาการและความเคลื่อนไหวของงาน อย่างเกาะติดต่อเนื่อง

7. มีการเผยแพร่กิจกรรมงานความปลอดภัยทางถนนอย่างต่อเนื่อง ผ่านสื่อ Online ใน application ต่าง ๆ เช่น Line, Facebook

8. มีแผนการบรรจุเรื่องความปลอดภัยทางถนนเข้าไว้ในเทศบัญญัติขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามาเป็นองค์ประกอบหนึ่งของคณะทำงาน ทำให้เข้าใจถึงกระบวนการทำงาน รับทราบข้อมูล และสามารถนำไปขยายผลโดยการบรรจุ เรื่องความปลอดภัยทางถนนเข้าไว้ในเทศบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าแต่ละพื้นที่ทั้งโรงเรียนอนุบาลและศูนย์พัฒนา เด็กเล็กไม่ต่ำกว่า 10 แห่ง มีการบรรจุแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อความปลอดภัย ทางถนน เข้าไปอยู่ในแผนการจัดการเรียนการสอน ถึงแม้คุณครูจะย้ายหรือลาออกแผนนี้ ก็จะถูกนำมาจัดการเรียนการสอนให้กับเด็ก ๆ ในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

3. กองการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายพื้นที่เห็นความสำคัญของ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ เอื้อต่อการปรับพฤติกรรม จึงมีการ อนุมัติงบประมาณโครงการสร้างสนามเมืองจำลอง หรือศูนย์การเรียนรู้ด้านความปลอดภัย ทางถนนขึ้น

4. จัดทำมาตรการ หรือข้อตกลงให้ครู ผู้ปกครอง และเด็กสวมหมวกนิรภัยทุกครั้ง ขณะขึ้นขี่รถจักรยานยนต์ และมีการสื่อสารโดยการประชุมผู้ปกครองก่อนเปิดภาคการศึกษา มีการจัดทำป้ายเตือนให้สวมหมวกนิรภัย และคาดเข็มขัดนิรภัย 100% ในบริเวณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียน ผู้ปกครอง ครู เด็กนักเรียน ได้รับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ในการขี่จักรยานพาหนะ

5. จัดทำมาตรการให้บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนทั่วไป สวมหมวกนิรภัย และคาดเข็มขัดนิรภัย 100% เมื่อมาติดต่อราชการ

6. เกิดการขยายผลการดำเนินงานไปยังสถานศึกษาอื่น ๆ เช่น เทศบาลตำบล เหล่าเสือโก้ก ได้จัดทำโครงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการขี่ปลอดภัยบนท้องถนน โดยขยายกลุ่มเป้าหมายไปที่โรงเรียนสังกัด สพฐ.ทุกแห่งในตำบล

7. ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเข้าไปเป็นคณะกรรมการ ศปถ.อปท. ซึ่งเป็นกลไกหลัก ในการทำงานด้านความปลอดภัยทางถนนในท้องถิ่น

8. มีการเผยแพร่กิจกรรมงานความปลอดภัยทางถนนอย่างต่อเนื่อง ผ่านสื่อ Online ใน application ต่าง ๆ เช่น Line, Facebook

ภาคใต้

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการสร้างความปลอดภัยทางถนน โดยได้กำหนดเป็นภาระหน้าที่ของหน่วยงาน มีการจัดสรรงบประมาณของ อปท. ปี 2566 และงบประมาณกองทุนหลักประกันสุขภาพท้องถิ่น (งบ สปสช.) ในการปรับปรุงภูมิทัศน์ และการจัดการเรียนการสอนเรื่องความปลอดภัยทางถนน

2. มีข้อเสนอเชิงนโยบายต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำหลักสูตร/ชุดความรู้ และบทเรียนการดำเนินงานความปลอดภัยทางถนนไปขยายผลให้เกิดความต่อเนื่องของการดำเนินงาน

3. มีการขยายผลงานความปลอดภัยทางถนนเข้าสู่สถานศึกษาในตำบล โดยมีการ เชื่อมประสานให้ผู้อำนวยการโรงเรียนที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการ เพื่อให้เข้าใจ หลักคิดและสามารถนำเอารูปแบบของกิจกรรมไปบูรณาการให้สอดคล้องกับบริบทของ โรงเรียนได้

4. ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเข้าไปเป็นคณะกรรมการ ศปถ.อปท. ซึ่งเป็นกลไกหลัก ในการทำงานด้านความปลอดภัยทางถนนในท้องถิ่น

5. เกิดกองทุนเพื่อการทำงานในพื้นที่ อบต.กุแหระ โดยได้จากการบริจาคที่จากภาคเอกชนมาปลูกต้นไม้ เพื่อนำผลผลิตที่ได้มาเป็นงบประมาณเพื่อการทำงานด้านความปลอดภัยทางถนน

6. มีการเผยแพร่กิจกรรมงานความปลอดภัยทางถนนอย่างต่อเนื่อง เกิดการสร้างกระแส สื่อสารด้านความปลอดภัยทางถนนผ่านทาง Facebook “ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ขับขี่ปลอดภัยภาคใต้” และรายการวิทยุ “รายการเวทีชาวบ้าน” สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดสุราษฎร์ธานี FM 89.75 MHz

7. พี่เลี้ยงภาคใต้ได้รับการแต่งตั้งเป็นแกนนำภาคีเครือข่าย (พี่เลี้ยง สอจร. จ.สุราษฎร์ธานี) ขับเคลื่อนความปลอดภัยทางถนน จากศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อร่วมขับเคลื่อนงานความปลอดภัยทางถนนในภาพของจังหวัด

แหล่งเรียนรู้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบ

หน่วยงาน

1. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
เทศบาลตำบลสุเทพ
อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่

ประเด็นเด่นที่พร้อมถ่ายทอด

1. แผนการจัดประสบการณ์เฉพาะโครงการความปลอดภัยทางถนน จำนวน 7 สัปดาห์ ซึ่งเขียนแผนการจัดประสบการณ์ครบ 6 กิจกรรมหลักของเด็กปฐมวัย และครบทุกระดับชั้น คือ ระดับชั้นเตรียมอนุบาล ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ชั้นอนุบาลปีที่ 2 และชั้นอนุบาลปีที่ 3
2. สนามจำลองและสถานการณ์จำลองให้เด็กได้เรียนรู้ในสถานที่จริง
3. การแก้ไขจุดเสี่ยงร่วมกับชุมชน โดยการจัดเวทีประชาคมจัดทำป้ายเตือน อาสาสมัครจราจร การทำจุดรับ-ส่งนักเรียน
4. การทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสุเทพและผู้ปกครอง ในการสวมหมวกนิรภัยและคาดเข็มขัดนิรภัยทุกครั้งที่ออกจากบ้าน
5. การขยายผลงานสร้างความปลอดภัยทางถนน ไปยังโรงเรียนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลสุเทพ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดเทศบาลตำบลสุเทพ และชุมชนตำบลสุเทพ มีการบรรจุในแผนเทศบัญญัติจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีของเทศบาล

หน่วยงาน	ประเด็นเด่นที่พร้อมถ่ายทอด
2. โรงเรียนต้นแก้ว ผดุงพิทยาลัย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่	1. การใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวดเร็ว มีการใช้ระบบฐานข้อมูลเข้ามาช่วยในการจัดเก็บข้อมูล และขับเคลื่อนงานความปลอดภัยทางถนนในโรงเรียน 2. การขยายผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางถนน โดยเชื่อมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลขุนคง
3. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล สบเปิง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่	1. การบูรณาการงานความปลอดภัยทางถนน เข้ากับแผนการเรียน 6 กิจกรรมหลัก 2. การผลิตสื่อความปลอดภัยทางถนนสำหรับเด็ก ระดับปฐมวัย และการผลิตสื่อการจัดการเรียนรู้แบบสองภาษา
4. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตำบลป่าสัก เทศบาล ตำบลป่าสัก อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน	1. การจัดการจุดเสี่ยงบริเวณศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง แกนนำชุมชน เทศบาล การจัดทำจุดจอดรถรับส่งเด็ก 2. การจัดการพฤติกรรมเสี่ยงในการขับขี่ การจอดรถ ตามบริเวณที่กำหนด และการสวมหมวกนิรภัย 100% 3. การจัดการเรียนการสอนด้านความปลอดภัยทางถนน โดยบูรณาการเข้าไปในทุกหน่วยการเรียนรู้ 4. หนุนนั้อยจิตอาสาจราจร (อายุ 2.6-4 ปี) ฝึกปฏิบัติงาน เป็นผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จราจรบริเวณศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 5. มาตรการด้านความปลอดภัยทางถนนของ ศพด. ตำบลป่าสัก มีการทำ MOU ร่วมกันระหว่าง ศพด. ผู้ปกครอง อบต. และชุมชน ในการสวมหมวกนิรภัย การขึ้นรถตู้บริการของศูนย์ฯ มีระบบความปลอดภัยดูแลเด็กเล็กในรถตู้ที่รับส่งทุกครั้ง
5. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน	1. การจัดทำสื่อการเรียนการสอนด้านความปลอดภัยทางถนนโดยใช้วัสดุเหลือใช้ 2. การจัดการจุดเสี่ยงร่วมกับผู้ปกครอง แกนนำชุมชน เทศบาล มีการสำรวจจุดเสี่ยง วิเคราะห์ข้อมูล และวางแผนการแก้ไขร่วมกัน 3. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยงของผู้ปกครอง โดยการทำข้อตกลงในการสวมหมวกนิรภัย และมีการบันทึกข้อมูลการสวมหมวกนิรภัยและการสร้างแรงจูงใจในการปรับพฤติกรรม

หน่วยงาน	ประเด็นเด่นที่พร้อมถ่ายทอด
6. โรงเรียนบ้านหนองเงือก ตำบลแม่แรง อำเภอบำรุง จังหวัดลำพูน	1. การบูรณาการเนื้อหาความปลอดภัยทางถนนสู่กิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน อาทิ ระดับปฐมวัยมีการแทรกเป็นหน่วยการเรียนรู้ ระดับประถมศึกษาบูรณาการแทรกในเนื้อหาการสอนตามมาตรฐาน และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเนื้อหาความปลอดภัยทางถนน ลูกเสือจราจร สราวุธจราจร เสี่ยงตามสายความปลอดภัยทางถนน 2. สำรวจเก็บข้อมูลการใช้ยานพาหนะ และการสวมหมวกนิรภัยของนักเรียน-ผู้ปกครอง ที่เข้ามาเรียนและมารับส่งบุตรหลานในสถานศึกษา 3. การแก้ไขจุดเสี่ยงในบริเวณโรงเรียน
7. ตำบลแม่แรง อำเภอบำรุง จังหวัดลำพูน	1. การสร้างการมีส่วนร่วมกับชุมชนในการจัดการแก้ไขจุดเสี่ยง 2. การบูรณาการงานความปลอดภัยทางถนนเข้ากับโครงการอื่น ๆ ของเทศบาล 3. การสร้างนวัตกรรมใหม่ในเรื่องกองทุนขยะในการจัดหาหมวกนิรภัยให้แก่เด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
8. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วัดบ้านเป้า เทศบาลตำบล เหล่าเสือโก้ก อำเภอลำเลียว จังหวัดอุบลราชธานี	1. การจัดทำธนาคารหมวกกันน็อก โดยความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน 2. การผลิตสื่อ/จัดทำสื่อการเรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางถนน โดยใช้วัสดุท้องถิ่นและภูมิปัญญาชุมชน 3. การจัดทำสาระการเรียนรู้/หน่วยการเรียนรู้/หลักสูตรด้านความปลอดภัยทางถนน โดยนำความรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนนระดับปฐมวัย มาสอดแทรกกับการจัดกิจกรรม 6 กิจกรรมหลัก ตามแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กเล็ก
9. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วัดใต้พระเจ้าใหญ่องค์ตื้อ สำนักการศึกษา เทศบาล นครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี	1. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางถนน โดยการใช้สื่อนวัตกรรมที่ครูผลิตขึ้นเอง มาจัดกิจกรรมให้กับเด็กปฐมวัย ผ่านการเล่นเกม และการทำกิจกรรม 6 กิจกรรมหลัก 2. การผลิตสื่อ/จัดทำสื่อการเรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางถนนจากวัสดุเหลือใช้ 3. การแก้ไขจุดเสี่ยงหน้าสถานศึกษา

หน่วยงาน	ประเด็นเด่นที่พร้อมถ่ายทอด
10. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ อำเภอเมือง จังหวัด อำนาจเจริญ	1. การทำข้อตกลงด้านความปลอดภัยทางถนนกับผู้ปกครอง และชุมชน อาทิ การกำหนดให้ “การสวมหมวกนิรภัย” เป็นเกณฑ์ในการรับนักเรียนเข้าเรียนใน ศพด. และให้มีการสวมหมวกนิรภัยทุกครั้งในการรับส่งบุตรหลาน และเข้ามาติดต่อราชการ 2. การจัดทำสาระการเรียนรู้/หน่วยการเรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางถนนใน 6 กิจกรรมหลัก 3. สื่อการเรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางถนน อาทิ เกมจับคู่ ไฟจราจร เกมร้อยเชือก
11. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล แมด อำเภอลืออำนาจ จังหวัดอำนาจเจริญ	1. การทำข้อตกลงด้านความปลอดภัยทางถนนกับผู้ปกครอง ตั้งแต่วันแรกรับสมัครนักเรียน ให้สวมหมวกนิรภัยในการขับขีรถจักรยานยนต์ทุกครั้ง 2. การจัดทำสาระการเรียนรู้/หน่วยการเรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางถนนใน 6 แผนกิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนทั้ง 5 วัน 3. สื่อการเรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางถนนที่ดัดแปลงจากวัสดุในท้องถิ่น
12. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลตำบลขุนทะเล (บ้านนิคม) เทศบาลตำบล ขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	1. แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางถนน 5 หน่วย 16 สาระย่อย 2. การจัดการจุดเสี่ยงบริเวณหน้า ศพด. โดยดำเนินงานร่วมกับผู้นำชุมชน ผู้ปกครอง การทำป้ายเตือน การจัดทำจุดจอดรอรับส่งหน้า ศพด. การทำจุดแขวนหมวกนิรภัยสำหรับเด็กเล็ก 3. การปรับพฤติกรรมเสี่ยงร่วมกับเทศบาล โดยรณรงค์ให้ผู้ปกครองสวมหมวกนิรภัยในงานกีฬา การประชุมหมู่บ้าน

หน่วยงาน	ประเด็นเด่นที่พร้อมถ่ายทอด
13. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลตำบลเมืองเวียง เทศบาลตำบลเมืองเวียง อำเภอเวียงสระ จังหวัด สุราษฎร์ธานี	1. การจัดการเรียนการสอนด้านความปลอดภัยทางถนน โดยใช้หนังสือ มโนราห์ มาสร้างเป็นสื่อการสอน 2. การจัดสภาพแวดล้อมในศูนย์ฯ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ เช่น ทางม้าลาย สนามจำลอง 3. การปรับพฤติกรรมเสี่ยง โดยร่วมกับเทศบาลตำบลเมืองเวียงในการรณรงค์สวมหมวกนิรภัย และการดูแลความปลอดภัยบริเวณหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 4. การของบประมาณสนับสนุนจากกองทุนสุขภาพตำบล (สปสช.) เพื่อดำเนินโครงการหนูน้อยปลอดภัยสวมหมวกนิรภัย
14. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลตำบลบ้านส้อง อำเภอเวียงสระ จังหวัด สุราษฎร์ธานี	การจัดการเรียนการสอนด้านความปลอดภัยทางถนน โดยใช้สื่อมโนราห์ และมีห้องการเรียนรู้ความปลอดภัยทางถนน
15. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลตำบลเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัด สุราษฎร์ธานี	การจัดการเรียนการสอนด้านความปลอดภัยทางถนน โดยใช้สื่อหนังสือ
16. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล มะลวน ศูนย์พัฒนา เด็กเล็กบ้านคลองสินทอง องค์การบริหารส่วนตำบล มะลวน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	การจัดสภาพแวดล้อมในศูนย์ฯ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ เช่น ทางม้าลายจำลอง กำแพงการเรียนรู้ จุดแขวนหมวกนิรภัยของเด็กนักเรียน
17. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านแสงอรุณ องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านท่าเมียบ อำเภอกีรีรัฐนิคม จังหวัด สุราษฎร์ธานี	1. การจัดการเรียนการสอน โดยการใช้แผนการจัดแบบ Backward Design 2. การจัดการเรียนการสอนโดยการเล่นบทบาทสมมุติ 3. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัย 100%

หน่วยงาน	ประเด็นเด่นที่พร้อมถ่ายทอด
18. โรงเรียนอนุบาล บ้านยูงทอง เทศบาล ตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	1. แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางถนน ในหน่วยการเรียนรู้ป้องกันภัยใต้อุบัติเหตุ และหน่วยการเรียนรู้ความปลอดภัยในยานพาหนะ 2. การจัดการจุดเสี่ยงโดยการชี้แผนที่จุดเสี่ยงและต้นไม้ปัญหา 3. มีครุภัณฑ์แบบด้านความปลอดภัยทางถนน
19. โรงเรียนอนุบาลเทศบาล ตำบลเมืองเวียง เทศบาลตำบลเมืองเวียง อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	1. การจัดการเรียนการสอนด้านความปลอดภัยทางถนน โดยใช้หนังสือ มโนราห์ มาสร้างเป็นสื่อการสอนเกี่ยวกับสัญญาณไฟจราจร การสวมหมวกนิรภัย 2. การจัดการจุดเสี่ยง โดยการจัดทำกฎระเบียบเกี่ยวกับการจอดรถ ทางเข้า ทางออก
20. โรงเรียนบ้านหัวสะพาน มิตรภาพที่ 217 ตำบล เมืองเวียง อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	1. แผนการจัดการเรียนรู้และสื่อการสอนเรื่องความปลอดภัยบนท้องถนน ระดับชั้นอนุบาล 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 2. การแสดง “เพลงบอกออกพรรษาประสาณลิเกฮูลู่” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยทางถนนของชุมชนสืบกันได้ 3. สนามจราจรจำลองภายในโรงเรียน 4. การจัดการจุดเสี่ยง โดยการใช้แผนที่จุดเสี่ยงและปรับปรุงจุดเสี่ยงบริเวณหน้าโรงเรียน
21. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านบางกล้วยนอก องค์การบริหารส่วนตำบล นาคา อำเภอสุราษฎร์ธานี จังหวัดระนอง	1. แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการด้านความปลอดภัยทางถนน 6 หน่วย 16 กิจกรรม 2. สื่อการเรียนการสอนด้านความปลอดภัยทางถนน 3. กิจกรรม “หนูน้อยสอยดาว” เพื่อส่งเสริมให้เด็กสวมหมวกนิรภัย
22. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีชัย อิตตาพิทยะห์ เทศบาลตำบลกำแพง อำเภอสุราษฎร์ธานี จังหวัดระนอง	1. สื่อการเรียนการสอนด้านความปลอดภัยทางถนน อาทิ เกมบันไดงู สัญญาณไฟจราจร ลิเกฮูลู่ 2. การจัดค่ายครอบครัวสัมพันธ์ คนรอบข้างเด็กห่วงใยใส่ใจความปลอดภัยของเด็ก

หน่วยงาน	ประเด็นเด่นที่พร้อมถ่ายทอด
23. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลตำบลกะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง	1. การจัดสภาพแวดล้อมในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้เป็นแหล่งเรียนรู้ เช่น ทางม้าลาย 2. การจัดทำสื่อการเรียนการสอน เช่น สื่อนิทาน บทเพลงสร้างสรรค์ 3. การจัดการจุดเสี่ยงร่วมกับเทศบาลตำบล และศพด. ในการรณรงค์การสวมหมวกนิรภัย
24. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลกะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง	การจัดสภาพแวดล้อมในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้เป็นแหล่งเรียนรู้ เช่น ทางม้าลาย สนามจราจรจำลอง
25. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านหนองใหญ่ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งใหญ่ อำเภอกุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช	การจัดสภาพแวดล้อมในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้เป็นแหล่งเรียนรู้ เช่น กำแพงการเรียนรู้ จุดแขวนหมวกนิรภัย
26. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านจุฬารณพัฒนา 3	1. การของบประมาณจากการกองทุนสุขภาพตำบล (สปสข.) เพื่อดำเนินกิจกรรมรณรงค์การสวมหมวกนิรภัย 2. การจัดการจุดเสี่ยง และการจัดทำโครงการถนนสีขาว การจัดทำทางม้าลายหน้า ศพด. 3. การรณรงค์การสวมหมวกนิรภัยให้กับผู้ปกครองและเด็กเล็ก
27. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านจุฬารณพัฒนา 4	
28. โรงเรียนอนุบาล องค์การบริหารส่วนตำบลกุหลาบ องค์การบริหารส่วนตำบลกุหลาบ อำเภอกุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช	

ครูแม่ข่ายด้านความปลอดภัยทางถนน

ในแต่ละภาคได้กำหนดคุณสมบัติของครูแม่ข่ายตามบริบทของแต่ละพื้นที่ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ภาคเหนือ : คุณสมบัติสำคัญของครูแม่ข่าย ประกอบด้วย

1) สามารถถ่ายทอดกระบวนการในการพัฒนาครู และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้านการจัดการความปลอดภัยทางถนนได้

2) มีทัศนคติและค่านิยมส่งผลต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัยทางถนน จนกลายเป็นต้นแบบที่ดี เช่น การสวมหมวกนิรภัย การคาดเข็มขัดนิรภัยทุกครั้ง และปฏิบัติตามข้อตกลงของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่กำหนดร่วมกับผู้ปกครอง

3) สามารถถ่ายทอดหลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนนได้ และมีแนวคิดที่สร้างสรรค์ในการผลิตสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนนที่เหมาะสมสำหรับเด็กระดับปฐมวัย

4) มีการพัฒนาทักษะและศักยภาพที่เกี่ยวกับงานความปลอดภัยทางถนนที่เพิ่มมากขึ้น ตลอดจนมีทักษะด้านการเชื่อมประสานกับภาคีเครือข่ายทั้งในและนอกพื้นที่ เพื่อหนุนเสริมให้การทำงานความปลอดภัยทางถนนสามารถขับเคลื่อนได้อย่างต่อเนื่อง

รายชื่อครูแม่ข่ายภาคเหนือ

หน่วยงาน	ครูแม่ข่าย
1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่	นางอรชिरา อาศนะ ตำแหน่ง ครู ที่อยู่ 118 หมู่ที่ 4 ตำบลหนองควาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ 50230 โทรศัพท์ 094-7181494
2) โรงเรียนต้นแก้วผดุงพิทยาลัย ตำบลยุคนง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่	1. นางสาวฉวีวรรณ สุรเสียง ตำแหน่ง ครู ที่อยู่ 165/1 หมู่ที่ 8 ตำบลหนองแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ 50230 โทรศัพท์ 064-4694454 2. นางสาวโสภิต แก้วรากมุก ตำแหน่ง ครู ที่อยู่ 269/63 หมู่ที่ 8 ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ 50230 โทรศัพท์ 081-0351814
3) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลสบเปิง ตำบลสบเปิง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่	นางสาวฉวีวรรณ ชิมทราย ตำแหน่ง ครู ที่อยู่ 130 หมู่ที่ 5 ตำบลสบเปิง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ 50330 โทรศัพท์ 064-7649659, 061-3692789

หน่วยงาน	ครูแม่ข่าย
4) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน	นางอารี วันมาละ ตำแหน่ง ครู ที่อยู่ 213 หมู่ที่ 4 ตำบลริมปิง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน 51000 โทรศัพท์ 081-8823380
5) โรงเรียนบ้านหนองเงือก ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน	1. นางสาวศุภิตรา บุญชาย ตำแหน่ง ครู ที่อยู่ 252 หมู่ที่ 4 ตำบลป่าซาง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน 51120 โทรศัพท์ 086-0506047 2. นายกฤตเมธ อุ่นโพธิ ตำแหน่ง ครู ที่อยู่ 61/1 หมู่ที่ 1 บ้านไร่ ตำบลม่วงน้อย อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน 51120 โทรศัพท์ 095-4463122
6) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาล ตำบลแม่แรง ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน	1. นางสาวนิภาพร ปาระมี ตำแหน่ง ครู ที่อยู่ ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดแม่แรง 101 หมู่ที่ 2 ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน 51120 โทรศัพท์ 086-1927530, 093-1314473 2. นางสาวนฤมล ลำเนาเดชสถิต ตำแหน่ง ครู ที่อยู่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองเงือก หมู่ที่ 5 บ้านหนองเงือก ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน 51120 โทรศัพท์ 083- 5737071, 083-5737071 3. นางนิติรัตน์ หล่อเนตร ตำแหน่ง ครู ที่อยู่ ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดแม่แรง 101 หมู่ที่ 2 ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน 51120 โทรศัพท์ 087-5226798
7) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตำบลป่าสัก ตำบลป่าสัก อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน	1. นางสาวกณิณณัสม์ ตรีมา ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ ที่อยู่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลป่าสัก เลขที่ 199 หมู่ที่ 6 ต.ป่าสัก อ.เมืองลำพูน จ.ลำพูน 51000 โทรศัพท์ 063-1459515 2. นางสาวสนา สมณาสัก ตำแหน่ง ครูชำนาญการ ที่อยู่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลป่าสัก เลขที่ 199 หมู่ที่ 6 ต.ป่าสัก อ.เมืองลำพูน จ.ลำพูน 51000 โทรศัพท์ 084-3789710

หน่วยงาน

ครูแม่ข่าย

8) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาล
ตำบลไม้ยา ตำบลไม้ยา อำเภอ
พญาเม็งราย
จังหวัดเชียงราย

1. นางณพวรรณพลอย ยุทธธณผล ตำแหน่ง ครู
ที่อยู่ 63 หมู่ที่ 17 ตำบลไม้ยา อำเภอพญาเม็งราย
จังหวัดเชียงราย 57290 โทรศัพท์ 088-2507595
2. นางกุลณี นวลคำ ตำแหน่ง ครู
ที่อยู่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลไม้ยา 1
เลขที่ 256 หมู่ที่ 2 ตำบลไม้ยา อำเภอพญาเม็งราย
จังหวัดเชียงราย 57290 โทรศัพท์ 094-3497492

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : คุณสมบัติสำคัญของครูแม่ข่ายภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ประกอบด้วย

- 1) ครูเป็นต้นแบบที่ดี มีทัศนคติและค่านิยมด้านความปลอดภัยทางถนน ซึ่งมีพฤติกรรม
สวมหมวกนิรภัย 100% คาดเข็มขัดนิรภัย 100%
- 2) มีความสามารถในการเขียนแผนและผลิตสื่อการเรียนการสอนหน่วยความปลอดภัย
ทางถนนได้
- 3) มีความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ปกครองได้
- 4) มีจิตสำนึกที่ดี มีวินัยจราจร ตระหนักในความปลอดภัยทางถนน
- 5) มีความสามารถในการแนะนำและถ่ายทอดความรู้ได้
- 6) ความเป็นนักประชาสัมพันธ์ สื่อสาร

รายชื่อครูแม่ข่ายภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

หน่วยงาน	ครูแม่ข่าย
1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดใต้ พระเจ้าใหญ่องค์ตื้อ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง อุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี	1. นางพิณพกา แก่นอาษา 2. นางจิรนนท์ ต้นพรหม 3. นางสิริภาวัลย์ พรหมเอี่ยม ที่อยู่ 11 ถนนพลแพน ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี 34000 โทรศัพท์ 045-240172, 081-7305970
2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วัดบ้านเป่า อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี	1. นายสุนันท์ ใจเย็น 2. นางเทียมจันทร์ พิมพ์บุญมา 3. นางสาวณัฐนันท์ ภัทรฐานนนท์ ที่อยู่ หมู่ที่ 8 ตำบลเหล่าเสือโก้ก อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี โทรศัพท์ 085-7634788, 093-0715694, 086-2614891
3) โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบล เหล่าเสือโก้ก อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี	นางจันทร์หา ใจเย็น ที่อยู่ หมู่ที่ 6 ตำบลเหล่าเสือโก้ก อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี โทรศัพท์ 093-3253697
4) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วัดมงคลใน อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี	นางณัฐสุดา กาญจนาลักษณ์ ที่อยู่ 154 หมู่ที่ 2 ตำบลเหล่าเสือโก้ก อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี โทรศัพท์ 087-2559093
5) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่าบ่อ อำเภอเมือง จังหวัด อุบลราชธานี	นางวาสนา ไสพิลา ที่อยู่ 211 หมู่ที่ 2 บ้านท่าบ่อ ตำบลแจระแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี โทรศัพท์ 086-2576566
6) โรงเรียนอนุบาลศรีวนาไล อำเภอเมือง จังหวัด อุบลราชธานี	1. นางสาวนงลักษณ์ จันทร์พันธ์ 2. นางสาวปาริชาติ ทนงค์ 3. นางสาวณัฐนันท์ สีสะวงษ์ ที่อยู่ 999 หมู่ที่ 18 ถนนสุขาพัฒนา ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี โทรศัพท์ 087-9587765

หน่วยงาน	ครูแม่ข่าย
7) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กต.อุบล อำเภอเมือง จังหวัด อุบลราชธานี	นางสุธาวินี ไพณรินทร์ ที่อยู่ 999 หมู่ที่ 18 ถนนสุขาพัฒนา ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี โทรศัพท์ 087-9587765
8) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาล เมืองอำนาจเจริญ (บึงกระต้าง) จังหวัดอำนาจเจริญ	นางปภาวิชัย สาระพิชญ์ ที่อยู่ 81 หมู่ที่ 1 ตำบลบุ่ง อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ โทรศัพท์ 045-542791
9) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วัดเทพมงคล อำเภอเมือง อำนาจเจริญ จังหวัด อำนาจเจริญ	นางกิงแก้ว สิริรุ่ง ที่อยู่ 60 หมู่ที่ 12 บ้านเทพมงคล ตำบลบุ่ง อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ โทรศัพท์ 045-542791, 082-1534749
10) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านดอนหวาย อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ	นางรัตนา วันทาพรหม ที่อยู่ หมู่ที่ 3 ตำบลบุ่ง อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ โทรศัพท์ 061-8617517
11) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านสร้อย อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ	นางอดิศร พันธุ์จำปา ที่อยู่ 71 หมู่ที่ 10 ตำบลจานลาน อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ โทรศัพท์ 045-542791, 086-2488158
12) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วัดโพธิ์ศรี อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ	นางสมใจ ชัยมุงคุณ ที่อยู่ หมู่ที่ 12 ตำบลจานลาน อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ โทรศัพท์ 081-0692200
13) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้าน กระเซิงใหญ่ อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ	1. นางสาวเกษศนีย์ ศรีสุข 2. นางสาวสุมณา พานถม ที่อยู่ หมู่ที่ 18 ตำบลกระเซิง อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ โทรศัพท์ 081-9669064
14) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านงวาทนือ อำเภอ กันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ	นางสาววนิดา ศรีอินทร์ ที่อยู่ หมู่ที่ 16 ตำบลกระเซิง อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ โทรศัพท์ 089-7182885
15) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านระโยง อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ	นางพรรณยุพา ดาวสุข ที่อยู่ หมู่ที่ 5 ตำบลกระเซิง อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ โทรศัพท์ 087-8724457

หน่วยงาน	ครูแม่ข่าย
16) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านกระแซง เมืองใหม่ อำเภอ กันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ	1. นางสาวจุฬาลักษณ์ ทองหล่อ 2. นางสาวรัชณี ปัญญา ที่อยู่ หมู่ที่ 18 ตำบลกระแซง อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ โทรศัพท์ 081-9669064
17) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านโนนสูง อำเภอ กันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ	นางภาณุมาศ มวลพรหม ที่อยู่ หมู่ที่ 7 ตำบลกระแซง อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ
18) อบต.กระแซง อำเภอ กันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ	นางสาวบุษกร คุณทรัพย์ ตำแหน่ง ผู้ช่วยนักวิชาการศึกษา ที่อยู่ 181 หมู่ 3 ตำบลกระแซง อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ โทรศัพท์ 084-4313382

ภาคใต้ : คุณสมบัติสำคัญของครูแม่ข่ายภาคใต้ ประกอบด้วย

- 1) มีศักยภาพ มีความรู้ความเข้าใจกระบวนการทำงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กปลอดภัยทางถนน
- 2) สามารถนำทักษะความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการจัดการความปลอดภัยทางถนน และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยทางถนน ทั้งการสวมหมวกนิรภัย/เมาไม่ขับและลดความเร็วของการใช้รถใช้ถนน
- 3) สื่อสารขยายผลความรู้สู่กลุ่มนักเรียนและผู้ปกครองในพื้นที่ดำเนินการและพื้นที่อื่น ๆ ต่อไปได้
- 4) มีศักยภาพเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในเรื่องความปลอดภัยทางถนน

รายชื่อครูแม่ข่ายภาคใต้

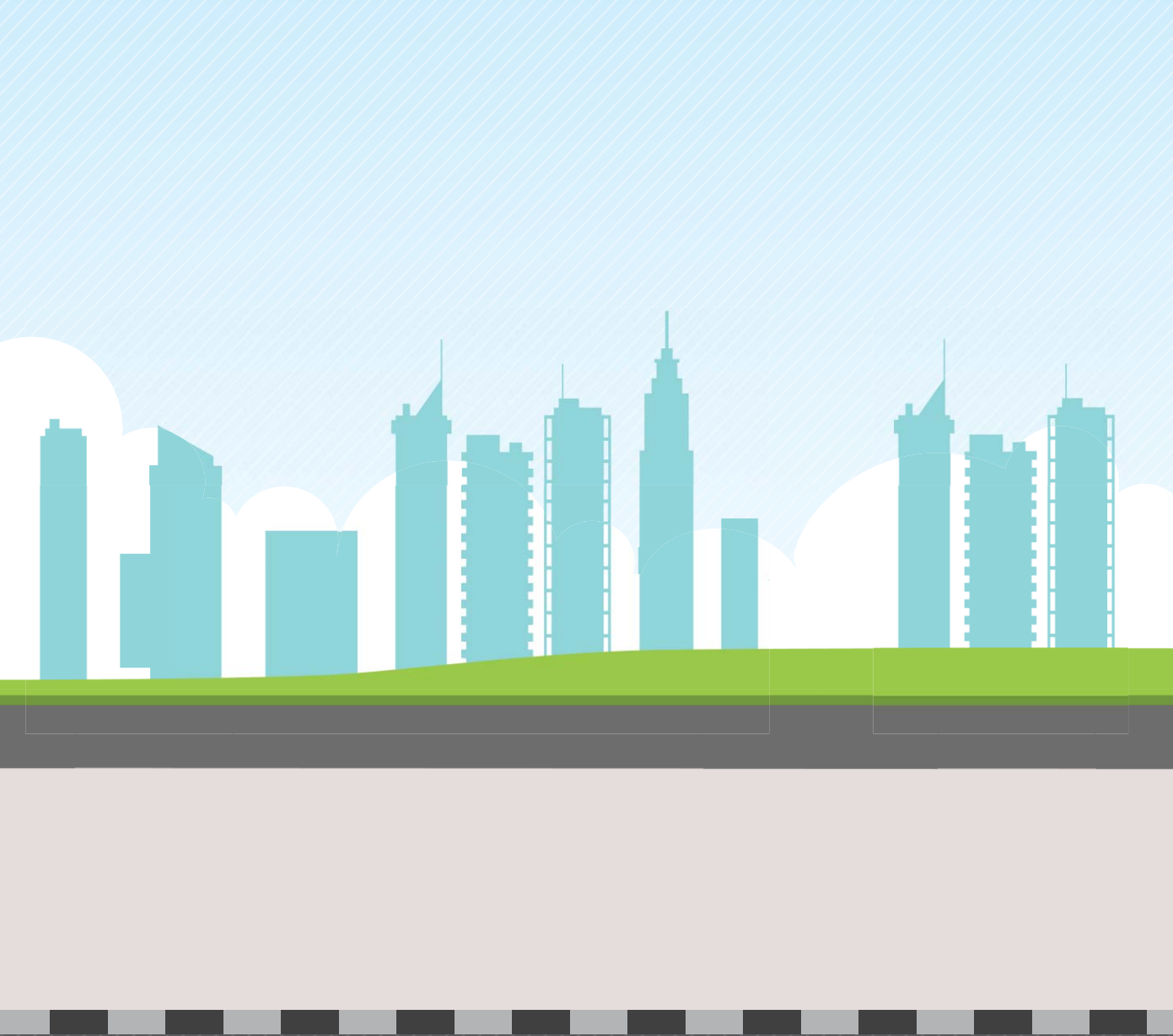
หน่วยงาน	ครูแม่ข่าย
1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลมะลวน อำเภอฟุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	นางพรทิพา มหาโสม โทรศัพท์ 099-1169898 e-mail : p_mahasom@hotmail.com
2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองสินทอง อำเภอฟุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	นางสาวอุทัยวรรณ คงทิพย์ โทรศัพท์ 085-4727714 e-mail : aid.uthaiwan11@gmail.com
3) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแสงอรุณ ตำบลบ้านกำนิบ อำเภอกีร์รัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	นางสาวยุภาวรัตน์ แป๊ะอู๋ โทรศัพท์ 087-9100428 e-mail : yuparat0428@gmail.com
4) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงสระ อำเภอฟเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	1. นายสมศักดิ์ บุญนำ โทรศัพท์ 064-0432774 e-mail : buynasmsakdi@gmail.com 2. นางสุนันท์ เนื่องเยาว์ โทรศัพท์ 086-2681838 e-mail : Sunan81838@gmail.com
5) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านส้อง อำเภอฟเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	นางปิยธิดา คงสันต์ โทรศัพท์ 080-8909533 e-mail : pkhongsan@gmail.com
6) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเมืองเวียง อำเภอฟเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	นางสาวปิยมาภรณ์ ศรีทองไหม เบอร์ติดต่อ 089-2876541 e-mail : s_piyamapon036@hotmail.com
7) โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเมืองเวียง เทศบาลตำบลเมืองเวียง อำเภอฟเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	1. นางสุจิตรา อติเรกลาภ เบอร์ติดต่อ 089-8878575 e-mail : cinnamon2011@windowsslive.com 2. นางกรรณิกา ทองอนันต์ เบอร์ติดต่อ 081-0848865 e-mail : kannika8865@gmail.com

หน่วยงาน	ครูแม่ข่าย
8) โรงเรียนบ้านห้วยสะพานมิตรภาพที่ 217 ตำบลเมืองเวียง อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	1. นางสาวมลฤดี บัวชุม เบอร์ติดต่อ 088-7535531 e-mail : monbue54@gmail.com 2. นางสาวนิภาพร ชิตเขียว เบอร์ติดต่อ 084-8521558 e-mail : nipaphorn009@gmail.com 3. นางสาวคนธามาส ทองอำนวยสุข เบอร์ติดต่อ 061-1763361 e-mail : konthamas@gmail.com 4. นายเกริกชัย สืบสาย เบอร์ติดต่อ 082-1799546 e-mail : catkater_37@hotmail.com
9) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลตำบลขุนทะเล (บ้านนิคม) เทศบาลตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	1. นางสาวอาภาพร เฟื่องสกุล เบอร์ติดต่อ 080-2057505 e-mail : arpaporn7756@gmail.com 2. นางสาวรัชนก โตแสง เบอร์ติดต่อ 089-5893056 e-mail : ratchanok3056@gmail.com 3. ว่าที่ ร.ต.หญิง ไสริญา ทองปาน เบอร์ติดต่อ 092-6042573 e-mail : Soraya_33@icloud.com 4. นางสาวอนุชตรา มุสิกอินทร์ เบอร์ติดต่อ 093-6672021 e-mail : janjaoja2560@gmail.com
10) โรงเรียนอนุบาลบ้านยางทอง เทศบาล ตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัด สุราษฎร์ธานี	1. นางสาวรัตติยาภรณ์ ชูช่วย เบอร์ติดต่อ 089-5918226 2. นางอังคณา สันทอง เบอร์ติดต่อ 097-0837903

หน่วยงาน	ครูแม่ข่าย
11) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบางกล้วยนอก องค์การบริหารส่วนตำบลนาคา อำเภอสุบสำราญ จังหวัดระนอง	1. นางสาวสุภาพร ภูลหมาด เบอร์ติดต่อ 081-2721421 2. นางอาปีเราะะ แสงไพรวัลย์ เบอร์ติดต่อ 083-5939190 3. นางสาวฮาสานา กะสิรักษ์ เบอร์ติดต่อ 099-3934763 4. นางสาวหทัยรัตน์ วิเชียรสร้าง เบอร์ติดต่อ 098-7102141
12) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมัสยิด อิตเตาฟิเกียะห์ เทศบาลตำบลกำพวน อำเภอสุบสำราญ จังหวัดระนอง	1. นางสาวยูวียะรียะห์ ชีอตรง เบอร์ติดต่อ 086-6904039 e-mail : Uwaireeyah09@gmail.com 2. นางสาวซอฎียะ มาโนช เบอร์ติดต่อ 089-28722322 e-mail : Koteeyas29Green@gmail.com 3. นางสาวหัสนะห์ สาลี เบอร์ติดต่อ 086-2711627 e-mail : salehasana@gmail.com 4. นางสาวรอฎียะห์ กำพวน เบอร์ติดต่อ 061-2346188 e-mail : Rodeeya@gmail.com 5. นางยุสรอ บิลละไสย เบอร์ติดต่อ 093-1428607 e-mail : yusorbillasoy@gmail.com 6. นางสาวไลลาห์ มาโนชน์ เบอร์ติดต่อ 087-4628508 e-mail : narajjung26@gmail.com 7. นางสาวณัฐกานต์ หาญจิตร เบอร์ติดต่อ 089-9757549
13) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบล กะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง	นางนันท์นภัส นักร้อง โทรศัพท์ 086-2687541 e-mail : rattiya.n7541@gmail.com

หน่วยงาน	ครูแม่ข่าย
14) องค์การบริหารส่วนตำบลกะเปอร์ อำเภอกระเปอร์ จังหวัดระนอง	นางสาวเจนจิรา นาคา โทรศัพท์ 093-7327961 e-mail : janjira0937327961@gmail.com
15) องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งใหญ่ อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช	นางศศิธร สุวรรณฤทธิ์ โทรศัพท์ 061-2466715 e-mail : sasithornboon442@gmail.com
16) องค์การบริหารส่วนตำบลลูกพระ อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช	นายทวีชัย มีพัฒน์ โทรศัพท์ 082-2823748 e-mail : bkb94447@gmail.com

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กผู้ด้อยโอกาส
สงขลา

ตัวอย่างแบบฟอร์ม เครื่องมือการเก็บข้อมูล

บทที่ 4

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสู่ตำบลปลอดภัย
ร่วมสร้างวัฒนธรรมวินัยจราจร

แบบเก็บข้อมูลสถานการณ์ความปลอดภัยทางถนนก่อนเริ่มดำเนินการ (ภาพรวม)

.....

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

สังกัด

เก็บ ณ วันที่

1. พาหนะที่ใช้รับส่งเด็ก

	ตอนมาส่ง	ตอนมารับ
• ไม่มี (เดินเท้า)	 ราย	 ราย
• รถจักรยาน	 ราย	 ราย
• รถจักรยานยนต์	 ราย	 ราย
• รถยนต์	 ราย	 ราย
• รถเข็นเด็ก	 ราย	 ราย
• รถรับส่งประจำ (รถเดือน)	 ราย	 ราย
• รถโดยสารสาธารณะ	 ราย	 ราย
• อื่น ๆ โปรดระบุ	 ราย	 ราย

2. ความเสี่ยง

ความเสี่ยง	ช่วงเวลา	รายละเอียด
พฤติกรรมเสี่ยง		
2.1 การสวมหมวกนิรภัย กรณีการขับขีจักรยาน	ตอนมาส่ง:	สวมเฉพาะผู้ปกครอง ราย
		สวมเฉพาะเด็ก ราย
		สวมทั้งเด็กและผู้ปกครอง ราย
	ตอนมารับ:	สวมเฉพาะผู้ปกครอง ราย
		สวมเฉพาะเด็ก ราย
		สวมทั้งเด็กและผู้ปกครอง ราย
2.2 การสวมหมวกนิรภัย กรณีการขับขีจักรยานยนต์	ตอนมาส่ง:	สวมเฉพาะผู้ปกครอง ราย
		สวมเฉพาะเด็ก ราย
		สวมทั้งเด็กและผู้ปกครอง ราย
	ตอนมารับ:	สวมเฉพาะผู้ปกครอง ราย
		สวมเฉพาะเด็ก ราย
		สวมทั้งเด็กและผู้ปกครอง ราย

ความเสี่ยง	ช่วงเวลา	รายละเอียด
2.3 การคาดเข็มขัดนิรภัย	ตอนมาส่ง:	คาดเฉพาะผู้ปกครอง ราย คาดเฉพาะเด็ก ราย คาดทั้งเด็กและผู้ปกครอง ราย
	ตอนมารับ:	คาดเฉพาะผู้ปกครอง ราย คาดเฉพาะเด็ก ราย คาดทั้งเด็กและผู้ปกครอง ราย
2.4 การโดยสารรถรับส่ง (รถตู้รถรับส่งประจำรถโดยสารสาธารณะ)		• รายบรรทุกผู้โดยสาร (เด็ก) เกินจำนวนที่ควรรองรับ ราย • คนขับดื่มแอลกอฮอล์ หรือมีอาการมึนเมาขณะมารับส่งเด็ก ราย
2.4 ลักษณะพฤติกรรมเสี่ยงอื่น ๆ		ผู้ปกครองรับส่งเอง • เด็กนั่งซ้อนท้ายจักรยานยนต์ผู้ปกครองโดยลำพัง ราย • นั่งโดยสารจักรยานยนต์มากกว่า 3 คนขึ้นไป ราย • ผู้ปกครองขับเร็ว ราย • จอดรถรับส่งเด็กไม่เป็นระเบียบ ราย • ผู้ปกครองดื่มแอลกอฮอล์ หรือมีอาการมึนเมาขณะมารับส่งเด็ก ราย โดยสารรถรับส่ง • บรรทุกผู้โดยสาร (เด็ก) เกินจำนวนที่ควรรองรับ ราย • ขับเร็ว ราย • จอดรถรับส่งเด็กไม่เป็นระเบียบ ราย • คนขับดื่มแอลกอฮอล์ หรือมีอาการมึนเมาขณะมารับส่งเด็ก ราย
พาหนะเสี่ยง		
2.5 พาหนะที่ใช้รับส่งมีสภาพไม่ปลอดภัย		• รถจักรยาน ราย • รถจักรยานยนต์ ราย • รถยนต์ ราย • อธิบายภาพรวมสั้น ๆ ของพาหนะที่ไม่ปลอดภัย

3. ความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมบริเวณศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ระบุจุดเสี่ยงบริเวณศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ครูผู้บันทึก

แบบสำรวจเก็บรวบรวมข้อมูลสภาพพื้นที่เสี่ยงบริเวณชุมชน หมู่ที่ 1
ตำบลกะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง

.....

ผู้สังเกต/สำรวจ วันที่ เดือน พ.ศ.
จุดสำรวจบริเวณที่ เวลา

1. พฤติกรรมเสี่ยง

1.1 มีการสวมหมวกนิรภัยของผู้ขับขี่และผู้ซ้อนท้าย

ผู้ขับขี่ ☐ สวม ☐ ไม่สวม

ผู้ซ้อนท้าย ☐ สวม ☐ ไม่สวม

สวมทั้งผู้ขับขี่และผู้ซ้อนท้าย ☐ สวม ☐ ไม่สวม

1.2 มีการคาดเข็มขัดนิรภัยของผู้ขับขี่และผู้นั่งข้าง

ผู้ขับขี่ ☐ คาดเข็มขัดนิรภัย ☐ ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย

ผู้นั่งข้าง ☐ คาดเข็มขัดนิรภัย ☐ ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย

คาดทั้งผู้ขับขี่และผู้นั่งข้าง ☐ คาดเข็มขัดนิรภัย ☐ ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย

1.3 การใช้ความเร็วในการขับขี่

☐ ปกติ ☐ เร็วเกินไป

1.4 การนั่งรถซ้อนเกินสองคน

☐ เกิน ☐ ไม่เกิน

1.5 การใช้โทรศัพท์ขณะขับรถ

☐ ใช้โทรศัพท์ ☐ ไม่ใช้โทรศัพท์

1.6 มีการขับรถย้อนศร

☐ ย้อนศร ☐ ไม่ย้อนศร

1.7 เมาแล้วขับ

☐ มี ☐ ไม่มี

1.8 การให้สัญญาณไฟ

☐ มี ☐ ไม่มี

1.9 มีการบรรทุกของพะรุงพะรัง

☐ มี ☐ ไม่มี

1.10 การวางของกีดทางจราจร (เช่น ถังขยะ โถ่งน้ำ อวน อื่น ๆ)

.....
.....

การจอดรถ

.....

อื่น ๆ

.....

2. สภาพรถของผู้ขับขี่

2.1 สภาพรถโดยทั่วไป

.....

.....

2.2 ช่วงอายุของผู้ใช้รถ

☐ ต่ำกว่า 20 ปี

☐ 21-40 ปี

☐ 41-60 ปี

☐ 60 ปี ขึ้นไป

3. สภาพแวดล้อม/ภูมิทัศน์

.....

.....

.....

4. แผนที่พอสังเขปแสดงที่ตั้งจุดเสี่ยง

แบบสอบถาม

เรื่อง พฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยของผู้ปกครองและเด็ก

.....

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ระดับชั้น สังกัด

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความข้างล่างและตอบโดยทำเครื่องหมาย ☒ หน้าข้อความเมื่อข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่าน หรือเติมข้อความในช่องว่างที่เว้นไว้

1. เพศ () หญิง () ชาย

2. อายุ ปี

3. ปัจจุบันบุตรหลานของท่านกำลังศึกษาระดับอนุบาล

() เตรียมอนุบาล 1 () เตรียมอนุบาล 2

() อนุบาล 1 () อนุบาล 2 () อนุบาล 3

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยในการขับขี่ โดยสำรวจยานยนต์

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ☒ ลงในช่องว่างตามความเป็นจริงมากที่สุด

ลำดับที่	ข้อความคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่	ปฏิบัติเป็นบางส่วน	ไม่ปฏิบัติเลย	เหตุผล
1.	เมื่อขับขี่/โดยสารรถจักรยานยนต์ มาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ท่านสวมหมวกนิรภัย					
2.	เมื่อขับขี่/โดยสาร จักรยานยนต์ในชุมชน ใกล้บ้าน ท่านสวมหมวก นิรภัย					
3	เมื่อสวมหมวกนิรภัยแล้ว ท่านคาดสายรัดคางให้แน่น พอดีกับศีรษะ					

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่	ปฏิบัติเป็นบางส่วน	ไม่ปฏิบัติเลย	เหตุผล
4	เมื่อขับขี/โดยสารรถจักรยานยนต์เป็นระยะทางไกล ท่านสวมหมวกนิรภัย					
5.	ท่านสวมหมวกนิรภัยโดยไม่ต้องมีเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือด่านตรวจ					
6.	ท่านสวมหมวกนิรภัยโดยไม่ต้องมีครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กคอยเตือน					
7.	เมื่อท่านเป็นผู้ขับขีรถจักรยานยนต์ ท่านจะสวมหมวกนิรภัยทันที					

ท่านคิดเห็นอย่างไรที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเข้าร่วมโครงการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่ตำบลปลอดภัยทางถนน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมเยี่ยมบ้าน HOME VISIT

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลกะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง

.....

1. ชื่อนักเรียน
ชื่อเล่น อายุ ปี เดือน
2. ที่อยู่ปัจจุบัน
บ้านเลขที่ หมู่ที่ บ้าน ซอย ถนน
ตำบล อำเภอ จังหวัด รหัสไปรษณีย์
โทรศัพท์
3. ชื่อบิดา อาชีพ () มีชีวิต () ถึงแก่กรรม
ชื่อมารดา อาชีพ () มีชีวิต () ถึงแก่กรรม
เบอร์โทรศัพท์บิดา เบอร์โทรศัพท์มารดา
สถานภาพบิดา มารดา
() อยู่ด้วยกัน
() แยกทางกัน
() หย่าร้าง
ชื่อผู้ปกครอง
อาชีพ โทรศัพท์
4. จำนวนสมาชิกทั้งหมดในครอบครัว คน
ชาย คน หญิง คน
นักเรียนเป็นบุตรคนที่ ในจำนวนพี่น้อง คน
เป็นชาย คน และเป็นหญิง คน
กำลังศึกษาอยู่ คน บุคคลที่อยู่ในความอุปการะของผู้ปกครอง คน
5. ลักษณะของบ้านและสภาพแวดล้อม
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

6. ระยะทางระหว่างบ้านไปโรงเรียนไป/กลับ กิโลเมตร
ใช้เวลาเดินทาง ชั่วโมง นาที
เส้นทางที่มีจุดเสี่ยงคือบริเวณ

การเดินทางของนักเรียนไปโรงเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ผู้ปกครองมาส่ง
☐ รถโดยสารประจำทาง สภาพรถ

☐ รถจักรยานยนต์ สภาพรถ

☐ รถรับ-ส่งโรงเรียน สภาพรถ

☐ รถยนต์ สภาพรถ

☐ รถจักรยาน สภาพรถ

☐ เดิน

☐ อื่น ๆ ระบุ

7. สภาพครอบครัวและความเป็นอยู่ของสมาชิกในครอบครัว

.....

.....

.....

.....

.....

8. ทักษะคติของผู้ปกครองที่มีต่อเด็กในด้านความปลอดภัย (พฤติกรรมที่ดี/พฤติกรรมที่เป็นปัญหา)

.....

.....

.....

.....

.....

9. กิจกรรมที่เป็นหน้าที่ของนักเรียนเมื่ออยู่ที่บ้าน

.....

.....

.....

.....

.....

10. ผู้ปกครองมีเวลาดูแลส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ช่วงเวลาประมาณ น.
(รวมเวลา ชั่วโมง)

11. กิจกรรมที่ผู้ปกครองส่งเสริมพัฒนาการเด็ก

.....
.....
.....
.....
.....

12. ความรู้สึกของผู้ปกครองที่มีต่อการเยี่ยมบ้านของครู

.....
.....
.....
.....
.....

13. ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองที่มีต่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

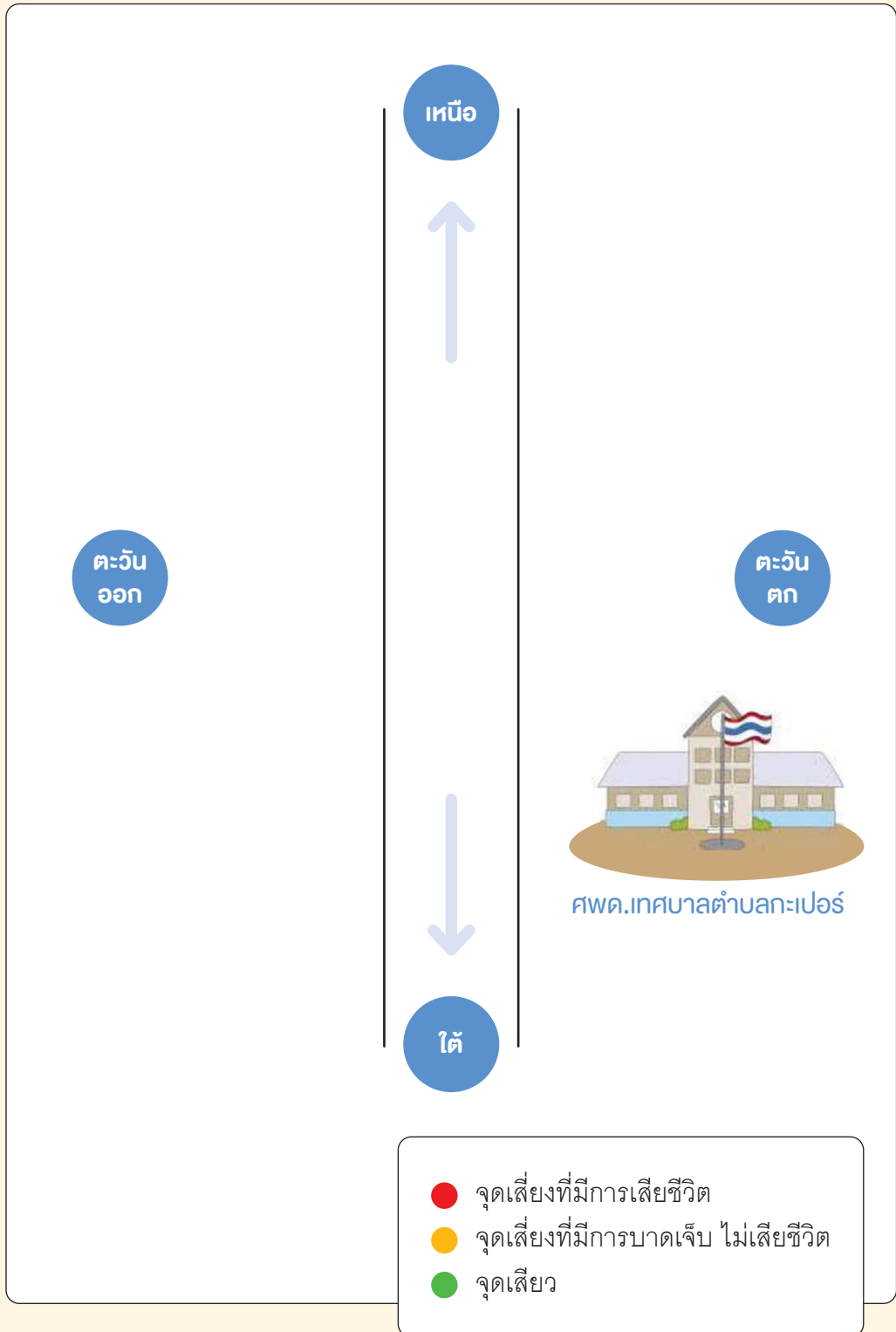
.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้ให้การเยี่ยมบ้าน ลงชื่อ ครูประจำชั้น
(.....) (.....)
วันที่ วันที่

ลงชื่อ ผู้ตรวจ/ทราบข้อมูล
(.....)
วันที่

แผนที่เสี่ยงเปและสภาพจริงของบ้านนักเรียน

.....

แบบสอบถาม
เรื่อง ทัศนคติ ความรู้ และพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนและการสวมนิรภัย
ของคนในชุมชน

.....

ตำบล อำเภอ จังหวัด
ชื่อหมู่บ้าน

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความข้างล่างและตอบโดยทำเครื่องหมาย ☒ หน้าข้อความ
เมื่อข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่าน หรือเติมข้อความในช่องว่าง
ที่เว้นไว้

1. เพศ () หญิง () ชาย
2. อายุ.....ปี
3. ท่านอาศัยอยู่ในชุมชนเป็นระยะเวลานานเท่าไร
() น้อยกว่า 1 ปี
() 1-5 ปี
() 5-10 ปี
() มากกว่า 10 ปีขึ้นไป
4. ท่านมีบุตรหลานที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นใด
() ระดับอนุบาล
() ระดับประถมศึกษา
() ระดับมัธยมศึกษา
() ระดับอุดมศึกษา
() ไม่มี
5. เคยมีบุคคลในครอบครัวของท่านประสบอุบัติเหตุทางถนนหรือไม่
() มี
() ไม่มี

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติต่อเรื่องความปลอดภัยทางถนน

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ☒ ตามระดับความคิดเห็นของท่าน และในกรณีที่เห็นด้วยขอให้ท่านระบุระดับของคะแนนด้วย

1. การไม่สวมหมวกนิรภัยเป็นเรื่องปกติ ใคร ๆ ก็ทำกัน

- ☐ เห็นด้วย ระบุ () มาก () ปานกลาง () น้อย
☐ ไม่เห็นด้วย

2. การขับขี่รถจักรยานยนต์ภายในชุมชน ระยะทางใกล้ ๆ ไม่จำเป็นต้องสวมหมวกนิรภัยก็ได้

- ☐ เห็นด้วย ระบุ () มาก () ปานกลาง () น้อย
☐ ไม่เห็นด้วย

3. ควรเน้นการสวมหมวกนิรภัยในผู้ใหญ่ แต่ในส่วนของเด็ก ๆ ยังไม่มีความจำเป็น

- ☐ เห็นด้วย ระบุ () มาก () ปานกลาง () น้อย
☐ ไม่เห็นด้วย

4. การดูแลป้องกันเรื่องความปลอดภัยทางถนนเป็นหน้าที่ของตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- ☐ เห็นด้วย ระบุ () มาก () ปานกลาง () น้อย
☐ ไม่เห็นด้วย

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความรู้ในเรื่องความปลอดภัยทางถนน

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ☒ ในช่องว่างที่เป็นคำตอบของท่าน

ลำดับ	ประเด็น	คำตอบ		
		ไม่แน่ใจ	ไม่ถูกต้อง	ถูกต้อง
1	เด็กสามารถทำใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ได้ตั้งแต่อายุครบ 18 ปีบริบูรณ์			
2	 ภาพนี้เป็นรูปเครื่องหมายจราจร “ห้ามแซง”			

ลำดับ	ประเด็น	คำตอบ		
		ไม่แน่ใจ	ไม่ถูกต้อง	ถูกต้อง
3	รถเก่าที่มีอายุเกิน 15 ปี สามารถเลือกได้ว่าจะทำ หรือไม่ทำ พ.ร.บ.			
4	กฎหมายกำหนดให้สวมหมวกกันน็อกเฉพาะผู้ขับขี่เป็นหลัก ส่วนผู้โดยสารได้รับการยกเว้น			

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยในการขับขี่ โดยสารจักรยานยนต์
คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ☒ ลงในช่องว่างตามความเป็นจริงมากที่สุด

ลำดับ ที่	ข้อความ	คำตอบ				เหตุผล
		ปฏิบัติ เป็นประจำ	ปฏิบัติ เป็น ส่วนมาก	ปฏิบัติ เป็น ส่วนน้อย	ไม่ ปฏิบัติ เลย	
1	เมื่อขับขี่/โดยสารรถจักรยานยนต์ ขณะที่เดินทางในชุมชน ท่านสวมหมวกนิรภัย					
2	เมื่อขับขี่/โดยสารรถจักรยานยนต์ ขณะออกไปชุมชนใกล้บ้าน ท่านสวมหมวกนิรภัย					
3	เมื่อสวมหมวกนิรภัยแล้ว ท่านคาดสายรัดคางให้แน่นพอดี กับศีรษะ					
4	เมื่อขับขี่/โดยสารรถจักรยานยนต์ เป็นระยะทางไกล ท่านสวมหมวกนิรภัย					
5	ท่านสวมหมวกนิรภัยโดยไม่ต้อง มีเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือด่านตรวจ					
6	ท่านสวมหมวกนิรภัยโดยไม่ต้อง มีใครคอยเตือน					
7	เมื่อท่านเป็นผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ ท่านจะสวมหมวกนิรภัยทันที					

ส่วนที่ 5 พฤติกรรมเสี่ยงในการใช้รถใช้ถนนของคนในชุมชน

พฤติกรรมเสี่ยงในการใช้รถใช้ถนนในชุมชน (โปรดเลือก 3 อันดับที่พบมากที่สุด)

- () จอดรถไม่เป็นระเบียบ
- () ขับขี่รถด้วยความเร็ว
- () เมาแล้วขับ
- () จอดรถในที่ห้ามจอด
- () จอดรถบริเวณทางโค้ง
- () ขี่รถคู่กัน
- () ไม่สวมหมวกนิรภัย
- () ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย
- () ซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์เกิน 1 คน
- () ดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์
- () ใช้โทรศัพท์ขณะขับขี่รถ
- () ใช้รถที่สภาพไม่พร้อม (อุปกรณ์ไม่พร้อม/ชำรุด/ไม่มี พ.ร.บ.)
- () แข่งในที่คับขัน
- () ไม่ให้สัญญาณขณะจะเลี้ยว

ส่วนที่ 6 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ท่านคิดเห็นอย่างไรที่พื้นที่เข้าร่วม โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่ตำบล
ถนนปลอดภัย ปี 2564-2565

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนในตำบล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

วันที่ เดือน พ.ศ. เวลา น.

[illegible]

.....

วันที่ เดือน พ.ศ. เวลา น.

[illegible]

แบบประเมินการใช้ยานพาหนะที่ปลอดภัยสำหรับเด็กปฐมวัย

ประเมินวันที่ ครั้งที่

ผู้ประเมิน

รายการประเมิน	รายละเอียด	ใช่	ไม่ใช่
เดินทางเท้า	ไม่มีเด็กเดินทางเท้าโดยลำพัง ต้องมีผู้ปกครองเดินด้วย ไม่มีเด็กปฐมวัย ขี่จักรยานตามลำพังบนถนนที่มีการจราจร เด็กปฐมวัยที่วางเท้าไม่ถึงที่วางเท้า โดยสารจักรยานใช้เก้าอี้เฉพาะสำหรับเด็ก เด็กที่มีที่วางเท้าป้องกันเท้าเข้าซี่ล้อ และมีเข็มขัดรัดตัวเด็กป้องกันการพลัดตก		
จักรยานยนต์	เด็กที่โดยสารรถจักรยานยนต์ให้หมวกนิรภัยทุกครั้ง ไม่มีเด็กที่โดยสารรถจักรยานยนต์ โดยที่ผู้ขับอายุน้อยกว่า 15 ปี ไม่มีเด็กที่โดยสารรถจักรยานยนต์ โดยที่ผู้ขับอายุมากกว่า 60 ปี เด็กที่โดยสารรถจักรยานยนต์มีสภาพพร้อมใช้งาน เด็กที่โดยสารรถจักรยานยนต์นั่งไม่เกินสองคน		
รถยนต์	เด็กปฐมวัยที่โดยสารรถยนต์นั่งเบาะด้านหลัง และใช้ที่นั่งสำหรับเด็กที่เหมาะสมกับอายุของเด็กและติดตั้งอย่างถูกวิธี สำหรับรถที่ไม่มีเบาะหลัง (เช่น รถปิกอัพสองประตู) เด็กนั่งเบาะหน้าข้างคนขับ และใช้ที่นั่งสำหรับเด็กที่เหมาะสมกับอายุของเด็ก และติดตั้งอย่างถูกวิธี เด็กที่โดยสารรถยนต์ขาดเข็มขัดนิรภัยทุกครั้ง		
รถรับส่ง	- สภาพรถเหมาะสม ไม่อยู่ในสภาพเก่ามาก ชำรุด ประตูเปิดปิดไม่ชำรุด สภาพรถอยู่ในสภาพดี ถูกต้องตามระเบียบของกรมส่งทางบก - พนักงานขับรถ สุขภาพดี ไม่ดื่มเครื่องดื่มมึนเมา - มีผู้ดูแลเด็กประจำในรถที่อายุเกินกว่า 18 ปี อย่างน้อย 1 คน - มีการตรวจเช็ครายชื่อเด็ก ก่อนขึ้น และลงรถทุกครั้ง		

.....

ส่งกวด

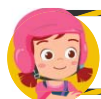
[illegible]

(ลงชื่อ).....ครูผู้สอนประจำชั้นเรียน

(ลงชื่อ).....ผู้อำนวยการกองการศึกษา

รายชื่อคณะทำงาน

โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบ
สู่ตำบลถนนปลอดภัย ปี 2564-2565

ทีมกลาง

1. นางพรทิพภา	สุริยะ	ผู้จัดการโครงการ
2. นางสาวปวีศา	จันทร์วิธี	เจ้าหน้าที่การเงิน-บัญชี
3. นางธนิทอส	อนุรักษ์ไพศาล	ผู้ประสานงานโครงการ
4. นางสาวเจิมขวัญ	ศรีสวัสดิ์	นักวิชาการโครงการ

ทีมภาคเหนือ

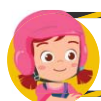
1. นางสาวกชกร	ชินะวงศ์	หัวหน้าโครงการภาคเหนือ
2. นางสาวปางเงิน	แสงคำ	เทศบาลตำบลไม้ยา
อำเภอพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย
3. นางสาวกนกวรรณ	พลสวัสดิ์	องค์การบริหารส่วนตำบลสบเปิง
อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่
4. นางนิติรัตน์	หล่อเนตร	เทศบาลตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง
จังหวัดลำพูน

ทีมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ผศ.(พิเศษ) กาญจนา	ทองแก้ว	หัวหน้าโครงการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. ส.อ.หญิงณัฐรยาน์	วิสารพันธ์	เทศบาลตำบลอุบล อำเภอเมือง
จังหวัดอุบลราชธานี
3. นายจำนง	อุดหนุน	เทศบาลตำบลอุบล อำเภอเมือง
จังหวัดอุบลราชธานี
4. ดร.ณอมศักดิ์	บุญสู่	เทศบาลเมืองแฉะ อำเภอเมือง
จังหวัดอุบลราชธานี
5. นางสาวกัลยา	ลักษณะงาม	เทศบาลเมืองแฉะ อำเภอเมือง
จังหวัดอุบลราชธานี
6. นางสาวกิตติยาพร	จันทร์ชม	เทศบาลตำบลเหล่าเสือโก้ก
อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี
7. นายศักดิ์ดา	สมสุข	เทศบาลตำบลเหล่าเสือโก้ก
อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี
8. ศศ.ดร.วราทิพย์	แก่นการ	องค์การบริหารส่วนตำบลจานลาน
อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ
9. นางอดิสร	โสภา	องค์การบริหารส่วนตำบลจานลาน
อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ
10. ดร.ชญานิษฐ์	กฤตติยะโชติ	องค์การบริหารส่วนตำบลกระแซง
อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ
11. นางสาวบุษกร	คุณกรรพย์	องค์การบริหารส่วนตำบลกระแซง
อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

ทีมภาคใต้

1. นางสาวอรอุมา	ชูแสง	หัวหน้าโครงการภาคใต้
2. นางพรทิพา	มหาโสม	องค์การบริหารส่วนตำบลมะลวน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. นางสาวอุทัยวรรณ	คงทิพย์	องค์การบริหารส่วนตำบลมะลวน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
4. นางสาวยุภารัตน์	แป๊ะอัย	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านท่าเนียน อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
5. นายสมศักดิ์	บุญนำ	เทศบาลตำบลเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
6. นางสุนันท์	เนื่องเยาว์	เทศบาลตำบลเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
7. นางปิยธิดา	คงสันต์	เทศบาลตำบลบ้านส้อง อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
8. นางนันทน์กัศ	นักร้อง	เทศบาลตำบลกะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง
9. นางสาวเจนจิรา	นาคา	องค์การบริหารส่วนตำบลกะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง
10. นางศศิธร	สุวรรณฤทธิ์	องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งใหญ่ อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช
11. นายทวิชัย	มีพัฒน์	องค์การบริหารส่วนตำบลลูกแหะ อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช